

การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติ
ต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ฉัตรีย์ เกิดสมกาล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

**A STUDY OF SIXTH GRADE STUDENTS MAIN IDEA READING
ABILITY AND ATTITUDE TOWARDS THAI LANGUAGE
SUBJECT BY USING COOPERATIVE LEARNING
WITH STAD TECHNIQUE**

THITARREE KERDSOMKAL

**Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master
Of Education Degree in Curriculum and Instructional Development
Nakhon Si Thammarat Rajabhat University
Academic Year 2012**

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงตามวัตถุประสงค์ได้ ต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของ ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.อารี สาริปา กรรมการที่ปรึกษา ที่คอยดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอน เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ เมตตา นพประดิษฐ์ อาจารย์กุสุมา ใจสบาย อาจารย์จันทร์หา คำนครักษ์ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในการสร้างเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระแก้ว รวมทั้งคุณครูผู้สอน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ให้ความสะดวกในการทดลองใช้ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณนายบุญฤทธิ์ ผกากรอง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางตะพานและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการดำเนินการทดลอง ขอขอบคุณฝ่ายประสานงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่กรุณาอำนวยความสะดวก ขอขอบคุณเพื่อนๆ ในสาขาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน รุ่นที่ 2 ทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือตลอดมา รวมทั้งขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้า ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่คอยส่งเสริม สนับสนุนและให้กำลังใจ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ฐิตารีย์ เกิดสมกาล

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อ
วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ผู้วิจัย นางฐิติตารีย์ เกิดสมกาล

สาขาวิชา การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

คณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธาน
(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

.....กรรมการ
(ดร.อารี สารีปา)

คณะกรรมการสอบ

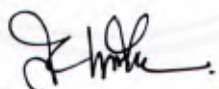
.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิณหพร สติตย์ภาคีกุล)

.....กรรมการ
(ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

.....กรรมการ
(ดร.อารี สารีปา)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ เล็กวิไล)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(นายสมพงศ์ เหมือนเพชร)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

วันที่ 4 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2556

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
ผู้วิจัย	นางจิตติารีย์ เกิดสมกาล
สาขาวิชา	การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.อารี สาริปา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 4) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนในศูนย์เครือข่าย 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 จำนวน 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 164 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางตะพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 24 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t -test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

The Title	A Study of Sixth Grade Students' Main Idea Reading Ability and Attitude towards Thai Language Subject by Using STAD Technique.
The Author	Mrs. Thitarree Kerdsomkal
Program	Curriculum and Instructional Development.
Thesis Chairman	Dr.Nopparat Chairueang
Thesis Advisor	Dr.Aree Saripa

This study was a quasi-experimental research. It aimed to study the main idea reading ability and attitude towards Thai language subject among sixth graders by using with STAD technique. The research objectives were 1) to study of sixth grade students' main idea reading ability by using STAD technique.2)to compare sixth grade students' main idea reading ability after using STAD technique with their prior ability. 3) to compare sixth grade students' main idea reading ability after using STAD technique with the average score criterion of 70%. and 4) to compare sixth grade students' attitude towards Thai language subject after using STAD technique with the prior score.

The study sample was a group of twenty four sixth grade students from Watbangtapan School, Nakhonsrithammarat Educational Service Area Office 1st, in the second semester of the 2013 academic year by using the cluster random sampling technique. The research instruments were: 1) Six Thai language lesson plans about twelve hours. 2) A main idea reading ability test consists of thirty multiple choice questions. and 3) A five-scale rating questionnaire with twenty items regarding students' attitude towards Thai language subject. The collected data were analyzed by using arithmetic means, standard deviation and t-test were utilized for hypothesis testing.

The results of the study were;

1. The sixth grade students' main idea reading ability was higher prior to learning through STAD technique at 0.01 level of statistical significance.
2. The sixth grade students' main idea reading ability was higher than the average score criterion of 70% at 0.01 level of statistical significance.
3. The sixth grade students' attitude towards Thai language subject was higher prior to using STAD technique at 0.01 level of statistical significance.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ของการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การอ่านจับใจความสำคัญ.....	12
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.....	20
มโนทัศน์เกี่ยวกับเจตคติ.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
งานวิจัยในประเทศ.....	41
งานวิจัยต่างประเทศ.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	46

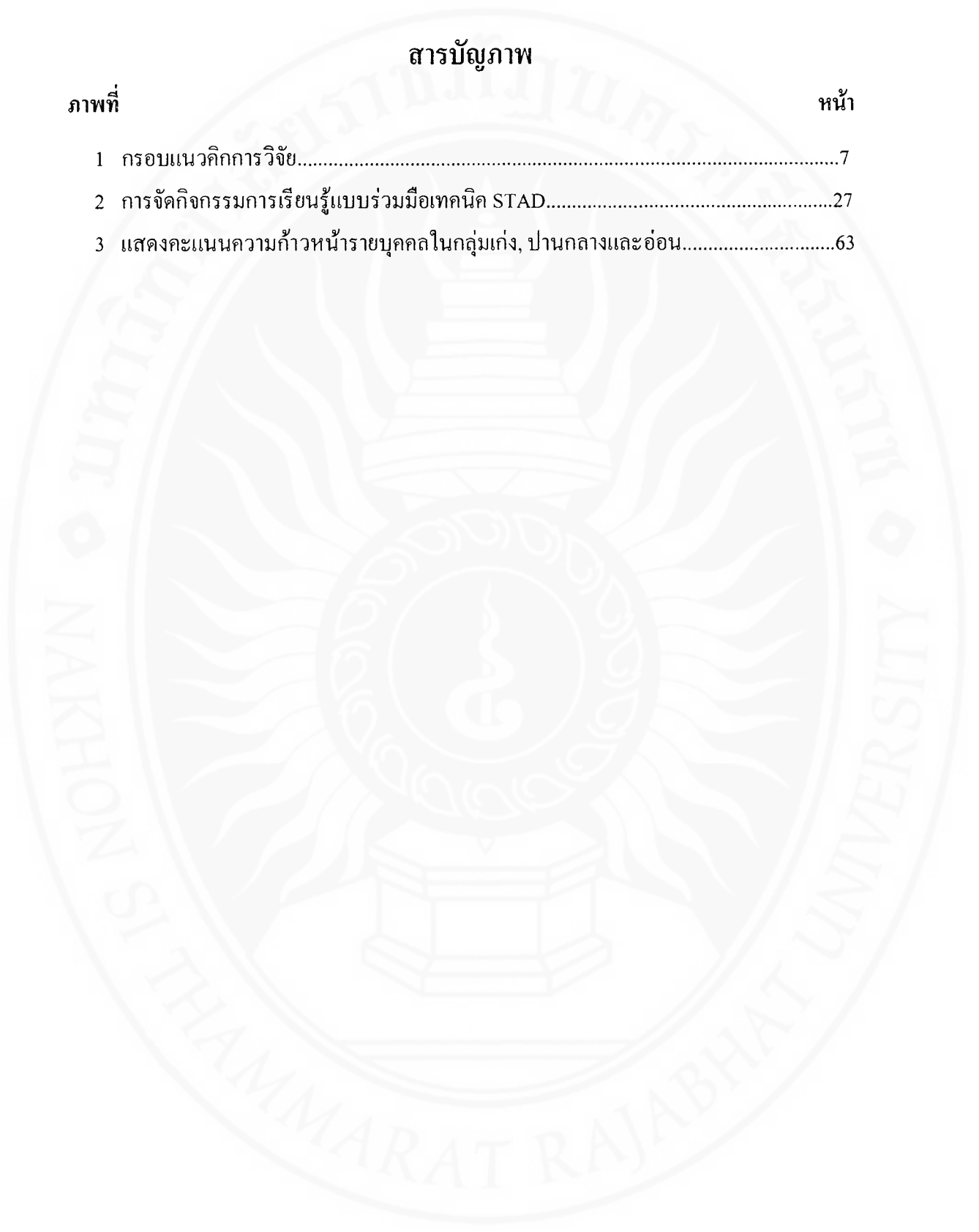
บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการทดลอง.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	77
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือ.....	79
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้.....	83
ภาคผนวก ง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลและแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	100
ภาคผนวก จ ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	143
ภาคผนวก ฉ แบบการประเมินและผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	155
ภาคผนวก ช คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และคะแนนจากแบบวัดเจตคติ.....	171
ประวัติผู้วิจัย.....	190

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การใช้เกณฑ์การคำนวณคะแนนความก้าวหน้า.....	24
2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม.....	25
3 เกณฑ์การให้คะแนน.....	49
4 กำหนดการทดลองการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.....	51
5 คะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลและรายกลุ่ม.....	58
6 คะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลในกลุ่มเก่ง.....	60
7 คะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลในกลุ่มปานกลาง.....	61
8 คะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลในกลุ่มอ่อน.....	62
9 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.....	64
10 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70	64
11 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.....	65

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.....	27
3 แสดงคะแนนความก้าวหน้ารายบุคคลในกลุ่มเก่ง, ปานกลางและอ่อน.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำรงชีวิตอยู่ให้มีความสุขของมนุษย์ในสังคมโลกปัจจุบันจำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้ การรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย การใช้ประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศ ข่าวสารและสื่อต่างๆ ซึ่งในสังคมปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีได้รุดหน้าไปเรื่อยๆ ข้อมูลข่าวสารมีการเปลี่ยนแปลง เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาและยิ่งเทคโนโลยีรุดหน้าไปมากเท่าไร การส่งเสริมให้เยาวชนมีนิสัยรักการใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองยิ่งมีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้นเท่านั้น (กรมวิชาการ, 2551)

แนวทางของกรมวิชาการในการพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถ โดยการสร้างความตระหนักและส่งเสริมให้เยาวชนมีนิสัยรักการอ่าน จะต้องอ่านเก่ง คิดเป็น และสื่อสารเป็น รู้จักศึกษาหาความรู้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยต้องใช้ความสามารถในการอ่าน ทำความเข้าใจ เรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญจากเรื่อง วิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูล นำความรู้มาใช้ในการปรับตัว ให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม(กรมวิชาการ,2550)

ดังนั้นการอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษา ทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่างๆ การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ จะต้องอ่านแล้วจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้ นักการศึกษาที่สำคัญของโลก ฟรานซิส เบคอน (สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์ การอ่านเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้คน ได้รับความรู้ ความคิด และการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม เป็นทักษะสำคัญที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หากเด็กรักการอ่าน สามารถอ่านได้อย่างแตกฉานก็จะเป็นพื้นฐาน ในการเรียนรู้ ในชั้นเรียนและสร้างนิสัยถาวรให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้อง กับวิไล แพงศรี (2554) กล่าวว่า การอ่านเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะไม่ใช่แค่ส่วนประกอบสำคัญ ของการศึกษาแต่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของมนุษย์ เมื่อโลกปัจจุบันมีความซับซ้อนขึ้น การอ่าน และอ่านแบบจับใจความเท่านั้นถึงจะเข้าใจสิ่งซับซ้อน เชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ได้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน เกี่ยวกับการอ่านเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ความคิดเพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดตัวชี้วัดในด้านความสามารถในการอ่านจับใจความในทุกระดับชั้น

และได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในส่วนที่เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความไว้ว่า นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจปัญหาในการดำเนินชีวิตสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

นักการศึกษาได้รวบรวมปัญหาในการอ่านของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ดังที่ (สร้อยสน สกลรักษ์, 2542; แม้นมาศ ขวลิขิต, 2548; ประทีป แสงเปี่ยมสุข, 2548) ได้กล่าวถึงปัญหาการอ่านไว้อย่างสอดคล้องกันว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษามีปัญหาด้านการอ่านเพราะอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมายไม่สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ได้ว่าอะไรเป็นข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านไม่ได้ จดจำสิ่งที่เรียนหรืออ่านไปแล้วไม่ได้ และไม่รักการอ่านซึ่งในการเรียนวิชาต่างๆ นักเรียนต้องอ่านเนื้อหา คำสั่ง หรือ โจทย์ปัญหา จากหนังสือ แบบเรียนแบบฝึกหัด ตำราต่างๆ ถ้าไม่เข้าใจจะทำให้เรียนไม่ได้ผล ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ทั้งในส่วนตัวผู้เรียนเองและประเทศชาติ

จะเห็นได้ว่าปัญหาที่สำคัญในการอ่านของผู้เรียนคือ อ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ขาดความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และศึกษาวิชาต่างๆ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน โอนเน็ต (O-net) ของนักเรียนส่วนใหญ่ก็พบว่าทำคะแนนได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ในทุกรายวิชา (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2552) และจากการทดสอบความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษา ในปี 2554 ซึ่งพบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 51 จาก 57 ประเทศ จากเดิมที่เคยอยู่ในอันดับ 46 และจากที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ได้นำสถิติผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานหรือ โอนเน็ต (O-net) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 เปรียบเทียบกับปี 2554 พบว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำคะแนนเฉลี่ยเกือบทุกวิชาลดลง โดยเฉพาะ 5 วิชาหลักได้แก่ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงครึ่ง (สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับการทดสอบความสามารถด้านการอ่านของสถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานหรือ โอนเน็ต (O-net) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2550 – 2552 มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละด้านการอ่านอยู่ที่ระดับ 42.93, 47.72 และ 9.36 ตามลำดับ และในปีการศึกษา 2553 วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ย 31.22 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2553) แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งนี้จากข้อมูลของโรงเรียน

ในศูนย์เครือข่ายที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 1 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 – 2553 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละด้านการอ่านอยู่ที่ระดับ 49.48, 41.10 และ 36.28 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1, 2552) ตามลำดับ

จากคะแนนดังกล่าวสรุปได้ว่าการอ่านสำหรับคนไทยแล้วถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก อาจเป็นผลเนื่องมาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเช่น ตัวครูผู้สอน วิธีการจัดการเรียนการสอน การเลือกแผนการเรียนที่เหมาะสม การส่งเสริมการมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ดังนั้นการแก้ปัญหาการอ่านและส่งเสริมการอ่าน จึงให้ความสำคัญแก่นักเรียนได้เป็นอย่างดีนั้นการจัดการเรียนการสอนของครูจึงเป็นปัจจัยสำคัญ ครูควรเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ดังที่ สุนิสา ฦ ถกลาง (2542) กล่าวว่าในการสอนภาษาไทยครูจะต้องใช้วิธีต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้กำลังใจ แนะนำและอธิบาย จนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ สามารถมองเห็นแนวทางและสามารถลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ครูจึงจำเป็นต้องหาวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน ครูควรปรับปรุงวิธีการสอนอ่านให้ถูกต้องโดยให้ความใส่ใจกับการอ่านของนักเรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความประทับใจและจดจำสิ่งที่เรียนมาได้อย่างแม่นยำ ส่งผลต่อเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุรางค์ โค้วตระกูล (2545) กล่าวว่าเจตคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ดังนั้นเจตคติจึงมีทั้งบวกและลบ เช่น ถ้านักเรียนมีเจตคติบวกต่อวิชาภาษาไทย นักเรียนก็จะชอบเรียนวิชาภาษาไทย ถ้านักเรียนมีเจตคติลบต่อวิชาภาษาไทย นักเรียนจะไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทยหากผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความแก่ผู้เรียนแล้ว น่าจะทำให้ นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชาติสูงขึ้น ด้วย ซึ่งมีวิธีการเรียนการสอนหลายวิธีที่สามารถส่งเสริมการอ่านจับใจความได้และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดี คือ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การสอนโดยให้นักเรียนได้เรียนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้ในเทคนิคต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะช่วยให้เกิดความกระตือรือร้นอยากศึกษาค้นคว้าและต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ โรเบิร์ต อี สลาบิน (Robert E Slavin, 1990) กล่าวว่า ใ้ว่า กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน ผู้เรียนในกลุ่มมีระดับ ผลการเรียนต่างกัน การเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน

และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันซึ่งพัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson @ Johnson, 1995) มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน อันจะช่วยส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศที่ผ่อนคลายในการเรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจ มีความสุขกับการเรียน มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน รวมทั้งได้พัฒนาทักษะด้านต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ ทักษะการแสวงหาความรู้ (ทิสนา เหมมณี, 2545) ทั้งนี้ โรเบิร์ต อี สลาวิน (Robert E Slavin, 1995) กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สำคัญไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Students – Teams – Achievement Division) เป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่สามารถดัดแปลงใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้นเพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการกลุ่มเป็นสำคัญ ซึ่งมีจุดเด่นคือให้นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครู จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียน อธิบายให้เพื่อนฟัง และทำให้เพื่อนเข้าใจดีขึ้น ส่วนนักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดี การสอนจะเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้นักเรียนได้รับการเอาใจใส่และมีความสนใจมากขึ้น นักเรียนทุกคนต่างพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะคะแนนของสมาชิกในกลุ่มทุกคนจะถูกนำไปแปลงเป็นคะแนนของกลุ่มโดยใช้ระบบกลุ่มสัมฤทธิ์ โดยนักเรียนทุกคนเข้าใจดีกว่า คะแนนของตนมีส่วนช่วยเหลือหรือลดคะแนนของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามเต็มที่ จะคอยอาศัยเพื่อนอย่างเดียวไม่ได้ นอกจากนี้นักเรียนทุกคนมีโอกาสดีกทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก เมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอย่างแท้จริงในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้นก็ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานหรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น และในการตอบคำถามในห้องเรียน เมื่อทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะช่วยซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม ทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

โรเบิร์ต อี สลาวิน (Robert E Slavin, 1995) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่ใช้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอนเทคนิคอื่นๆ หรือหลังจากที่ครูได้สอนผู้เรียนทั้งชั้น ไปแล้ว และต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าร่วมกันภายในกลุ่มสืบเนื่องจากสิ่งที่ได้สอนไป ซึ่งใช้ได้กับทุกวิชาที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งที่ป็นข้อเท็จจริง เกิดความคิดรวบยอด ค้นหาคำตอบที่คุ้มค่าชัดเจน แน่นนอน โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ช้่นนำหรือเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนโดยการทบทวนความรู้เดิม ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียน ลักษณะการปฏิบัติงานกลุ่ม บทบาทหน้าที่ในกลุ่มและการทำกิจกรรมร่วมกัน 2) ช้่นนำเสนอบทเรียน ครูนำเสนอเนื้อหาสาระแก่นักเรียนทั้งชั้น ตรวจสอบความเข้าใจอย่างทั่วถึงด้วยประเด็นคำถามต่าง ๆ และอธิบายคำตอบ 3) ช้่นกิจกรรมกลุ่ม

นักเรียนเข้ากลุ่มย่อยแบบคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 นักเรียนร่วมกันเรียนรู้ ปฏิบัติใบงาน ใบกิจกรรม ตามเวลา เน้นบทบาทหน้าที่และการทำงานภายในกลุ่ม ครูคอยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ 4) ชั้นทดสอบ นักเรียนทดสอบย่อยรายบุคคล 5) ชั้นการสรุป ประเมินผลการเรียนรู้และมอบรางวัล โดยตรวจคะแนน คำนวนคะแนนของแต่ละคน รวมคะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่ม แจกผลการประเมินการเรียนรู้ของกลุ่มตามเกณฑ์ เสนอผลการประเมินและผลการทำงานร่วมกันของแต่ละกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปทเรียนและมอบรางวัล

จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลการวิจัยของหลายท่านที่พบว่า มีผลต่อการเรียนและความเข้าใจในการอ่านจับใจความสำคัญก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (นพนภา อ็อกด้วง, 2547 ; ศิริพร ทาทอง, 2548 ; สวรินทร์ วิโรจน์ชูฉัตร, 2542 ; เพ็ญศรี ศรีนุสร, 2543 ; จิรัชญา ทิขินติ, 2550; ไพศาล พระจันทร์ลา, 2551; พนาไพร ป่วนฉิมพลี, 2551)

ด้วยสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ว่าแตกต่างกัน หรือไม่อย่างไรและต้องการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทยก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

1. ขั้นนำหรือเตรียมผู้เรียน

- ทบทวนความรู้เดิม
- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

2. ขั้นนำเสนอบทเรียน

- ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่แก่นักเรียนทั้งชั้น ตรวจสอบความเข้าใจอย่างทั่วถึง ตอบคำถามและอธิบายคำตอบ

3. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

- แบ่งนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยลดความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 กำหนดบทบาทหน้าที่และการทำงานในกลุ่ม
- นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ปฏิบัติงานในใบกิจกรรม ครูคอยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ

4. ขั้นทดสอบ

- ทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล โดยสมาชิกทุกคนไม่ช่วยเหลือกัน

5. ขั้นสรุป ประเมินผลและมอบรางวัล

- ตรวจสอบคำตอบโดยครูและนักเรียน ร่วมกันตรวจให้คะแนน คำนวณคะแนนของแต่ละคน รวมคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
- แจ้งผลการประเมินการเรียนรู้ ของกลุ่มตามเกณฑ์
- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและมอบรางวัล

ตัวแปรตาม

- ความสามารถในการ
อ่านจับใจความ
สำคัญ

- เจตคติต่อวิชา
ภาษาไทย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: ผู้วิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนในศูนย์เครือข่าย 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 จำนวน 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 164 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางตะพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 24 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วย ในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

2.2.2 เจตคติต่อวิชาภาษาไทย

3. เนื้อหาที่ใช้ทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาการอ่านในหน่วยการเรียนรู้ที่ 13 เรื่องอ่าน ได้คล่องต้องรู้วิธี ของหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางตะพาน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย การจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การตอบ คำถามและการจับใจความสำคัญของเรื่อง จากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน เรื่องสั้นๆ บทร้อยกรอง ข่าว สารคดี และบทความทั่วไป

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้เวลาในการทดลอง 6 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ไม่นับรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถต่างกันคือ เก่ง : ปานกลาง : อ่อน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ โดยผลการเรียนรู้ของแต่ละคนในกลุ่มจะมีผลต่อคะแนน ของกลุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนจะแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4 คน โดยมีอัตราส่วนของผู้เรียน

ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 คือ เก่ง : ปานกลาง : อ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 และจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนนี้

1.1 ขั้นนำหรือเตรียมความพร้อมผู้เรียน โดยการทบทวนความรู้เดิมหรือทักษะเดิมที่เรียนไปแล้ว ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ลักษณะของการปฏิบัติงานกลุ่ม บทบาทหน้าที่ในกลุ่ม และการทำกิจกรรมร่วมกัน

1.2 ขั้นนำเสนอทเรียน ครูนำเสนอเนื้อหาสาระแก่นักเรียนทั้งชั้น โดยใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย และตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนอย่างทั่วถึง ด้วยประเด็นคำถามต่างๆ อธิบายคำตอบ บอกสาเหตุที่ตอบผิด เพื่อให้นักเรียนเข้าใจอย่างถ่องแท้

1.3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม จัดนักเรียนเข้ากลุ่มย่อยแบบละความสามารถ เก่ง:ปานกลาง:อ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 นักเรียนร่วมกันเรียนรู้ ปฏิบัติงานในบัตริกิจกรรม เน้นบทบาทหน้าที่และการทำงานภายในกลุ่ม ครูคอยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ

1.4 ขั้นทดสอบ นักเรียนทดสอบย่อยรายบุคคล

1.5 ขั้นการสรุป ประเมินผลและมอบรางวัล ครูตรวจคำตอบหรือนักเรียนแลกเปลี่ยนตรวจแล้วหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม นำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดว่ากลุ่มใดเป็นกลุ่มยอดเยี่ยมซึ่งจะมีคะแนนความก้าวหน้า 25 – 30 คะแนน กลุ่มเก่งมากมีคะแนนความก้าวหน้า 20 – 24 และกลุ่มเก่งมีคะแนนความก้าวหน้า 15 – 19 ครูแจ้งผลการประเมินการเรียนรู้ กลุ่มที่ได้คะแนนตามเกณฑ์จะได้รับคำชมเชยหรือติดประกาศที่บอร์ดในห้องเรียน จากนั้น ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ ครูควรอธิบายเพิ่มเติม และนักเรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานภายในกลุ่ม พิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานอะไรที่ควรปรับปรุง

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจเรื่องี่อ่าน โดยสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่อง บอกใจความสำคัญของเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องี่อ่านจากสื่อต่างๆ ได้แก่ นิทาน ข่าว เรื่องสั้นๆ บทร้อยกรอง สารคดี และบทความทั่วไป ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

3. เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 หมายถึง คะแนนเป้าหมายด้านคุณภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนที่ตั้งไว้ในเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4. เจตคติต่อวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับความสำคัญและ ประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาไทย ความชอบหรือไม่ชอบ และแนวโน้มการแสดงออกต่อวิชาภาษาไทย ตามองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งวัดโดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยตามองค์ประกอบ 3 ด้าน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่จำเป็นในการอ่านจับใจความสำคัญและการสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ให้มีประสิทธิภาพ
3. นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้และดำเนินชีวิตประจำวัน
4. เป็นข้อมูลหรือแนวทางสำหรับผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้กำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนากระบวนการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ โดยนำเสนอเนื้อหา สาระ ดังนี้

1. การอ่านจับใจความสำคัญ
 - 1.1 ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ
 - 1.2 ประโยชน์ของการอ่านจับใจความสำคัญ
 - 1.3 การสอนอ่านจับใจความสำคัญ
 - 1.4 การประเมินผลความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ
2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 - 2.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.3 เทคนิคและวิธีการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.4 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกับเรียนรู้เทคนิค STAD
 - 2.5 ปัจจัยความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 - 2.6 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
3. มโนทัศน์เกี่ยวกับเจตคติ
 - 3.1 ความหมาย ลักษณะ ของเจตคติ
 - 3.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 3.3 ประโยชน์ของการวัดเจตคติ
 - 3.4 การวัดเจตคติ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การอ่านจับใจความสำคัญ

ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นหัวใจของการอ่านหนังสือทุกชนิด เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความได้ก็จะไม่สามารถมองเห็นรายละเอียดข้อปลีกย่อยของเนื้อความในหนังสือที่อ่านได้ การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องเข้าใจในเรื่องที่อ่านและจับประเด็นของเรื่องได้ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญที่สอดคล้องกันดังนี้

ณัฐสุภางค์ ชิงสง่า (2550) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญหมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ในการอ่านเนื้อเรื่องจนสามารถจับใจความ สาระสำคัญของเรื่องจากการแปลความ ดีความ ขยายความ คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์รวมทั้งเขียนสื่อความจากเรื่องที่อ่านได้

نونนิตย์ เนยจอหอ (2547) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าเป็นการทำความเข้าใจ หรืออ่านข้อความจากเรื่อง สามารถจับใจความสำคัญ แปลความหมายให้ตรงกับที่ผู้เขียนต้องการ สื่อสารของเรื่องนั้น

กรมวิชาการ (2546) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญไว้ว่าเป็นการอ่าน ที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญและส่วนขยายใจความ สำคัญของเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่องคือข้อความที่มีเนื้อหาสาระคลุมข้อความอื่นๆ ในย่อหน้านั้น หรือเรื่องนั้นทั้งหมด

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่าเป็นความ ชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการอ่านที่ผู้อ่านสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง จะต้องมีการฝึกฝน ทำความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจความหมายแล้วใช้ ความคิดเห็นของตนช่วยตัดสินใจในการเลือกใจความสำคัญ

สุปราณี พัทททอง (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่าเป็นความคิดสำคัญ อันเป็นแก่นหรือหัวใจของเรื่องที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่านได้รับทราบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและความ คิดเห็น หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง

มัณฑนา พันประสิทธิ์ (2543) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความว่าการอ่าน จับใจความ คือ การพัฒนาความชำนาญด้านการคิด กระบวนการในการหาข้อมูลและเป็นส่วนหนึ่ง ในกระบวนการที่สัมพันธ์กับการศึกษา

จากความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการอ่าน จับใจความสำคัญหมายถึง การอ่านแล้วเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่อง ตอบคำถามจากเรื่อง แปลความหมายของเรื่องที่อ่านและเข้าใจจุดหมายพร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญ ที่อ่านได้อย่างครอบคลุม

ประโยชน์ของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านที่มีประสิทธิภาพ คือ การอ่านที่ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องสาระของเรื่องทีอ่านได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ในการอ่านหนังสือทุกครั้งทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ สารคดี บันเทิงคดี ตำรา บทความทางสาระการเรียนรู้การ หรือแม้กระทั่งจดหมาย สิ่งที่สำคัญที่ผู้อ่านต้องการ คือ สามารถอ่านจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องและเข้าใจ เนื้อเรื่องที่อ่านโดยตลอด ฉะนั้นประโยชน์ ที่จะได้จากการอ่านจับใจความสำคัญจึงมีมากมาย ดังที่ เดกิง พันธุ์เถกิงอมร (2541) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านจับใจความสำคัญไว้ว่า

1. สามารถตัดสินใจได้ว่าหนังสือนั้นมีคุณค่าหรือสาระที่จะอ่านอย่างละเอียดหรือไม่
2. สามารถรู้ได้ว่าผู้อ่านนั้นมีความรู้และประสบการณ์ที่จะอ่าน โดยตลอดเล่มหรือไม่
3. เป็นแนวทางให้ผู้อ่านสามารถไปค้นคว้าหาหนังสือที่ปรากฏในบรรณานุกรม อ่านประกอบหนังสือนั้นได้
4. เป็นการประหยัดเวลาแก่ผู้อ่านที่มีเวลาจำกัด เช่น ในห้องสมุด หรือร้านขายหนังสือ เพื่อช่วยในการตัดสินใจได้ว่าควรยืมหรือซื้อหนังสือเล่มนั้นหรือไม่

จากทัศนะดังกล่าวประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านจับใจความสำคัญนั้น ครอบคลุมการดำเนินชีวิตประจำวันของคนทุกคน ตั้งแต่การอ่านเพื่อความบันเทิง จนกระทั่งถึงการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในสรรพวิทยาการต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเพื่อจับใจความทั้งสิ้น บุคคลที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ จึงเป็นบุคคลที่รับรู้ข่าวสาร เรื่องราวได้รวดเร็วและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าคนอื่น

การสอนอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอไม่ว่าจะเรียนเรื่องอะไร ระดับไหนก็ตาม เพราะถ้าไม่สามารถจับใจความสำคัญได้แล้ว นักเรียนจะไม่ได้ประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร มีผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านหลายคน ได้กล่าวถึงแนวการสอนอ่านจับใจความสำคัญ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540) ได้สรุปทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการเตรียมการสอนอ่านจับใจความสำคัญไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์น ไคท์ (Thorndike) ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญา โดยกล่าวว่าผู้ที่มีสติปัญญาดีจะสามารถรับรู้ และอ่านจับใจความได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีปัญญาไม่ดี จะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้นการให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ ก็เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความดีขึ้น

2. ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เน้นการกระทำซ้ำๆ จนตอบสนองโดยอัตโนมัติ ดังนั้นการจัดการเรื่องที่ตรงกับความสนใจก็จะเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะอ่าน ผลที่ได้ก็คือการตอบสนองที่ดี

3. ทฤษฎีของเกสตัลท์ (Gestalt) เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม คือ กฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่าน ซึ่งแยกเป็นกฎ 3 ข้อ คือ

3.1 กฎของความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งที่คล้ายกันเอาไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกัน โครงสร้างของประโยค เนื้อเรื่อง รวมทั้งสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้เร็วขึ้น

3.2 กฎของความชอบ เป็นหลักสำคัญในการสอนอ่านจับใจความ หากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบก็จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านมีความหมายต่อตัวนักเรียน

3.3 กฎของความต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้มีลักษณะต่อเนื่องกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาการอ่านเป็นไปโดยไม่หยุดชะงัก

ประทีป วาทิกทินกร (2542) ได้ให้ข้อเสนอแนะวิธีสอนอ่านจับใจความสำคัญไว้ดังนี้

1. ให้อ่านหรือฟังเรื่องราวให้ตลอดทั้งเรื่อง
2. ตั้งคำถาม หรือถามตัวเองสั้นๆ ว่า เรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม บางเรื่องอาจมีคำตอบไม่ครบก็ได้ แต่นักเรียนต้องตอบเท่าที่มีอยู่ให้ครบถ้วน เพื่อจะได้จับใจความสำคัญได้

3. ขยายความในคำตอบออกไปอีก เมื่อต้องการรายละเอียดที่จำเป็นของใจความสำคัญ กรมวิชาการ (2544) เสนอแนะการสอนอ่านจับใจความสำคัญไว้ดังนี้

1. สอนคำที่ควรศึกษา หรือคำที่มีความหมายพิเศษก่อน เพื่อไม่ให้มีปัญหาเกี่ยวกับการตีความ การจับใจความ

2. ตั้งคำถามเพื่อค้นหาคำตอบ เพื่อให้นักเรียนรู้จุดประสงค์ก่อนอ่านจะทำให้อ่านจับใจความดีขึ้น

3. สรุปโครงเรื่องให้ฟังก่อนอ่าน

4. สนทนาเกี่ยวกับภาพหรือประสบการณ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะอ่าน

5. กำหนดเวลาการอ่านให้เหมาะสมกับจำนวนคำ และลดเวลาไปที่ละน้อย

6. ให้ปฏิบัติกิจกรรมหลังการอ่านเช่นตอบคำถาม วิพากษ์วิจารณ์ สรุปเรื่องเพื่อทดสอบความเข้าใจและฝึกให้ปฏิบัติในการอ่านที่ถูกต้อง เห็นคุณค่าของการอ่าน

7. หลังการอ่านในใจแล้วอาจให้อ่านออกเสียงอีก โดยเฉพาะเนื้อเรื่องที่เป็น บทละคร บทร้อยกรอง

กรมวิชาการ (2546) เสนอแนวทางการอ่านจับใจความให้บรรลุจุดประสงค์มีดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะเป็นแนวทางให้กำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. สรุปรวส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจง การใช้หนังสือ ภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้อย่างกว้างขวาง

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางในการอ่านจับใจความสำคัญได้ง่าย

4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่างๆ อย่างถูกต้อง รวดเร็ว

5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ จะทำให้เข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

บันลือ พลฤษะวัน (2545) กล่าวถึงแนวการสอนอ่านเพื่อจับใจความสำคัญไว้ว่าควรควรศึกษาลักษณะสำคัญของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญแล้ววางแนวฝึกไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. การฝึกอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อสำรวจหาสิ่งที่สนใจหรือสิ่งที่ต้องการ

1.1 ให้อ่านเรื่องราวหรือบทความ โดยอ่านเร็ว ชำมๆ หรืออ่านอย่างลวกๆ เพื่อจะรู้ขอบเขต หรือกล่าวถึงเรื่องอะไร ทำนองใด

1.2 ถ้าเป็นบทประพันธ์ร้อยกรอง ลองอ่าน 2-3 หน้า เพื่อดูว่ามีคุณค่าน่าสนใจเพียงใด หรือไพเราะหรือไม่

1.3 ให้อ่านเฉพาะหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งให้ละเอียด เพื่อทราบทรรศนะความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือเจตนาของผู้แต่ง ผู้เรียบเรียง โดยมากจะอ่านอาร์มภบท

1.4 ให้อ่านตลอดเรื่องเพื่อประเมินดูว่าเรื่องนั้นให้ประโยชน์ทางใด มีจุดเด่นอยู่ตรงไหน ตอนไหนบ้าง

1.5 เมื่ออ่านแล้วพิจารณาตรวจสอบเรื่องราวโดยส่วนรวมว่าเป็นเรื่องยากหรือง่าย เหมาะสมกับวัยผู้อ่านหรือไม่ หรือใช้ความคิดของตนประเมินเรื่องราวนั้นๆ

2. ฝึกอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นวิธีการที่จะนำไปสู่การย่อความ

2.1 ฝึกการอ่านนิทานแล้วเล่าเรื่องย่อ สรุปรเรื่อง ด้านลักษณะตัวละคร อาจบอกได้ว่ามีลักษณะอย่างไร เป็นเรื่องที่มีเหตุผลหรือไม่

2.2 เมื่อมอบหมายให้นักเรียนอ่านเรื่องราวใด ครูจำเป็นต้องตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง นักเรียนหาคำตอบเป็นตอนๆ ไปโดยลำดับ

2.3 ฝึกให้นักเรียนอ่านบทความที่ให้ความรู้ แล้วให้ตั้งหัวข้อเรื่อง ชื่อเรื่องไว้แต่ละอนุเจต เรื่องนั้นอาจมี 2 – 3 หรือหลายอนุเจต

2.4 ในการตรวจสอบหรือการตั้งชื่อเรื่องแต่ละอนุเจตนั้น ควรจะมีการอภิปรายว่า ควรจะตั้งชื่ออนุเจตนั้นอย่างไรจึงจะเหมาะสม และชื่อเรื่องจะคลุมเรื่องราวในนั้นๆ ได้ดี

2.5 ให้นักเรียนรวบรวม 2 – 3 อนุเจต หรือหลายอนุเจตนั้น เป็นหัวเรื่องหรือประโยค หรือทำให้เรื่องสั้นเข้า

2.6 ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ดูชื่อเรื่องและคอลัมน์ จะเห็นว่ามีการตั้งชื่อไว้ แล้วลองค้นหาคอลัมน์ที่จะอ่านในหน้าอื่นๆ บ่อยๆ เด็กจะเข้าใจเรื่องการตั้งชื่อแต่ละเรื่องในชื่อที่ผ่านมาเป็นอย่างดี

2.7 ฝึกให้นักเรียนสังเกตดูว่า ประโยคใดเป็นประโยคใจความสำคัญของเรื่องและประโยคใดเป็นประโยคผลความ

2.8 ในการอ่านบทความ เรื่องราว หรือหนังสือสังคมศึกษาและอื่นๆ ให้นักเรียนใช้วิธีขีดเส้นใต้เฉพาะข้อความที่สำคัญไว้เป็นตอนๆ

2.9 ให้หกลอมข้อความที่ย่นย่อหรือขีดเส้นใต้เอาไว้ด้วยกันแล้วปรุงแต่งให้ข้อความกลมกลืนกันเป็นอันดี ก็จะเป็นการย่อเรื่อง

2.10 ลองตรวจข้อความที่ย่อเรื่องไว้อีกครั้งหนึ่งว่า มีความสอดคล้องกัน ครอบคลุม และบอกเรื่องย่อเฉพาะจุดสำคัญในเรื่องดี และเป็นไปตามคำสั่งที่กำหนดว่าให้ย่อเรื่องนั้น ไม่เกิน 4–8 บรรทัด แล้วแต่กรณี

2.11 จำเป็นต้องให้นักเรียนอ่านคำนำของหนังสือที่จะอ่านเพื่อจะได้รับทราบเจตนาของผู้แต่ง ผู้เรียบเรียง มักจะเขียนบอกสาระสำคัญของเรื่องที่เขียนไว้ในคำนำ

2.12 บทความส่วนใหญ่จะเน้นสาระสำคัญหรือสรุปใจความสำคัญไว้ ตอนท้ายของเรื่องอย่างที่เราเรียกว่า บทสรุป เมื่อเป็นดังนี้ บทสรุปอาจเป็นแนวทางในการย่อความสำคัญของเรื่องได้ดีส่วนหนึ่ง

2.13 เมื่อฝึกขั้นตอนที่เสนอแนะไว้โดยสม่ำเสมอ ก็ควรให้นักเรียนอ่านเรื่องราวทั้งหมด และย่อเรื่องโดยทันทีก็อาจจะทำได้ ทั้งนี้เพราะเด็กมีทักษะในการเข้าใจภาษาเพียงพอ เมื่ออ่านเรื่องราวแล้วจะบันทึกย่อได้ทันที

2.14 ฝึกให้อ่านแล้วทำรายงานหรือรายงานด้วยปากเปล่าหน้าชั้นเรียนโดยกำหนดเวลาแต่ละกลุ่มเข้าไว้ เมื่อคร่อมหัวเรื่องใหญ่ เด็กจะรู้จักช่วยกันแบ่งงานกันไปค้นคว้า ย่อเรื่องแต่ละหัวข้อย่อย แล้วรวมกลุ่มเพื่อสำรวจสาระสำคัญที่ต้องรายงานอาจแบ่งกันทำหน้าที่รายงานเรื่องนั้นได้ดียิ่งด้วย

2.15 ควรจัดแบ่งงานผลัดเปลี่ยนกันย่อข่าวเหตุการณ์จากหนังสือพิมพ์ โดยฝึกเสนอข่าวสำคัญอย่างย่อที่ป้ายประกาศเป็นประจำ จะเป็นการส่งเสริมกิจกรรมการอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญได้ดียิ่งทางหนึ่ง

3. นำผลของคำตอบ หรือการตั้งชื่อเรื่องมาอภิปราย ตรวจสอบโดยการอ่านออกเสียง เพื่อให้ฟังแล้วตอบคำถาม หรือบอกชื่อเรื่องได้ถูกต้อง

4. ให้ผู้เรียนนำผลของคำตอบในข้อ 3 มาตรวจสอบว่าชื่อเรื่องนั้นตรงกับประโยคใดหรือประโยคใดบอกชื่อเรื่อง ประโยคใดบอกใจความสำคัญของอนุเรื่องที่อ่าน ให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้ที่ประโยคบอกใจความนั้นๆ

5. เรียบเรียงประโยคบอกใจความแต่ละอนุเรื่องตามลำดับ โดยเพิ่มคำเชื่อมและเกลาภาษาให้ได้ความต่อเนื่อง อาจสลับตอนก็ได้ (ถ้าได้ความดีกว่า)

6. อ่านทบทวน โดยการอ่านออกเสียงเพื่อใช้ในการฟังตรวจสอบใจความสำคัญ (เรื่องย่อ) โดยกลุ่ม หากเป็นงานรายบุคคลให้ใช้การอ่านในใจตรวจสอบเอง

7. กำหนดการตั้งชื่อเรื่อง บอกแหล่งที่มาของเรื่องให้ชัดเจน รวมทั้งผู้เขียนหรือสำนักพิมพ์แล้วแต่กรณี

สรุปได้ว่าการสอนอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านที่มุ่งเน้นสาระของเรื่องที่อ่านเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนให้กับผู้เรียนอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้อ่านเรื่องแล้วบอกสาระของเรื่องได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ครูต้องฝึกให้แก่ผู้เรียน เพื่อการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และเพิ่มประสบการณ์ในการอ่านจะทำให้การอ่านจับใจความสำคัญประสบความสำเร็จ สามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

การประเมินผลความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นกระบวนการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความหมายของข้อความหรือเนื้อเรื่อง เพื่อระบุเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เนื้อหาเป็นอย่างไร ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ส่วนประกอบของเรื่องและจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ มีแนวทางดังนี้

กรมวิชาการ (2546) ได้เสนอแนวทางการทดสอบทางภาษาด้านทักษะการอ่านจับใจความสำคัญดังนี้

1. การอ่านจับใจความ เป็นการทดสอบการรับข้อมูลจาก หนังสือพิมพ์ วารสาร ประกาศ โฆษณา จดหมาย ฯลฯ กิจกรรมในการทดสอบทักษะการอ่านจำแนกได้ดังนี้

1.1 กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เข้าสอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตามความเหมาะสม ที่เป็นงานเขียนประเภทต่างๆ เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์และวารสาร รายละเอียด สนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่แย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดทั้งเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน

1.2 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ สามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

1.3 ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา สามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ ลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมินและสรุปได้ว่าสารที่อ่านนั้น เป็นสารประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เจตนาทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลที่เกิดขึ้นต่อความมั่นคง น่าเชื่อถือของสมมติฐานที่ผู้เขียนตั้งไว้ ความเป็นไปได้ของข้อสรุป ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิภาพของการอ่านนั้นได้ว่า มีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่าง ไม่อ้อมค้อมและใช้ภาษาได้อย่างกระชับ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้นๆ เป็นพื้นฐาน การกำหนดระดับความสามารถข้างต้นเป็นลำดับขั้นตอนที่ขึ้นต่อกันและการกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับดังนี้

1	หมายถึง	ไม่มีความสามารถ
2	หมายถึง	มีความสามารถน้อย
3	หมายถึง	มีความสามารถพอประมาณ
4	หมายถึง	มีความสามารถมาก
5	หมายถึง	มีความสามารถยอดเยี่ยม เป็นต้น

วิเศษ จิตวัตร (2541) ได้แบ่งการประเมินผลการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) คือการสร้างข้อสอบอย่างเป็นระบบ โดยให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในช่วงเวลาที่กำหนด แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Tests) เป็นการเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนกับคะแนนของกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบว่า นักเรียนคนนั้นสอบได้ใน

ลำดับที่เท่าไรของกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบแบบสำรวจ (Survey Test) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) และแบบข้อสอบวัดความถนัด (Aptitude Test)

1.2 แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Tests) ลักษณะของแบบทดสอบนี้คล้ายคลึงกับแบบทดสอบแรก คือ มีข้อความเป็นตอนๆ หรือเรื่องสั้นๆ ให้นักเรียนอ่านและเลือกตอบ แต่ไม่เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ หรือกับนักเรียนกลุ่มอื่น คะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์การอ่านเกณฑ์นี้ถือว่านักเรียนมีความสำเร็จอยู่ระหว่างเกณฑ์ร้อยละ 80 - 90

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) ได้แก่ กระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบซึ่งดำเนินไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลทางการอ่านได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน การเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ในการสังเกต การทดสอบอย่างไม่เป็นทางการมีดังนี้

- 2.1 การสังเกตนักเรียน
- 2.2 รายการคำอ่านที่คลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน
- 2.3 รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ
- 2.4 การประเมินผลการเล่าเรื่อง
- 2.5 การประเมินผลตนเอง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ได้เสนอการประเมินการอ่านจับใจความโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานพิจารณาเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านจับใจความไว้ 2 วิธี คือ

1. การใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ ผู้อ่านจะต้องตอบคำถามได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป การยึดเกณฑ์นี้ นักการศึกษามีความเห็นว่าผู้อ่านได้พลาตเนื้อหบางตอนไปร้อยละ 30 แล้วหากยึดเกณฑ์ประเมินที่ต่ำกว่านี้ จะทำให้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง

2. การใช้แบบประเมินค่า โดยใช้ระดับตัวอักษรแล้วตีค่าออกมาเป็นคะแนนเช่น เมื่อผู้อ่านประเมินการอ่านจับใจความของตนแล้วรวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละช่อง สมมติให้แบบประเมินค่าทั้งหมดมี 20 ข้อ มีระดับตัวอักษร 4 ระดับคือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเป็น 4 3 2 1 ตามลำดับ ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง “มาก” ทุกช่องจะได้คะแนนเต็ม 80 คะแนน ระดับคะแนนที่ได้มีขอบเขตดังนี้

คะแนน 72-80	เท่ากับระดับ 4	หมายถึง ดี
คะแนน 52-71	เท่ากับระดับ 3	หมายถึง ค่อนข้างดี
คะแนน 32-51	เท่ากับระดับ 2	หมายถึง พอใช้
คะแนน 0-31	เท่ากับระดับ 1	หมายถึง ปรับปรุง

ผู้อ่านที่ประเมินการอ่านจับใจความของตนเองแล้ว หากรวมคะแนนแล้วอยู่ในระดับ 4 และ 3 แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านจับใจความที่น่าพอใจ แต่ถ้าผลที่ได้อยู่ในระดับ 2 หรือ 1 ผู้อ่านควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านจับใจความให้ดีขึ้น

นักการศึกษาบางคนกำหนดเกณฑ์ที่แตกต่างไปจากนี้ คือ เครสและจอห์นสัน (Kress and Johnson (1965) โดยเสนอแนะเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. ผู้อ่านที่สามารถตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องในขอบเขตร้อยละ 90-100 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 1
2. ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องร้อยละ 75-89 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 2
3. ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 75 แสดงว่ายังมีข้อบกพร่องในการอ่านจับใจความ พลาดประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่อง ควรมีการอ่านทบทวน ลักษณะการประเมินการอ่านจับใจความของภาษาไทยควรใช้เกณฑ์การอ่านจับใจความได้ร้อยละ 70 เป็นอย่างน้อย แล้วใช้หลักส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในการจับใจความให้มากขึ้นควบคู่กับการพัฒนาอัตราเร็วในการอ่าน

การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนได้หลายวิธี เช่น วัดผลและประเมินผลโดยการทดสอบ การวัดผลอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทางการและการใช้เครื่องมือวัดผลที่เป็นแบบทดสอบ รวมทั้งการใช้แบบประเมินค่า และการที่ครูจะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับจุดหมายในการประเมินครั้งนั้นๆ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สลาวิน (Slavin, 1995) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือกันว่า เป็นการเรียนที่นักเรียนเรียนรู้และรับผิดชอบร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้รับรางวัล เมื่อสมาชิกทุกคนเรียนรู้จนบรรลุจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน

นาตยา ปีตันธานนท์ (2545) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนแบบร่วมมือหมายถึงการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน การอยู่ร่วมกันในสังคม ในกลุ่มได้อย่างมีความสุขการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาที่เน้นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน ให้ผู้เรียนสนุกต่อการทำงานด้วยกัน

วัชรกรณ กงมณี (2546) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึงการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ และร่วมมือกันรับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความสำเร็จจากการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน

สุวคนธ์ ทองมัน (2547) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 2-5 คน สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีเป้าหมายร่วมกันคือความสำเร็จของกลุ่ม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม

วัชรา เล่าเรียนดี (2547) กล่าวถึงการจัดการการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่า ไม่ใช่การสอนโดยให้นักเรียนเข้ากลุ่มแบบปกติแต่กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องเน้นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างจริงจังของสมาชิกกลุ่มทุกคน เป็นการมุ่งส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคมและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ช่วยเหลือพึ่งพาและนำซึ่งกันจนงานบรรลุผลสำเร็จ ครูต้องติดตามดูแลการเรียนรู้และปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียนตลอดเวลาให้ทุกคนรับผิดชอบต่อผลงานของตนเองและของกลุ่ม

วารุณี พรหมคุณ (2549) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือว่าหมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัวในการร่วมมือกันแก้ปัญหาต่างๆ นักเรียนรู้จักวิธีการทำงานกลุ่ม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

จากความหมายการเรียนแบบร่วมมือดังกล่าวสรุปว่า หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะทำความเข้าใจบทเรียนร่วมกันรับผิดชอบงาน ช่วยเหลือสนับสนุนเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการแก้ปัญหาของกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้พัฒนาผลงานของตน อันจะส่งผลไปยังผลงานของกลุ่มให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

การเรียนแบบร่วมมือมีที่มาจากทฤษฎีต่อไปนี้ โรเบิร์ต อี สลาวิน (Robert E. Slavin, 1995)

1. ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theories) เป็นเทคนิคจูงใจในการเรียนแบบร่วมมือโดยเน้นรางวัลเป็นโครงสร้างเป้าหมายในการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ 3 อย่าง คือการร่วมมือกัน ปรับปรุงเป้าหมายเฉพาะบุคคล การแข่งขันการกำหนดเป้าหมายรายบุคคลและความสัมพันธ์ระหว่าง

บุคคลที่ใช้ความพยายามไปสู่เป้าหมาย การใช้เทคนิคแรงจูงใจ จากโครงสร้างเป้าหมายทำให้สมาชิกบรรลุผลตามเป้าหมายรายบุคคลได้ ซึ่งทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จด้วย

2. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Theories) ให้ความสำคัญต่อผลที่สมาชิกทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม นั่นคือ ความแตกต่างของทฤษฎีความรู้ความเข้าใจที่ปรากฏอยู่มี 2 ทฤษฎีคือ ทฤษฎีพัฒนาการและทฤษฎีการวางแผนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีพัฒนาการ (Development Theories) สันนิษฐานว่า พื้นฐานของทฤษฎีพัฒนาการ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับงานที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มอำนาจของความคิดรวบยอด สิ่งที่สนับสนุนความคิดเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กัน จนสามารถช่วยเหลือกันได้

2.2 ทฤษฎีการวางแผนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Elaboration Theories) การใช้การวางแผนทางสติปัญญาเป็นสิ่งที่แตกต่างไปจากภาพของการพัฒนา จากงานวิจัยทางจิตวิทยาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจกล่าวว่า การสื่อสารและความสัมพันธ์ของการสื่อสาร จะถูกเก็บอยู่ในความทรงจำอย่างดี ดังนั้นนักเรียนจึงต้องต่อสู้กับการระลึกถึงสิ่งที่จำหรือการวางแผนที่เกี่ยวกับระบบข้อมูล เช่น การเขียนสรุปหรือทำโครงเรื่องจากการจดบันทึกสิ่งที่เรียนทำให้นักเรียนจำได้ดีว่าการจดบันทึกธรรมดาเพราะช่วยให้นักเรียนระลึกถึงสิ่งสำคัญที่เรียนได้ดีกว่า

จากทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนแบบร่วมมือสรุปได้ว่าการใช้ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีพัฒนาการและทฤษฎีการวางแผนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ในการเรียนรู้ สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

เทคนิคและวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning Techniques)

การเรียนแบบร่วมมือกัน ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ โรเบิร์ต อี สลาบิน (Robert E. Slavin, 1995) ได้พัฒนาเทคนิคที่น่าสนใจไว้หลายเทคนิค ได้แก่ การเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD) การเรียนแบบร่วมมือกันโดยการแข่งขันเป็นกลุ่ม (Teams – Games - Tournament หรือ TGT) การเรียนแบบร่วมมือกันแบบจิกซอร์ 2 (Jigsaw II) ซึ่งทั้ง 3 เทคนิคนี้ใช้ได้กับสาระความรู้ที่มีวัตถุประสงค์แน่นอน ชัดเจน มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแต่ละประเภทที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยสนใจใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) เพราะเป็นการเรียนที่กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยพัฒนาสมาชิกในกลุ่มให้มีผลการเรียนที่ดีกว่าเดิมโดยครูใช้รางวัลเป็นสิ่งกระตุ้นความสำเร็จ ในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Team Achievement Division)

สลาวิน (Slavin, 1990) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ว่าเป็นการจัดสมาชิกกลุ่มละ 4-5 คน แบบละความสามารถ โดยครูจะทำการเสนอบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน แล้วให้แต่ละกลุ่มทำงานตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอนเมื่อสมาชิกในกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัดและทบทวนบทเรียนที่เรียนจบแล้ว ครูจะให้ นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบประมาณ 15-20 นาที คะแนนที่ได้จากการทดสอบจะถูกแปลงคะแนนของแต่ละกลุ่ม ที่เรียกว่า กลุ่มสัมฤทธิ์ (Achievement Division) ซึ่งการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำหรือเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน โดยการทบทวนความรู้เดิม ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียน ลักษณะการปฏิบัติงานกลุ่ม บทบาทหน้าที่ในกลุ่มและการทำกิจกรรมร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียน ครูนำเสนอเนื้อหาสาระแก่นักเรียนทั้งชั้น ใช้กิจกรรมการสอนที่เหมาะสมตามลักษณะของเนื้อหาบทเรียน โดยใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบคำอธิบายของครู เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียน ตรวจสอบความเข้าใจอย่างทั่วถึงด้วยประเด็นคำถามต่างๆ และอธิบายคำตอบ

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนเข้ากลุ่มย่อยซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 หน้าที่สำคัญของกลุ่มก็คือการเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปการอภิปรายหรือการแก้ปัญหา ร่วมกันการแก้ความเข้าใจผิดของเพื่อนในกลุ่ม จะต้องช่วยสอนเสริมเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาสิ่งที่เรียนมาทั้งหมด ซึ่งการทำงานของกลุ่มเน้นความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม การนับถือตนเอง และการยอมรับเพื่อนที่เรียนอ่อน โดยนักเรียนช่วยเหลือเพื่อนให้รู้เนื้อหาอย่างถ่องแท้ นักเรียนไม่สามารถศึกษาเนื้อหาจบคนเดียวโดยที่เพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ ถ้าหากไม่เข้าใจควรปรึกษาเพื่อนในกลุ่มก่อนปรึกษาครู และในการปรึกษาในกลุ่มไม่ควรส่งเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น สมาชิกในกลุ่มช่วยกันปฏิบัติตามใบงานและแบ่งหน้าที่การทำกิจกรรมครุคอยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ

ขั้นที่ 4 ขั้นทดสอบ หลังจากเรียนไปแล้ว นักเรียนแต่ละคนต้องได้รับการทดสอบย่อยรายบุคคล โดยทำข้อสอบประมาณ 15 – 20 นาที คะแนนที่ได้จากการทดสอบนี้จะถูกแปลงเป็นคะแนนของกลุ่มที่เรียกว่า คะแนนกลุ่มสัมฤทธิ์ ซึ่งในการทดสอบนักเรียนทุกคนจะทำข้อสอบตามความสามารถของตนโดยไม่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุป ประเมินผลการเรียนรู้และมอบรางวัล โดยตรวจคะแนน จำนวนคะแนนของแต่ละคน รวมคะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่ม การคิดคะแนนในการพัฒนาตนเองและของกลุ่ม ซึ่งเป็นคะแนนความก้าวหน้าที่ได้จากการเปรียบเทียบกับคะแนนที่สอบได้ครั้งก่อนเรียกว่า คะแนนฐาน (Base Score) ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนเฉลี่ยสูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กลุ่มจะได้รับรางวัล โดยเปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มกับเกณฑ์การยกย่องหรือยอมรับแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

กลุ่มระดับเก่ง	คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเท่ากับ	15 – 19
กลุ่มระดับเก่งมาก	คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเท่ากับ	20 – 24
กลุ่มระดับยอดเยี่ยม	คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มเท่ากับ	25 – 30

สลาวิน (Slavin, 1990) ได้ให้แนวทางการกำหนดคะแนนฐาน ไว้ 2 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 ได้มาจากคะแนนเฉลี่ยจากการสอบครั้งที่ผ่านมานักเรียน หลังจากทีครูสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แล้วนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนฐาน โดยในการสอบแต่ละครั้งจะต้องมีคะแนนเต็มเท่ากับคือ 100 คะแนน เช่น ถ้าสมศักดิ์ทำการทดสอบ 4 ครั้ง ได้คะแนนดังนี้ 80, 86, 78 และ 92 คะแนนตามลำดับ สมศักดิ์จะมีคะแนนฐาน 84 คะแนน แล้วนำคะแนนฐานไปเปรียบเทียบกับคิดหาคะแนนพัฒนา (improvement Points) จากนั้นนำคะแนนพัฒนาของสมาชิกในกลุ่มมารวมกันแล้วนำมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนสูงหรือถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็จะได้รับรางวัล ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งความสำเร็จ

วิธีที่ 2 ได้มาจากผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา หรือจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในกลุ่มวิชานั้นๆ จากวิธีคิดคะแนนฐานดังกล่าว ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีคิดคะแนนฐานโดยใช้วิธีที่ 2 คือนำผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนแต่ละคนมาคิดเป็นคะแนนฐาน โดยมีเกณฑ์การเปรียบเทียบคะแนนความก้าวหน้า ดังนี้

ตารางที่ 1 การใช้เกณฑ์การคำนวณคะแนนความก้าวหน้า

คะแนนจากการทดสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
1. ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 10 คะแนน	0
2. ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1 – 10 คะแนน	5
3. ได้คะแนนเท่ากับคะแนนฐาน	10
4. ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐาน 1 – 10 คะแนน	15
5. ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 10 คะแนน	20
6. ได้คะแนนเต็ม	30

หมายเหตุ คะแนนที่นำมาเทียบกับคะแนนความก้าวหน้าจะต้องมาจากคะแนนเต็ม 100

นอกจากนี้ สลาบิน (Slavin, 1995) ได้กำหนดนักเรียนเข้ากลุ่ม หนึ่งกลุ่มจะมีสมาชิกประมาณ 4 คน โดยสมาชิกประกอบด้วยคนเก่งที่สุด 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน โดยมีเทคนิคการจัด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม

ระดับผู้เรียน	อันดับของผู้เรียน	ชื่อกลุ่ม
นักเรียนที่เรียนเก่ง	1	A
	2	B
	3	C
	4	D
	5	E
นักเรียนที่เรียนปานกลาง	8	A
	9	B
	10	C
	11	D
	12	E
	13	E
	14	D
นักเรียนที่เรียนอ่อน	15	C
	16	B
	17	A
	20	E
	21	D
	22	C
	23	B
24	A	
นักเรียนทั้งหมด		24 คน

ที่มา : Robert E,Slavin.Cooperative Learning : Theory,Reserch and Practice (Englewood Cliffs,NJ : Prentice Hall, 1995)

จิรัชญา ทิขันติ (2550) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ดังนี้

1. สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน ระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ครูกำหนดบทเรียนและงานของกลุ่มไว้
2. ครูสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้น แล้วให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยสอนและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำเสนอ
3. นักเรียนทำแบบทดสอบแล้วนำคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม แล้วนำไปปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

สุดิดดา ลอยฟ้า (2536) การจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นรูปแบบที่ง่ายที่สุดและใช้กันแพร่หลายที่สุด เหมาะสำหรับครูผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือในระยะเริ่มแรก มีส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูสอนบทเรียน เนื้อหาสาระ ทั้งชั้นเรียน โดยทบทวนความรู้เดิม สอนอธิบายเนื้อหาใหม่ ยกตัวอย่างอธิบายประกอบ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ สรุบบทเรียน ถามและตอบข้อสงสัยของนักเรียน

ขั้นที่ 2 ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม แบบละความสามารถ กลุ่มละ 4 - 6 คนพร้อมแจกใบงานหรือแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 3 ให้แต่ละกลุ่มศึกษาหัวข้อ จากใบงานหรือแบบฝึกหัด ให้ช่วยกันปฏิบัติตามคำสั่งใบงาน สมาชิกกลุ่มแบ่งหน้าที่ปฏิบัติตามบทบาท

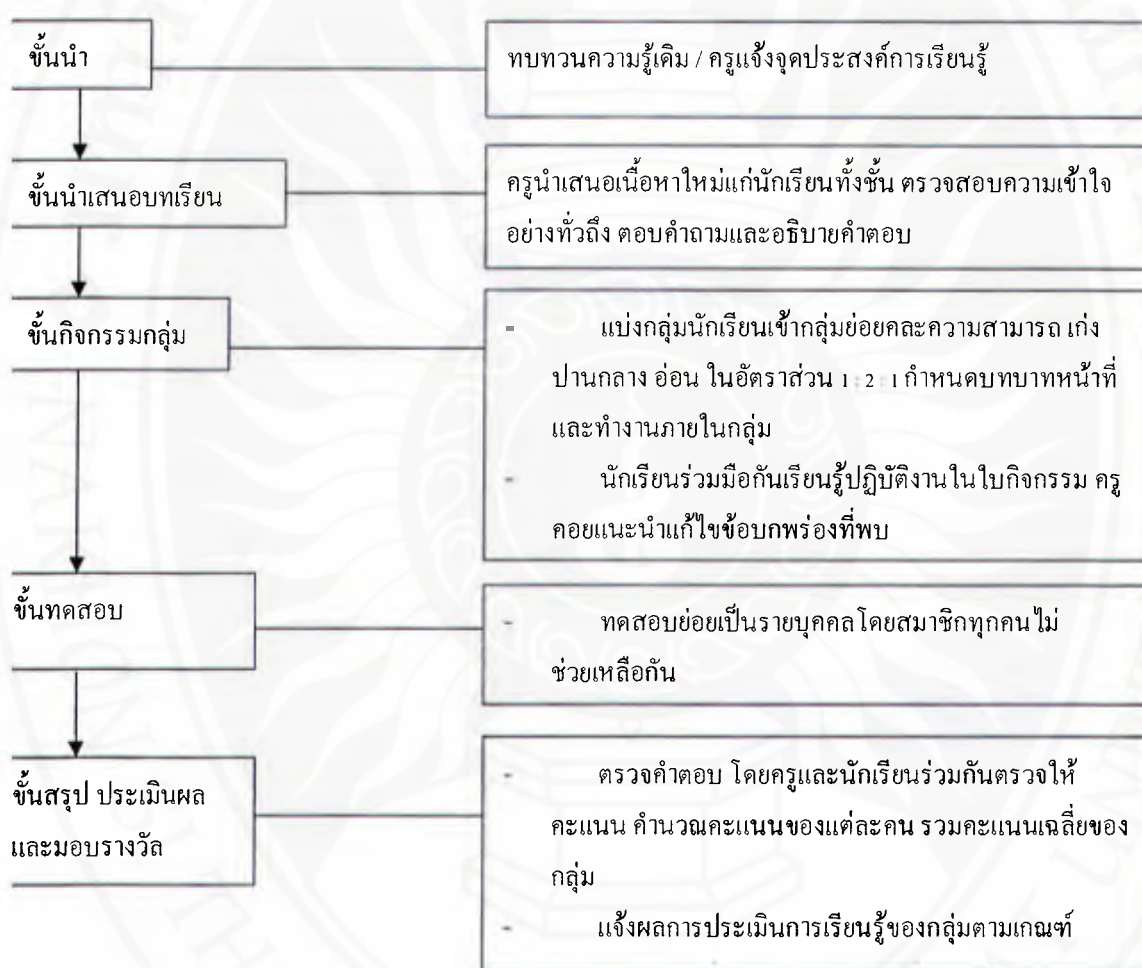
ขั้นที่ 4 เมื่อสมาชิกปฏิบัติหรือแก้ปัญหาครบทุกข้อ ให้ทุกคนร่วมกันอภิปรายทุกประเด็นที่ได้รับมอบหมาย จนกว่าจะแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนรู้และเข้าใจทุกเรื่องถูกต้องตรงกัน

ขั้นที่ 5 ทดสอบความรู้ ความเข้าใจของสมาชิกทุกคน แต่ละคนจะไม่มี การช่วยเหลือกัน ทำแบบทดสอบ ประมาณ 15 - 20 นาที ครูตรวจคำตอบหรือนักเรียนตรวจคำตอบ (ถ้ามีเวลา) รวมคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม โดยนำคะแนนของสมาชิกทุกคนในแต่ละกลุ่มมารวมกันหารด้วยจำนวนสมาชิก ซึ่งจะได้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ซึ่งเป็นคะแนนของทุกคนในแต่ละกลุ่มเทียบเกณฑ์ที่กำหนดว่ากลุ่มใดจะเป็นกลุ่มที่ยอดเยี่ยม เก่งมาก เก่ง เป็นต้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ไว้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่ง ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ แล้วทำการทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบสมาชิกแต่ละคนนำมาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล

คำชมเชย ดังนั้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สรุปได้ว่าประกอบด้วยการจัดกิจกรรมเป็นลำดับ 5 ขั้นตอนดังนี้คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำหรือเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียน ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ขั้นที่ 4 ขั้นทดสอบ และขั้นที่ 5 ขั้นการสรุป ประเมินผลการเรียนรู้และมอบรางวัล โดยนำเสนอในรูปแบบแผนภูมิได้ดังภาพประกอบที่ 2

ภาพที่ 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD

ปัจจัยความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ได้ผลก็ต่อเมื่อมีการเตรียมสภาพห้องเรียนไว้ดี คือ

1. นักเรียนจะต้องเข้าใจว่าการทำงานของตนนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของทีมหรือกลุ่ม เช่น ได้รับคำชมเชยหรือประกาศคำชมเชยกันเป็นทีม (กลุ่ม)

2. ทุกคนต้องเข้าใจดีว่า ผลงานของตนเป็นส่วนหนึ่งของผลงานกลุ่ม โดยวิธีนี้นักเรียนจะรู้สึกสบายใจที่จะขอความช่วยเหลือหรือถามเพื่อน และช่วยเพื่อนในกลุ่ม

สาเหตุที่วิธีการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD ได้ผล จนทัศน์ และทัศน์ (สุรศักดิ์ หลาพมาลา, 2532) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD ได้ผลไว้ดังนี้

1. นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครู จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียน อธิบายให้เพื่อนฟังและทำให้เพื่อนเข้าใจดีขึ้น

2. นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

3. การสอนจะเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้นักเรียนได้รับการเอาใจใส่และมีความสนใจมากขึ้น

4. นักเรียนทุกคนต่างพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะคะแนนของสมาชิกในกลุ่มทุกคนจะถูกนำไปแปลงเป็นคะแนนของกลุ่มโดยใช้ระบบกลุ่มสัมฤทธิ์

5. นักเรียนทุกคนเข้าใจดีกว่า คะแนนของตนมีส่วนช่วยเหลือหรือลดคะแนนของกลุ่มสัมฤทธิ์ดังนั้นทุกคนต้องพยายามเต็มที่ จะคอยอาศัยเพื่อนอย่างเดียวไม่ได้

6. นักเรียนทุกคนมีโอกาสนฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่มและเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก เมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอย่างแท้จริง

7. นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม ในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้นก็ต้องการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานหรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น

8. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น เขาจะรู้สึกว่าเขาไม่เรียนหรือหลบไปท่องหนังสือเฉพาะตน เพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย

9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน ถ้าตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะแต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะช่วยซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่นๆ อาจจะทำให้ความช่วยเหลือบ้างทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันนั้นมีความหมายมากกว่าแค่การเอานักเรียนมารวมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อกลุ่มและส่วนรวมโดยการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเห็นคุณค่าของความแตกต่างระหว่างบุคคล ยอมรับความสามารถของตนเองและของผู้อื่น ช่วยให้นักเรียนมีคุณลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ความสามัคคี มีน้ำใจ มีระเบียบวินัย เป็นต้น

ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สลาบิน (Slavin, 1973; อ้างถึงใน วิชาเร่าเรียนดี, 2548) ได้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในแง่ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในทางที่ดี กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจจะทำให้ลดความรู้สึกเกลียดกลัวทางเพศ สังคม เศรษฐกิจและอื่นๆ ลง แต่จะมีความรู้สึกกระตือรือร้นในการช่วยเหลือ การร่วมมือเข้ามาแทนที่ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเก่งในมิติของมนุษย์สัมพันธ์หรือความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในทางที่ดีงาม

จอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1990; อ้างถึงในสุทธิรัตน์ ปัญญาทิพย์, 2544) กล่าวถึงประโยชน์ในการเรียนแบบร่วมมือสรุปได้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุกคนมีการร่วมมือกันทำงานกลุ่ม
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. เสริมให้มีความช่วยเหลือเช่น เด็กเก่งช่วยเด็กไม่เก่ง
4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มากและวิเคราะห์ตัดสินใจเลือก
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่นการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกัน ทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ครัน (2543) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ผู้เรียนดังนี้

1. ประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และแลกเปลี่ยนความรู้ โดยมุ่งให้ผลการเรียนรู้ของกลุ่มมีคะแนนสูงเมื่อมีการวัดผล ทำให้สมาชิกกลุ่มต้องสนใจศึกษาในเรื่องที่ได้รับ

2. เพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน การจัดการสอนในลักษณะกลุ่มการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของตนเองในการเป็นสมาชิก รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการทำงาน กลุ่มทำให้เพิ่มความมั่นใจในการทำงานและการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีอิสระที่จะคิดและเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม

3. ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน เนื่องจากธรรมชาติและลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือจะสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ถกเถียงปัญหาและเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม อธิบายบอกเล่าสิ่งที่รู้ให้แก่เพื่อร่วมกลุ่มให้เข้าใจ ซึ่งจะทำให้ผู้สอนหรือผู้บอกเล่ามีความเข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดีและชัดเจนมากขึ้น ผู้รับฟังจะสามารถเข้าใจในอีกแนวคิดหนึ่งนอกเหนือจากความคิดเห็นของตนเอง

4. พัฒนาทักษะทางด้านสังคม การเรียนการสอนแบบร่วมมือจะทำให้สมาชิกในกลุ่มปรึกษาหารือ พุดคุยเสนอความคิดเห็น ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางด้านสังคมที่ติดต่อกัน มีความเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งเป็นการฝึกทักษะที่ดีให้แก่ผู้เรียนในด้านการสื่อสาร และก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน

5. เป็นที่ยอมรับของเพื่อนและก่อให้เกิดสัมพันธที่ดีต่อกัน การเรียนแบบร่วมมือก่อให้เกิดความสัมพันธที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนการจัดให้เรียนแบบร่วมมือก็ช่วยให้ผู้เรียนแสดงความสามารถของตนทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนได้และเมื่อมีการเปลี่ยนกลุ่มการเรียนรู้เป็นระยะๆ ทำให้เพื่อนทุกคนในชั้นเรียนได้รู้จักคุ้นเคยกันทำให้ทุกคนในชั้นเรียนไม่ว่าคนเก่งปานกลาง หรืออ่อน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากกว่าการเรียนแบบปกติ

อรพรรณ พรสีมา (2540) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนในกลุ่มทุกคนจะช่วยเหลือแลกเปลี่ยนให้ความร่วมมือกันและกันในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดเผย สมาชิกในกลุ่ม ทุกคนกล้าถามคำถามที่ตนเองไม่เข้าใจ บรรยากาศเช่นนี้นำไปสู่การอภิปรายซักถามทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน อันจะนำไปสู่การเรียนรู้แบบไร้พรมแดน

2. ทำให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่มย่อย การทำความเข้าใจในความคิดรวบยอด หรือหลักการที่สำคัญนั้น

3. ช่วยลดปัญหาวินัยในชั้นเรียน กล่าวคือนักเรียนทุกคนจะให้กำลังใจยอมรับ ร่วมมือและช่วยเหลือกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มจึงจำเป็นต้องร่วมมือกันพัฒนาเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในกลุ่ม การขาดเรียน พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงและการโต้เถียงในชั้นเรียนจึงไม่ปรากฏให้เห็น

4. ช่วยยกระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยทั้งชั้น การที่นักเรียนเก่งช่วยนักเรียนอ่อน นักเรียนเก่งจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดของหัวข้อที่กำลังเรียนได้ชัดเจนขึ้น ในขณะที่เดียวกันนักเรียนที่เรียนช้าย่อมจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดจากเพื่อนซึ่งใช้ภาษาใกล้เคียงกันได้ง่ายกว่าการเรียนจากครู ซึ่งอาจเป็นวิชาการขั้นสูงเข้าใจยาก

5. ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดเชิงสร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าทำงานและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง

6. มีทักษะในการบริหารจัดการ การเป็นผู้นำการแก้ปัญหา มนุษยสัมพันธ์และการสื่อความหมายดีกว่า ทักษะดังกล่าวถูกพัฒนาขึ้นจากการที่นักเรียนได้ทำงาน อภิปรายซักถาม ช่วยเหลือแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

7. ช่วยเตรียมผู้เรียนให้ออกไปใช้ชีวิตในโลกของความเป็นจริง ซึ่งเป็นโลกที่ต้องอาศัยความร่วมมือมากกว่าการแข่งขันแบบเผชิญหน้า

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้ให้ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ดังนี้

ข้อดีของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่ รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้เรียนร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
5. ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้

ข้อจำกัดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

1. ผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และรับผิดชอบ ก็จะส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ
2. เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องเตรียมการดูแลเอาใจใส่กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี
3. ผู้สอนมีภาระงานมากขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD ทำให้นักเรียนพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ระเบียบวินัย ความเชื่อมั่น การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี การช่วยเหลือกัน และความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายของกลุ่ม นักเรียนสามารถ

นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การที่นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ทำให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงานเมื่อเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

มโนทัศน์เกี่ยวกับเจตคติ

ความหมาย และลักษณะของเจตคติ

การศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน นอกจากจะมุ่งศึกษาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้ว การมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและเป็นดัชนีบอกผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน เจตคติ หรือทัศนคติ (attitude) เป็นพฤติกรรมการวัดด้านเจตพิสัย (affective domain) โดยเน้นการวัดความรู้สึก อารมณ์ การยอมรับ ได้มีผู้ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543; บุญชม ศรีสะอาด, 2545 ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลและสถานการณ์ต่างๆ เป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านก็ได้

พรณี ช.เจนจิต (2545) ได้กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นเรื่องของความรู้สึกทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป บุคคลจะมีเจตคติดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งใดนั้น บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลอย่างยิ่งและเจตคติของบุคคลมีแนวโน้มที่จะพอใจ หรือไม่พอใจขึ้นอยู่กับค่านิยมของคนนั้น

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2545) ได้สรุปว่า เจตคติ หมายถึง อัจฉาศัย (Disposition) ที่มีต่อคน สัตว์ หรือสิ่งของอาจจะเป็นได้ทั้งทางบวก และทางลบ ผู้เรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อวิชาใดวิชาหนึ่ง ก็จะชอบวิชานั้น ทำให้ได้คะแนนดี ทัศนคติหรือเจตคติเป็นสิ่งที่ควรศึกษา ความรู้ ความคิด สติปัญญา ความรู้สึก และพฤติกรรมการแสดงออก

ธีรวิทย์ เอกะกุล, 2549 ; นวลน้อย แสนกล้า, 2552 ได้ให้ความหมายของเจตคติสอดคล้องกันว่าเจตคติเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกทางด้านจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งทางสังคมรวมทั้งความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือเกี่ยวกับประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเจตคติทางด้านบวกที่แสดงถึงความพึงพอใจหรือเจตคติทางด้านลบที่แสดงออกถึงความไม่พึงพอใจ

ราณี ศรีโมรา (2549) ได้สรุปความหมายของเจตคติว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย หมายถึงความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อการเรียนแล้วแสดงออกถึงความชอบ ความพึงพอใจ หรือไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ซึ่งการแสดงออกซึ่งความคิดเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม

พิมศิริ ลิทธิศาสตร์ (2553) ได้สรุปความหมายของเจตคติว่า หมายถึง การแสดงออกทางพฤติกรรม ความรู้สึกหรือความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดทั้งที่เป็นวัตถุและไม่ใช่วัตถุ ทั้งทางที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์อันเนื่องมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ซึ่งเจตคตินี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้

จากความหมายของเจตคติข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจ ความคิดเห็นส่วนบุคคล ค่านิยม ความเชื่อ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งทางบวก ทางลบ สร้างและเปลี่ยนแปลงได้ อันเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านก็ได้

ลักษณะของเจตคติ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2545) ได้อธิบายลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้
2. เจตคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ดังนั้น เจตคตินี้จึงมีทั้งทางบวกและทางลบ
3. เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ (Affective component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavior component)
4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติอาจเปลี่ยนแปลงจากทางบวกเป็นทางลบ ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติ หรืออาจเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย
5. เจตคติเปลี่ยนแปลงไปตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่งๆ อาจมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้จึงมีอิทธิพลต่อเจตคติของสมาชิกสังคมนั้น ซึ่งในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเจตคติต้องเปลี่ยนแปลงค่านิยม
6. สังคมประภคิต (Socialization) มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางด้านเจตคติของ เด็ก โดยเฉพาะเจตคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม เช่น อุดมคติ เจตคติต่อเสรีภาพ ในการพูด การเขียน

สมสมัย วิสูตรรุจิรา (2545) ได้แยกเจตคติออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาวะทางจิตใจและประสาท ซึ่งจะแสดงให้เห็นทางพฤติกรรม เช่น โกรธ เกลียด รัก
2. ความพร้อมที่จะตอบสนอง คือ เมื่อมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะ ตอบสนองสิ่งนั้นตามลักษณะของเจตคติที่เกิดขึ้น

3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบเกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง คือ เมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และติดตามมาด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์
4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ หมายความว่า ประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติได้ดี
5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกการแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ

วนิช บรรจง (2545) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของคน ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้จะมีความรู้สึกและมีความคิดเห็นต่อสิ่งที่เรารู้จักนั้น เจตคติเป็นสภาพจิตใจที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก เพราะมันจะเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางได้ว่าคนประกอบสิ่งใดแล้วคนๆ นั้นจะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นอันจำกัดเจตคติ เป็นสภาพจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร มิฉะนั้นแล้วมันคงไม่สามารถกำหนดท่าทีของได้เป็นประจำ เจตคติเป็นสิ่งที่มีความอิทธิพลต่อความคิด และการกระทำของบุคคลเป็นอันมากถ้าเรามีเจตคติที่มั่นคงต่อสิ่งใดแล้วเรายังมีแนวคิดวนเวียนไปตามเจตคติของเราบางครั้งมีอิทธิพลมากถึงขนาดที่ทำให้คนไม่ยอมรับข้อเท็จจริงบางอย่างที่ขัดกับเจตคติของตนด้วย

ธีรวุฒิ เอกกุล (2549) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ ที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ต่างๆ
2. เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัวความรู้สึกของบุคคลอาจจะเหมือนกันแต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกัน แต่ความรู้สึกต่างกัน
3. เจตคติมีทิศทางการแสดงออกของความรู้สึก สามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา ส่วนทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ชื่อสัตย์-คดโกง รัก-เกลียด ชอบ-ไม่ชอบ ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น
4. เจตคติมีความเข้มข้น ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกันแต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มข้นที่บุคคลรู้สึกมากน้อยต่างกัน เช่น รักมาก รักน้อย ขยันมาก ขยันน้อย เป็นต้น
5. เจตคติต้องมีเป้า ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอยๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อแม่ ขยันเข้าชั้นเรียน ขี้เกียจทำการบ้าน เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของเจตคติก็นั่นคือ สภาพของจิตใจที่เป็นสิ่งเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งทางบวกและทางลบ ส่งผลให้แสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งเจตคติอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เจตคติทำให้แสดงออกถึงค่านิยมต่างๆ และช่วยให้บุคคลเข้าใจโลก ประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคลจะช่วยในการคิดและเป็นตัวกำหนดเจตคติของบุคคล

องค์ประกอบของเจตคติ

กุญชรีย์ คำชาย (2540) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติว่า เจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ หมายถึง ภาพรวมที่เกิดขึ้นในความคิดของบุคคล เมื่อบุคคล รับรู้สิ่งเร้า ความรู้นี้อาจอยู่ในรูปความเชื่อ ความเห็น หรือความรู้จากสิ่งเร้าต่างๆ โดยปกติองค์ประกอบ ด้านความรู้จะเป็นตัวกำหนดองค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรม

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก เป็นสภาวะทางอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าในลักษณะ ของการประเมิน องค์ประกอบด้านนี้เห็นได้ชัดกว่าด้านความรู้ เนื่องจากเมื่อเกิดความรู้สึกจะมีผล ต่อด้านสรีระด้วย

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับความคิดและความรู้สึกที่มีอยู่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551) ได้กล่าวว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้าน ความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่างๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้าต่างๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบ ด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคล ประเมินค่าสิ่งเร้าแล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวองค์ประกอบ ทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำ ส่วนเจตคติที่ มีต่อแฟนเสื้อผ้ามือถือองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้าน ความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะ สนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่า ให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า องค์ประกอบของเจตคติที่มีผล ต่อการจัดการเรียนรู้มีลักษณะเป็นลูกโซ่คือ ตั้งแต่ความรู้ ความคิดความรู้สึกและพฤติกรรม ถ้ามี ความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมเกิดความรู้สึกที่ดีและมีปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสิ่งนั้นในทางที่ดี ในด้านการเรียนการสอน ถ้าผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ก็ย่อมมีความรู้สึกที่ดี ตั้งใจเรียน ส่งผลให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ประโยชน์ของการวัดเจตคติ

ลัดดาวรรณ ศรีสังข์ (2546) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดเจตคติไว้ดังนี้

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม การมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล ย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้สึกทางด้านดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้น เป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปทำนองใด ฉะนั้นการทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทราบแนวโน้มการกระทำของบุคคลนั้นได้

2. วัดเพื่อหาทางป้องกันและแก้ไข โดยทั่วไปการที่บุคคลมีเจตคติต่อสิ่งใดอย่างใดเป็นสัทธิของแต่ละบุคคล ที่มีเจตคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกันไปในบางเรื่อง จึงจำเป็นต้องให้กลุ่มมีความคิดเห็นและเจตคติสอดคล้องกัน เพื่อป้องกันปัญหาการขัดแย้งในเรื่องต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นเพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุขของสังคมและยอมเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีเจตคติต่อสิ่งต่างๆ คล้ายคลึงกันก็จะเป็นทางก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกัน

3. วัดเพื่อเข้าใจสาเหตุและเปรียบเทียบสาเหตุภายในที่ผลักดันให้บุคคลกระทำในสิ่งต่างๆ แตกต่างกันและสาเหตุภายในหรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนี้อาจได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกอีกส่วนหนึ่ง ฉะนั้นการเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายในที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่างๆ ได้อย่างชัดเจน บางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดเจตคติของบุคคลต่อสาเหตุภายนอกนั้นด้วย

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549) ได้รวบรวมประโยชน์ของเจตคติไว้ ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยการจัดรูป หรือจัดระบบสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา

2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา

3. ช่วยปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งมีปฏิริยาโต้ตอบ หรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปนั้น ส่วนมากจะทำให้สิ่งที่เกิดความพอใจ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

5. เตรียมบุคคลให้พร้อมต่อการปฏิบัติการ

6. ช่วยให้บุคคลได้คาดคะเนล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรขึ้น

7. ทำให้บุคคลได้รับความสำเร็จตามหลักชัยที่วางไว้

สรุปได้ว่าเจตคติมีประโยชน์ที่จะทำให้เข้าใจบุคคล และช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวที่สลับซับซ้อนได้ โดยแสดงออกถึงค่านิยมของตนเองในการหลีกเลี่ยงความไม่พอใจ แต่กลับนำความพอใจมาให้กับบุคคลนั้น และยังเป็นการทำนายพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา รวมทั้งช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดีงามของสังคมให้แก่บุคคลด้วย เจตคติมี

ความสำคัญมากในการเรียนรู้ ซึ่งบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติก็คือครู ครูควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนหรือต่อรายวิชาที่เรียน เห็นความสำคัญของบทเรียน แล้วนำผลการวัดเจตคติมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน และเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีก็จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชานั้นๆ ดีขึ้นด้วย

การวัดเจตคติ

เจตคติเป็นพฤติกรรมด้านจิตใจ เป็นสภาพทางจิตหรืออารมณ์ของมนุษย์ที่ซับซ้อน Second and Backman (อ้างถึงใน วัฒนา ก่อนเชื้อรัตน์, 2523) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับธรรมชาติของเจตคติว่า เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้ในรูปของความคิดเห็น (Opinion) หรือจากการแสดงออกทางภาษา (Verbal expression) ถ้าวัดจากการสังเกตพฤติกรรมก็ให้สังเกตหลายๆ ครั้ง หลายๆ สถานที่ เพื่อแน่ใจว่านักเรียนคนนั้นมีเจตคติต่อสิ่งนั้นอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นทั้งในแง่บวกหรือลบก็ได้

ธีรภูมิ เอกะกุล (2549) ได้กล่าวถึงการวัดเจตคติว่ามีความยุ่งยากพอสมควรเพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้หรือเป็นลักษณะทางจิตของคุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่ายไม่แน่นอนแต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดสามารถวัดได้ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญดังนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการวัดเจตคตินี้

1.1 ความคิดเห็นความรู้สึกรหรือเจตคติของบุคคลนั้นจะมีลักษณะคงที่หรือคงเส้นคงวาอยู่ช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น คือความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรอยู่ตลอดเวลาซึ่งทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรงการวัดจะเป็นการวัดแบบวัดทางอ้อมโดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

1.3 เจตคติ นอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความคิดความรู้สึกรเช่น สนับสนุนหรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความคิดความรู้สึกรนั้นด้วย การวัดเจตคติ นอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีการใดก็ตามจะต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่างคือมีตัวบุคคลที่จะถูกวัด มีสิ่งเร้าเช่นการกระทำเรื่องราวที่บุคคลจะแสดงเจตคติตอบสนองและสุดท้ายต้องมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำระดับมากน้อยดังนั้นในการวัดเจตคติเกี่ยวกับสิ่งใดของบุคคลสามารถวัดได้โดยสิ่งเร้าส่วนใหญ่จะเป็นข้อความเกี่ยวกับรายละเอียดในสิ่งนั้นไปเร้าให้บุคคลแสดงท่าทีความรู้สึกรต่างๆที่มีต่อสิ่งนั้นให้ออกมาเป็นระดับหรือความเข้มข้นของความรู้สึกรล้อยตามหรือคัดค้าน

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้าหรือทำให้บุคคลได้แสดงเจตคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกมาที่นิยมใช้คือข้อความการวัดเจตคติซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายถึงคุณค่าลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึกเช่นมากปานกลางน้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติเพื่อทราบทิศทางและระดับความรู้สึกของบุคคลนั้นเป็นการสรุปผลจากการตอบสนองของบุคคลจากรายละเอียดหรือแง่มุมต่างๆ

5. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรงของผลการวัดเป็นพิเศษคือต้องพยายามให้ผลการวัดที่ได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางระดับหรือช่วงของเจตคติ

วิธีการวัดเจตคติ

เนื่องจากเจตคติเป็นมโนภาพวัดได้ยาก เมื่อเทียบกับการวัดด้านอื่น นักจิตวิทยาและนักวัดผลได้พยายามหาวิธีการวัด และสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพที่กระตุ้นให้ได้มาซึ่งความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ถูกวัด ดังนี้

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549) ได้สรุปวิธีการวัดเจตคติดังนี้

1. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ง่ายและตรงไปตรงมาที่สุด ผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมรายการที่จะซักถามไว้อย่างดีต้องเขียนเน้นที่ความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติได้ตรงเป้าหมาย เพื่อผู้สัมภาษณ์จะได้ทราบความรู้สึก หรือความคิดเห็นของผู้ตอบ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่มีข้อเสียว่าผู้ถามอาจจะไม่ได้รับคำตอบที่จริงใจจากผู้ตอบ เพราะผู้ตอบอาจบิดเบือนคำตอบเนื่องจากเกิดความเกรงกลัวต่อการแสดงความคิดเห็น วิธีแก้ไขคือ ผู้สัมภาษณ์ต้องสร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์ให้เป็นการกันเอง ให้ผู้ตอบรู้สึกสบายใจไม่เคร่งเครียดเป็นอิสระแนใจในคำตอบว่าจะเป็นการลับ

2. การสังเกต เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกตมีเจตคติ ความเชื่ออุปนิสัยเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จะถูกต้องใกล้เคียงกับความจริง หรือเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใดนั้นมีข้อคำนึงหลายประการ กล่าวคือ ควรมีการศึกษาหลายๆ ครั้งเพราะเจตคติของบุคคลมีจากหลาย สาเหตุ นอกจากนี้ตัวผู้สังเกตจะต้องทำตัวเป็นกลาง ไม่มีความลำเอียงและการสังเกตหลายๆ ช่วงเวลาไม่ใช้เวลาใดเวลาหนึ่ง

3. การรายงานตนเอง เป็นวิธีการที่ให้ผู้ถูกวัดเจตคติแสดงความรู้สึกของตนเอง ตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส คือสิ่งเร้าที่เป็นข้อคำถามตรงไปตรงมาโดยอาจใช้เป็นแบบทดสอบ หรือใช้มาตราวัดของ Thurstone ; Guttman ; Likert และ Osgood เป็นต้น

4. เทคนิคจินตนาการ ต้องอาศัยสถานการณ์หลายอย่างเป็นสิ่งเร้าผู้สอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ภาพแปลกๆ เรื่องราวแปลกๆ เมื่อผู้สอบเห็นสิ่งเหล่านี้จะจินตนาการออกมา แล้วนำมาตีความหมายจากการตอบนั้นๆ พอจะรู้ได้ว่ามีเจตคติต่อสิ่งเร้าอย่างไร

5. การวัดทางสรีระภาพ การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้า แต่สร้างเฉพาะเพื่อจะวัดความรู้สึก อันจะทำให้ไฟฟ้าในร่างการเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าดีใจเต็มจะช้อย่างหนึ่ง เสียใจเต็มจะช้อย่างหนึ่ง ใช้หลักการเดียวกันกับเครื่องจับเท็จ เครื่องมือแบบนี้ยังพัฒนาไม่คั้งไม่นิยมใช้เท่าใดนัก

สรุปได้ว่าเจตคติเป็นมโนภาพวัดได้ยาก มีความยุ่งยาก เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในบุคคล และมีความแปรเปลี่ยนได้ง่าย เมื่อเทียบกับการวัดด้านอื่น การวัดเจตคตินั้นมีเครื่องมือ 5 ชนิดคือ การสัมภาษณ์ การสังเกต การรายงานตนเอง เทคนิคการจิตนาการ และการวัดทางสรีระภาพ

การสร้างเครื่องมือวัดเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติที่กำหนดด้วยตัวเลขเป็นมาตราวัด ซึ่งเป็นการวัดที่นิยมกันมีอยู่หลายวิธี คือวิธีของเทอร์สโตน (Thurstone' Method) วิธีของกัตต์แมน (Guttman Scale) วิธีของออสกู๊ด (Osgood) วิธีของลิเคิร์ท (Likert) การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีของลิเคิร์ท (Likert) เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวัดใน 3 ด้าน คือ ในด้านความรู้ ความรู้สึกและด้านพฤติกรรม ซึ่งมีวิธีการสร้างต่อไปนี้

วิธีสร้างแบบวัดเจตคติแบบลิเคิร์ท (Likert)

แบบวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) มีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น Sigma Scale, Likert Type, Method of Summated Rating, และ Posterior Approach

Likert (อ้างถึงใน วัฒนา ก่อนเชอรัตน์, 2523) ได้สร้างแบบวัดเจตคติแบบ ลิเคิร์ท (Likert Method) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าเราวัดเจตคติของใครต่อใคร และให้ความหมายของเจตคติและสิ่งทีวัดนั้นให้แน่นอน

ขั้นที่ 2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่จะวัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อนั้นๆ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น และพิจารณาข้อความเหล่านั้นเป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อของผู้ตอบ

นอกจากนี้ ลิเคิร์ท (Likert) ได้กล่าวถึงในหลักการสร้างแบบสอบถามได้ ดังนี้

1. ข้อความจะเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะทำสิ่งหนึ่ง สิ่งใด ไม่ใช่ข้อเท็จจริง

2. ข้อที่บรรจุลงในสเกล(Scale)จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นบวก (Positive) และลบ (Negative) คละกันไป

3. ข้อความแต่ละข้อจะต้องสั้น เข้าใจง่าย และชัดเจนเพราะจะต้องเลือกข้อความให้เหลือประมาณ 20-35 ข้อความ ในแต่ละหัวข้อของสิ่งที่เราจะวัด (ถ้ามีหลายหัวข้อ) เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้วบรรจุลงในสเกล โดยให้มีข้อเลือก 5 ข้อเลือก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่งเห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ขั้นที่ 3 นำแบบทดสอบเจตคติที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาและจิตวิทยาตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้ายๆ กับกลุ่มที่เราจะศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อจะปรับปรุงข้อความและคัดเลือกข้อความ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อความแต่ละข้อจำนวนบุคคลที่ใช้แบบสอบถามนี้ อาจประมาณ 80-100 คน เหตุผลที่ต้องวิเคราะห์ข้อความแต่ละข้อก็เพื่อที่จะเลือกเอาเฉพาะข้อความที่มีความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดกับกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำสุด เพราะถือว่าข้อความเหล่านี้สามารถวัดความรู้สึกที่แตกต่างกันได้ สมมติว่าผู้ตอบมีทั้งหมด 100 คน เรียงคะแนนของแต่ละกลุ่มมากไปหาน้อยสุดในกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดและต่ำสุดเลือกบุคคลมากที่สุดกลุ่มละ 25 คน จากทั้งสองกลุ่มนี้นำมาเลือกข้อความ โดยวิเคราะห์หาค่า t ของแต่ละข้อ

ขั้นที่ 5 ให้หาความเที่ยงตรง (Reliability) ของคะแนนแบบวัดเจตคติทั้งหมดโดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดลองจริงเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ($\alpha - \text{Coefficient}$) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟานี้ควรจะมากกว่า .85 ถึงแม้จะมีข้อความน้อยกว่า 20 ข้อ ก็ตาม

ขั้นที่ 6 หลังจากนั้นจึงนำแบบวัดเจตคติที่พัฒนาได้ไปใช้ในสภาพจริง ในการกำหนดคะแนนของระดับความคิดเห็นแบ่งเป็น ดังนี้

ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิมิต (Positive) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่า	5	คะแนน
เห็นด้วย	มีค่า	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่า	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่า	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่า	1	คะแนน

ข้อความที่มีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่า	1	คะแนน
เห็นด้วย	มีค่า	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่า	3	คะแนน

ไม่เห็นด้วย มีค่า 4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่า 5 คะแนน

จากข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติดังกล่าว สรุปได้ว่า เจตคติคือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เจตคติต่อวิชาภาษาไทย คือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อวิชาภาษาไทย ซึ่งสามารถเกิดได้ทั้งเจตคติทางบวก และเจตคติทางลบ เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ และสามารถวัดได้ในรูปของความคิดเห็น โดยใช้การสังเกต สัมภาษณ์ หรือการใช้เครื่องมือวัดเช่น แบบวัดเจตคติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

نونนิต เคยจอหอ (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยที่ใช้ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม (STAD) เรื่องการอ่านจับใจความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยที่ใช้ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม (STAD) เรื่องการอ่านจับใจความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีความกระตือรือร้นและความสนใจในระดับดี การประเมินผลจากการทำงานกลุ่มคือ นักเรียนมีความร่วมมือกันดีและมีความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม กล้าแสดงออกในกลุ่ม การส่งงานตามกำหนดและบรรยากาศในการทำงานดี ผลจากความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้านำเสนอหน้าชั้น เพราะไม่มีความมั่นใจและกลัวครู ถ้ามีปัญหาจะปรึกษาเพื่อนดีกว่าปรึกษาครู

นพนภา อ็อคด้วง (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำและหน้าที่ของคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำและหน้าที่ของคำในภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD กับการเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD ในระดับมากที่สุด

อรอุมา ลือฉาย (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ (STAD) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ (STAD) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.37/81.8 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.6925 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 69.25 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

ศิริพร ทาทอง (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องคำกริยาและคำวิเศษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องคำกริยาและคำวิเศษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิธีสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิคผลสัมฤทธิ์ (STAD)

รัชนี ปรัชญาเรื่องพงษ์ (2549) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.35/83.28

รินรดา จันทร์วัน (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ (STAD) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5946

กาญจนา ศรีพันธุ์ชาติ (2550) ได้ศึกษาผลการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องประโยคระหว่างการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบ STAD และการจัดกิจกรรมแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่าแผนการเรียนการสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.93/80.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

งานวิจัยต่างประเทศ

อาร์มสตรอง (Armstrong, 1988) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่มนักเรียน โดยยึดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นทีม (STAD) โดยการทำการศึกษาค้นคว้ากับนักเรียน 47 คนที่เรียนอยู่ในเกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิมโดยใช้ ตำรา การอธิบาย การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียน กับการสอนแบบร่วมมือจัดกลุ่มโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสอนทั้ง 2 วิธีดังกล่าว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสะดวกต่อการเรียนรู้สังคมศึกษาไม่แตกต่างกัน และตามข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสอบถามของครูและนักเรียนพบว่า การเรียนแบบ

ร่วมมือช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ และมีความสนุกสนานกับการเรียนมากจึงควรนำไปใช้ในการสอนให้เหมาะสมในการจัดตารางแบบเน้นบล็อกเวลา

เกร็ก แอล พีค (Greg L. Peek, 1991; อ้างถึงใน วรรณวิศา หนูเจริญ, 2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษา ” ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนสะกดคำโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD 1) นักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การสะกดคำสูงเท่ากันเมื่อใช้การเรียนสะกดคำเป็นกลุ่ม 2) นักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์สูง กลาง ต่ำ มีผลสัมฤทธิ์การสะกดคำดีขึ้นเมื่อใช้วิธีการเรียนสะกดคำเป็นกลุ่ม 3) นักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ต่ำมีผลสัมฤทธิ์การสะกดคำต่างจากนักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์สูงและปานกลางอย่างมีนัยสำคัญ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการใช้การเรียนแบบร่วมมือเป็นกลุ่มในการสอนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพในการช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการสอนสะกดคำให้สูงขึ้นในนักเรียนทุกระดับความสามารถ

บีจาโรโน (Bejarono, 1987) ได้ศึกษาวิธีการเรียนแบบร่วมมือในกลุ่มเล็ก ในห้องเรียนที่เรียนภาษา ทดลองกับนักเรียนระดับ 7 จำนวน 665 คน โดยใช้วิธีการเรียน 2 แบบ คือ การเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มเล็ก STAD กับการเรียนทั้งชั้น สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือกันในกลุ่มเล็ก STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบทั้งชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มีคิน (Meekins, 1987; อ้างถึงใน มยุรี สาลิงส์, 2535) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคการเรียนแบบเป็นทีมแบบ STAD ที่มีต่อความก้าวหน้าทางสาระการเรียนรู้ และการยอมรับทางสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยศึกษาจากนักเรียนระดับ 5 จำนวน 51 คน ใช้เวลาในการศึกษา 18 วัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ STAD มีความก้าวหน้าทางสาระการเรียนรู้มากกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กรอฟ (Groff, 1992) ได้ศึกษาเจตคติการอ่านนักเรียนเกรด 6 จำนวน 305 คน พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการอ่านและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ความสามารถในการอ่านทั่วไปและเจตคติต่อการอ่านขึ้นอยู่กับกิจกรรมต่างๆที่โรงเรียนจัดขึ้นด้วย

ฮาร์จาซุจานา (Harjasujana, 1985) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของข้อความสภาพแวดล้อมในการอ่าน เจตคติต่อการอ่านกับความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในชวาตะวันตก ประเทศอินโดนีเซีย ผลการวิจัยพบว่าลักษณะของเรื่องที่อ่าน สภาพแวดล้อมในการอ่านและความสามารถด้านการอ่านมีผลต่อเจตคติต่อการอ่าน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลการวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศไปในแนวเดียวกันว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ให้เป็นคนเก่ง คนดี ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มความสามารถ ควบคู่กับการส่งเสริมให้ผู้เรียนอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้จักรับผิดชอบ เสียสละ ต่อส่วนรวมและการทำงานกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้สูงขึ้น อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข นอกจากนี้เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้อย่างส่งผลถึงความสามารถด้านการเรียนได้ และเจตคติเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงและสร้างขึ้นได้กับบุคคล ซึ่งเห็นได้จากการที่มีผู้นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศจนเป็นที่ยอมรับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีหัวข้อในการดำเนินการวิจัย คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ แบบแผนการวิจัย วิธีดำเนินการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล และ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนในศูนย์เครือข่าย 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 จำนวน 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 164 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางตะพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 24 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็น หน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิดประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง
2. แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

วิธีสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้กำหนดขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาไทย สาระการเรียนรู้ คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ แนวดำเนินการ ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาของบทเรียน

1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการแนวคิด และเทคนิค วิธีการ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเอกสาร เพื่อคัดเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD

1.3 ศึกษาหนังสือประกอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญ

1.4 วิเคราะห์เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง คือการอ่านจับใจความสำคัญจากสื่อ ต่างๆ ได้แก่ นิตาน ข่าว เรื่องสั้นๆ บทร้อยกรอง สารคดี และบทความ

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มี 4 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียมผู้เรียน 2) ขั้นนำเสนอบทเรียน 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม 4) ขั้นทดสอบ 5) ขั้นสรุปประเมินผลและมอบรางวัล จำนวน 6 แผน เพื่อใช้สอน 12 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และความเหมาะสมกับเนื้อหา ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.7 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ 5 ด้าน คือ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียนรู้ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 5) สื่อการเรียนการสอน 6) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญคือ 1) นักวิชาการด้านหลักสูตรและการสอน จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 1 ท่าน 2) ศึกษานิเทศก์หรือครูผู้สอนที่จบการศึกษาสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทยมีประสบการณ์ในด้านการศึกษาหรือการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน 3)

นักวิชาการด้านการวัดและประเมินผล จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาการวัดผลประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 ท่าน

1.8 นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.51 – 5.00 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.51 – 4.50 หมายถึง	เหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 – 2.50 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.51 – 2.50 หมายถึง	เหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 1.50 หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ทั้ง 6 แผน มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 4.88 และมีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 6 แผน ที่คะแนน 4.67 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (อ้างอิงจากภาคผนวก ฉ) โดยมีข้อเสนอแนะให้ปรับการใช้ภาษาให้ถูกต้องสละสลวยตามหลักวิชา การจัดกิจกรรมในส่วนของความรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ให้เปลี่ยนจากครูอธิบายเป็นการให้นักเรียนปฏิบัติกรอ่านด้วยตนเองและสรุปร่วมกันเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติการอ่านแต่ละเรื่อง การสรุปประเด็นสำคัญในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ควรมีตัวอย่างที่ถูกต้องเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน นอกจากนั้นเป็นการจัดรูปแบบการพิมพ์ให้ปรับปรุงให้ถูกต้องตามหลักการพิมพ์งานวิชาการซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนที่ 1 2 ไปทดลองนำร่องกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางใหญ่ จำนวน 26 คน เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่มีบริบทเดียวกัน นักเรียนมีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกันกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการทดลองพบว่า การจัดกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ยังมีปัญหาเรื่องเป็นเวลา เนื่องจากการจัดกิจกรรมครั้งแรกนักเรียนจึงยังตื่นเต้น และรู้สึกเป็นเรื่องใหม่ที่ต้องทำ จึงใช้เวลามากในการแบ่งกลุ่ม แต่เมื่อนักเรียนได้เข้าใจข้อตกลงร่วมกันแล้ว การจัดกิจกรรมตามลำดับขั้นในแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จึงเป็นไปตามลำดับขั้นตอนนักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันและร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี

2. แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ การหาค่าความเที่ยงตรง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และการหาค่าความเชื่อมั่น

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและตัวชี้วัดในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรม ที่ต้องการวัดเพื่อเป็นแนวในการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

2.3 สร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อเลือกข้อสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องให้ได้จำนวน 30 ข้อ ตรงตามพฤติกรรมที่ต้องการวัด

2.4 หาค่าความเที่ยงตรงระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยนำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (อ้างอิงในภาคผนวก ข) ซึ่งมีคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญคือ 1) นักวิชาการด้านหลักสูตรและการสอน จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 1 ท่าน 2) ศึกษานิเทศก์หรือครูผู้สอนที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทย มีประสบการณ์ในด้านการศึกษาหรือการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน 3) นักวิชาการด้านการวัดและประเมินผล จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาการวัดผลประเมินผล การศึกษา จำนวน 1 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดตามแบบประเมินและนำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาค่า IOC พบว่าได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ 50 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.66 – 1.00 (อ้างอิงในภาคผนวก ง)

2.5 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกโดยนำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่มีความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ที่ปรับปรุงและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน คือโรงเรียนวัดบางใหญ่ จำนวน 26 คน และ โรงเรียนบ้านสระแก้ว จำนวน 24 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดศูนย์เครือข่ายเดียวกัน มีสภาพแวดล้อมและบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) โดยพิจารณาความยากง่ายที่อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 – 1.00 พบว่ามีข้อสอบเข้าเกณฑ์จำนวน 32 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.55 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 0.52 (อ้างอิงในภาคผนวก จ) จึงคัดเลือกไว้จริง 30 ข้อ โดยพิจารณาคัดข้อสอบให้ครอบคลุมพฤติกรรมที่ต้องการวัดคือ 1) การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน 5 ข้อ 2) การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว 5 ข้อ 3) การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นๆ 5 ข้อ 4) การอ่านจับใจความสำคัญ

จากบทหรือกรอบ 5) การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี 5 ข้อ และ 6) การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความทั่วไป 5 ข้อ

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยนำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน คือ โรงเรียนวัดบางใหญ่ จำนวน 26 คน และ โรงเรียนบ้านสระแก้ว จำนวน 24 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดศูนย์เครือข่ายเดียวกัน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย และได้เรียนเนื้อหาการอ่านจับใจความสำคัญแล้ว และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR – 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (อ้างอิงในภาคผนวก จ)

2.7 จัดทำแบบทดสอบเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้วัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ กับกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

3. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ตามหลักการเขียนข้อความวัดเจตคติของ ลิเคอร์ท (Likert) ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นคำถามเชิงบวก 15 ข้อ คำถามเชิงลบ 15 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่กล่าวในเชิงบวก (Positive Statement)		ข้อความที่กล่าวในเชิงลบ (Negative Statement)	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน	เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน	ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน	ไม่เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

3.3 นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ลักษณะการใช้คำถาม และความถูกต้องด้านภาษา จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

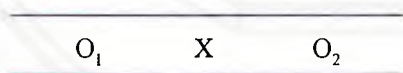
3.4 หาความเที่ยงตรงโดยนำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ลักษณะการใช้คำถาม และความถูกต้องด้านภาษา นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตร IOC (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ ,2539) เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลปรากฏว่ามีข้อคำถามที่มีความสอดคล้องทั้งหมด 28 ข้อ จึงคัดเลือกไว้ 20 ข้อ จากด้านความรู้ 7 ข้อ ด้านความรู้ลึก 7 ข้อ และด้านพฤติกรรม 6 ข้อ (อ้างอิงในภาคผนวก ง) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ โดยนำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยที่มีความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ไปไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน คือ โรงเรียนวัดบางใหญ่ จำนวน 26 คน และ โรงเรียนวัดสระแก้ว จำนวน 24 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบัค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (ภาคผนวก จ)

3.6 จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest – posttest design) (มลิวัลย์ สมศักดิ์, 2550)

ความหมายของสัญลักษณ์

O_1	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
O_2	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง
X	แทน	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

วิธีดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนและรูปแบบแผนการทดลองที่สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการทดลองดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนการทำวิจัยให้กลุ่มทดลองได้ทราบรวมทั้งขอความร่วมมือในการทดลอง ให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้เป็นคะแนนสอบก่อนเรียน (Pretest) ในวันที่ 18 มกราคม พ.ศ.2556 โดยทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในช่วงเช้า เวลา 9.30 – 10.30 น. และให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยในวันที่ 19 มกราคม 2556 เวลา 09.30 – 10.30 น. โดยผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมดูแล
2. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่สร้างขึ้นโดยใช้สอน 6 ครั้ง 12 ชั่วโมง ในการทดลองได้จัดการเรียนรู้ตามตารางเรียนระหว่างวันที่ 18 – 31 มกราคม พ.ศ.2556 ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 กำหนดการทดลองการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค STAD /เวลา	จำนวน ชั่วโมง
1	18 มกราคม 2556	Pretest วัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ /09.30 – 10.30 น.	1
2	19 มกราคม 2556	Pretest วัดเจตคติก่อนเรียน / 09.30 – 10.30 น.	1
3	21 มกราคม 2556	10.30 – 11.30 น.	2
4	22 มกราคม 2556	10.30 – 11.30 น.	2
5	23 มกราคม 2556	10.30 – 11.30 น.	2
6	24 มกราคม 2556	10.30 – 11.30 น.	2
7	28 มกราคม 2556	10.30 – 11.30 น.	2
8	29 มกราคม 2556	10.30 – 11.30 น.	2
9	30 มกราคม 2556	Posttest วัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ / 09.30 – 10.30 น.	1
10	31 มกราคม 2556	Posttest วัดเจตคติหลังเรียน / 09.30 – 10.30 น.	1

3. ชั้นหลังจากดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองทำการทดสอบแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่นักเรียนทำก่อนการทดลอง และเก็บคะแนนหลังการทดลอง (Posttest) ในวันที่ 30 มกราคม 2556 และให้กลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยในวันที่ 31 มกราคม 2556 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการทดสอบให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยด้วยตัวเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยการทดสอบความรู้จากแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 1-6 มีการแปรผลคะแนนดังนี้

คะแนนระหว่าง 15 – 19 คะแนน = เก่ง

คะแนนระหว่าง 20 – 24 คะแนน = เก่งมาก

คะแนนระหว่าง 25 – 30 คะแนน = ยอดเยี่ยม

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้สถิติทดสอบของ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์, 2533)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบของ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์, 2533)

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 70 โดยใช้สถิติทดสอบของ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์, 2533)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สถิติต่อไปนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนข้อมูล

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum x^2}{n(n-1)} - (\sum x)^2}$$

x	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence) หรือ IOC ระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัด โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2539) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวชี้วัด
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (ลี้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R}{N}$$

P	แทน	ค่าความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ
R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้นทั้งหมด

2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (ลี้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) โดยใช้สูตร

$$r = \frac{Ru - Re}{\frac{N}{2}}$$

r	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ
RU	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มสูง
Re	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้สูตร KR 20 (ลี้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$r_{11} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_i^2} \right\}$$

r_{11}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อสอบ
S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ
p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ t - test (มลิวัลย์ สมศักดิ์, 2550) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_{\text{สูง}} - \bar{X}_{\text{ต่ำ}}}{\sqrt{\frac{S^2_{\text{สูง}}}{N_{\text{สูง}}} + \frac{S^2_{\text{ต่ำ}}}{N_{\text{ต่ำ}}}}$$

$$df = N_{\text{สูง}} + N_{\text{ต่ำ}} - 2$$

t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงของ t
$\bar{X}_{\text{สูง}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_{\text{ต่ำ}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
$S^2_{\text{สูง}}$	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
$S^2_{\text{ต่ำ}}$	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
$N_{\text{สูง}}$	แทน	จำนวนของผู้ตอบในกลุ่มสูง
$N_{\text{ต่ำ}}$	แทน	จำนวนของผู้ตอบในกลุ่มต่ำ

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของของครอนบัค (Cronbach) (มลิวัลย์ สมศักดิ์, 2550) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right\}$$

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้สถิติทดสอบของ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์, 2533)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD กับเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบของ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์, 2533)

3.3 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและ หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้สถิติทดสอบของ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์, 2533)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้คือ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (mean)
$S.D$	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ t - test
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางตามลำดับดังนี้ คือ

1. ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ปรากฏผลดังตารางที่ 5 - 8

ตารางที่ 5 คะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลและรายกลุ่ม

กลุ่มที่	คนที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					
		1	2	3	4	5	6
1	1	30	5	20	20	20	20
	2	20	15	20	20	20	20
	3	20	10	20	20	20	20
	4	15	10	20	15	20	20
	คะแนนกลุ่ม	21.25	10	20	18.75	20	20
ระดับ		เก่งมาก	-	เก่งมาก	เก่ง	เก่งมาก	เก่งมาก
2	1	20	30	20	20	20	30
	2	20	5	20	20	20	30
	3	20	5	15	15	20	20
	4	20	10	10	20	20	20
	คะแนนกลุ่ม	20	12.5	16.25	18.75	20	25
ระดับ		เก่งมาก	-	เก่ง	เก่งมาก	เก่งมาก	ยอดเยี่ยม
3	1	20	30	20	20	20	20
	2	20	10	20	20	15	15
	3	30	0	20	20	20	20
	4	5	20	20	20	20	20
	คะแนนกลุ่ม	18.75	15	20	20	13.75	18.75
ระดับ		เก่ง	เก่ง	เก่งมาก	เก่งมาก	-	เก่ง
4	1	20	10	20	20	20	15
	2	20	5	20	20	20	10
	3	20	10	20	15	10	15
	4	20	10	20	20	15	10
	คะแนนกลุ่ม	20	8.75	20	18.75	13.75	12.5
ระดับ		เก่งมาก	-	เก่งมาก	เก่ง	-	-

ตารางที่ 5 (ต่อ)

กลุ่มที่	คนที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					
		1	2	3	4	5	6
5	1	20	10	20	20	20	30
	2	20	10	20	20	15	15
	3	20	5	20	15	20	20
	4	15	15	20	20	20	20
คะแนนกลุ่ม		18.75	10	20	18.75	18.75	21.25
ระดับ		เก่ง	-	เก่งมาก	เก่ง	เก่ง	เก่งมาก
6	1	30	30	20	20	20	30
	2	20	5	10	20	20	15
	3	20	5	20	20	15	15
	4	20	10	20	20	20	5
คะแนนกลุ่ม		22.5	12.5	15	20	18.75	16.25
ระดับ		เก่งมาก	-	เก่ง	เก่งมาก	เก่ง	เก่ง

หมายเหตุ 1. นักเรียนคนที่ 1 = เก่ง ,คนที่ 2,3 = ปานกลาง ,คนที่ 4 = อ่อน

2. ระดับคะแนนความก้าวหน้า เก่ง = 15 – 19 คะแนน เก่งมาก = 20 – 24 คะแนน ยอดเยี่ยม = 25 – 30

จากตารางที่ 5 พบว่าคะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลและรายกลุ่ม มีคะแนนในระดับเก่ง ถึง เก่งมาก ในแต่ละแผนการเรียนรู้ จะเห็นได้จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานมีคะแนนตั้งแต่ 18.75 – 22.5 ความก้าวหน้าอยู่ในระดับเก่งมาก แต่ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญจากข่าวพบว่ามีคะแนนตั้งแต่ 8.75 – 15 ความก้าวหน้าอยู่ในระดับไม่มีคะแนนพัฒนาการเป็นส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญจากข่าวควรมีการพัฒนาให้มีผลความสามารถในระดับที่ดีขึ้น

ตารางที่ 6 คะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลในกลุ่มเก่ง

กลุ่มเก่ง (คนที่)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ (คะแนน)					
	1	2	3	4	5	6
1	30	5	20	20	20	20
2	20	30	20	20	20	30
3	20	30	20	20	20	20
4	20	10	20	20	20	15
5	20	10	20	20	20	30
6	30	30	20	20	20	30
รวม	140	115	120	120	120	145
เฉลี่ย	23.33	19.16	20	20	20	24.16
ระดับ	เก่งมาก	เก่ง	เก่งมาก	เก่งมาก	เก่งมาก	เก่งมาก

จากตารางที่ 6 พบว่าคะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลในกลุ่มเก่งมีคะแนนในระดับเก่ง ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ส่วนแผนการจัดการเรียนรู้อื่นๆ มีคะแนนในระดับ เก่งมาก แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญจากข่าวในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนในกลุ่มเก่งก็ควรได้รับพัฒนาให้มีผลความสามารถในระดับที่ดีขึ้น

ตารางที่ 7 คะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลในกลุ่มปานกลาง

กลุ่มปานกลาง (คนที่)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ (คะแนน)					
	1	2	3	4	5	6
1	20	15	20	20	20	20
2	20	10	20	20	20	20
3	20	5	20	20	20	30
4	20	5	15	15	20	20
5	20	10	20	20	15	15
6	30	0	20	20	20	20
7	20	5	20	20	20	10
8	20	10	20	15	10	15
9	20	10	20	20	15	15
10	20	5	20	15	20	20
11	20	5	10	20	20	15
12	20	5	20	20	15	15
รวม	250	85	225	225	215	215
เฉลี่ย	20.83	7.08	18.75	18.75	17.92	17.92
ระดับ	เก่งมาก	-	เก่ง	เก่ง	เก่ง	เก่ง

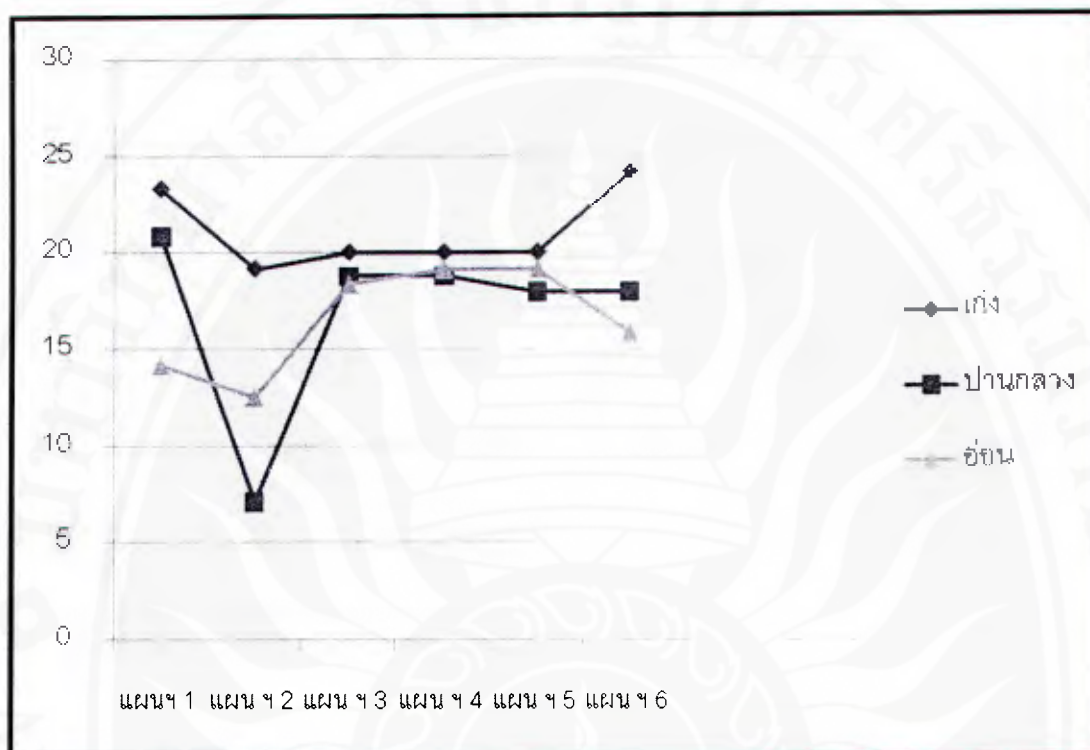
จากตารางที่ 7 พบว่าคะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลในกลุ่มปานกลางมีคะแนนในระดับเก่งมาก ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และระดับเก่งในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 – 6 ส่วนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ไม่มีคะแนนความก้าวหน้า แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญจากข่าวในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนในกลุ่มปานกลางควรได้รับพัฒนาให้มีผลความสามารถในระดับที่ดีขึ้น

ตารางที่ 8 คะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลในกลุ่มอ่อน

กลุ่มเก่ง (คนที่)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่					
	(คะแนน)					
	1	2	3	4	5	6
1	15	10	20	15	20	20
2	20	10	10	20	20	20
3	5	20	20	20	20	20
4	20	10	20	20	15	10
5	15	15	20	20	20	20
6	20	10	20	20	20	5
รวม	85	75	110	115	115	95
เฉลี่ย	14.16	12.5	18.33	19.16	19.16	15.83
ระดับ	-	-	เก่ง	เก่ง	เก่ง	เก่ง

จากตารางที่ 8 พบว่าคะแนนความก้าวหน้าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากคะแนนรายบุคคลในกลุ่มอ่อนมีคะแนนในระดับเก่ง ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - 6 ส่วนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2 ไม่มีคะแนนความก้าวหน้า แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มอ่อนควรได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญให้มีผลความสามารถในระดับที่ดีขึ้น

ภาพประกอบที่ 3 แสดงคะแนนความก้าวหน้ารายบุคคลในกลุ่มเก่ง, ปานกลางและอ่อน

จากภาพที่ 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความก้าวหน้ารายบุคคลในกลุ่มเก่ง มีคะแนนความก้าวหน้าในระดับเก่ง – เก่งมากในทุกแผนการเรียนรู้ ส่วนนักเรียนในกลุ่มปานกลางมีคะแนนความก้าวหน้าลดลงมากในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ส่วนในแผนการจัดการเรียนรู้อื่นๆ มีคะแนนความก้าวหน้าในระดับเก่งเป็นส่วนใหญ่ สำหรับนักเรียนในกลุ่มอ่อนมีคะแนนความก้าวหน้าในระดับเก่งเป็นส่วนใหญ่ และในบางแผนการจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาคะแนนความก้าวหน้าให้อยู่ในระดับเดียวกันหรือสูงกว่ากลุ่มปานกลางได้

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ปรากฏผลดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD	จำนวน (n)	คะแนน เต็ม (30)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	t
ก่อนการจัดการเรียนรู้	24	30	17.30	2.18	22.197**
หลังการจัดการเรียนรู้	24	30	25.25	2.00	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 9 พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 ปรากฏผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD	จำนวน (n)	คะแนน เต็ม (30)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	t
หลังการจัดการเรียนรู้	24	30	84.17	2.00	10.842**
เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย	24	70			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 10 พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ปรากฏผลดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

เจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาไทย	จำนวน (n)	คะแนน เต็ม (100)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	t
ก่อนการจัดการเรียนรู้	24	100	63.38	5.11	28.837**
หลังการจัดการเรียนรู้	24	100	80.17	5.54	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 11 พบว่าเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD อย่างมีนัยสำคัญที่ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 4) เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนในศูนย์เครือข่าย 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 จำนวน 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 164 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางตะพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 24 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t - test

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมอยู่ในระดับเก่งถึงเก่งมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้เรียนมีการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 4 – 6 คน ช่วยเหลือเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม เป็นการเรียนที่กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยพัฒนาสมาชิกในกลุ่มให้มีผลการเรียนที่ดีกว่าเดิม โดยครูใช้รางวัลเป็นสิ่งกระตุ้นความสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ โรเบิร์ต อี. สลาวิน (Robert E. Slavin, 1995) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่นักเรียนเรียนรู้และรับผิดชอบร่วมกัน ทำให้นักเรียนเรียนได้ดีกว่ากลุ่มเดิม โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จ ได้รับรางวัลเมื่อสมาชิกทุกคนเรียนรู้จนบรรลุจุดหมายเช่นเดียวกันทำให้สมาชิกกลุ่มพยายามที่จะเรียนรู้ในขณะเดียวกันก็ช่วยเพื่อนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มสูงขึ้น

2. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และการเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเอง อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ฝึกการทำงานกลุ่มการเป็นผู้นำ การเป็นผู้ตาม ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ฝึกทักษะในการอภิปราย การแสดงความคิดเห็น การสรุปแนวคิดหรือสาระสำคัญ คนไม่เก่งได้

เรียนรู้จากเพื่อนที่เก่งกว่าซึ่งคนเก่งจะตั้งใจช่วยเพื่อนอย่างเต็มที่เพื่อยกระดับผลงานของกลุ่มให้สูงขึ้นส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์หรือมีคะแนนความสามารถที่สูงขึ้นในระดับที่น่าพอใจ ดังที่ ทิศนา แชมมณี (2531) อธิบายว่าการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มร่วมมือผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือจากเพื่อนๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการประสานสัมพันธ์ ทักษะการคิด และทักษะการแก้ปัญหา นอกจากนี้ รินรดา จันทะวัน (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ (STAD) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5946 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยสุคนธ์รัตน์ กระพีแฉง (2547) พบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รัชณี ปรัชญาเรืองพงษ์ (2549) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.35/83.28 อรอุมา ลือฉาย (2548) พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือ (STAD) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.37/81.8 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนองนิษฐ์ เคยจอหอ (2547) พบว่าการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยที่ใช้ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม (STAD) เรื่องการอ่านจับใจความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม (STAD) เรื่องการอ่านจับใจความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม มีความร่วมมือกันดีในการทำงาน กล้าแสดงออก การส่งงานตรงตามกำหนดเวลาและบรรยากาศในการทำงานทุกคนให้ความร่วมมือกันและยอมรับความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม

3. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้ด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ทำให้นักเรียนพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ระเบียบวินัย ความเชื่อมั่น การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี การช่วยเหลือกัน และความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายของกลุ่ม นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การที่นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ทำให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน ทั้งนี้องค์ประกอบของเจตคติที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้มีลักษณะเป็นลูกโซ่คือ ตั้งแต่ความรู้ ความคิดความรู้สึกและพฤติกรรม ถ้ามีความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมเกิดความรู้สึกที่ดีและมีปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสิ่งนั้นในทางที่ดีในด้านการเรียนการสอน ถ้าผู้เรียนเข้าใจบทเรียน

ก็ย่อมมีความรู้สึกที่ดี ตั้งใจเรียน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสุวรรณค์ ใคว์ตระกูล (2545) ได้สรุปว่า เจตคติ หมายถึง อัจฉมาสัย (Disposition) ที่มีต่อคน สัตว์ หรือสิ่งของ อาจจะเป็นได้ทั้งทางบวก และทางลบ ผู้เรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อวิชาใดวิชาหนึ่งก็จะชอบวิชานั้น ทำให้ได้คะแนนดี ซึ่งสอดคล้องกับวิทยานิพนธ์ของราณี ศรี โมรา (2549) เรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธี STAD และการจัดการเรียนรู้แบบปกติพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธี STAD มีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

1.2 ครูผู้สอนควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนมีอิสระในการเสนอความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ร่วมมือช่วยเหลือกันและกันเพื่อให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ

1.3 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปประกอบการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความสำคัญอย่างแพร่หลายเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กับเนื้อหาอื่นๆ และประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้และระดับชั้นอื่นๆ เพื่อศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ทำให้ผลแตกต่างกันหรือไม่ และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

2.2 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีผลต่อตัวแปรด้านอื่นๆ เช่น การเขียนสะกดคำ การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- บุญชูรี คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1, สำนักงาน. (2552). รายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิรัชญา ทิขันติ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) และการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐสุภางค์ ยิ่งสง่า. (2550). การเปรียบเทียบการอ่านจับใจความภาษาไทยและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและการจัดกิจกรรมตามรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2541). นวนิยายและเรื่องสั้น : การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์. สงขลา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, สำนัก. (2552). รายงานผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- ทัศนีย์ แป้นสุข. (2547). การพัฒนาทักษะการแต่งกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิสนา แคมณี. (2528). “บทบาทสมาชิกกลุ่ม” ในเอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพ สาธารณสุขศาสตร์, 40–50. นนทบุรี: สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2549). การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซทการพิมพ์.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2531). หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศึกษาพร.
- นพนภา อ็อกด้วง. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำและหน้าที่ของคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- นวนน้อย แสนกล้า. (2552). ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนโดยสร้างศรัทธาและ โยนิโสมนสิการที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เจตคติต่อการเรียนและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นองนิตย์ เตยจ้อหอ. (2547). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยที่ใช้ผลสัมฤทธิ์ของ กลุ่ม (STAD) เรื่องการอ่านจับใจความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นาคยา ปิลาธนนานนท์. (2545). จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. (2531). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2545). ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- _____. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2548). การศึกษาสภาพการอ่านคำ ลักษณะคำยาก และลักษณะการอ่านผิด ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง. พัทลุง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2542). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พนาไพร ป่วนฉิมพลี. (2551). การพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณี ช.เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อมรรการพิมพ์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบ ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิมพ์ศิริ สิริทิสาศาสตร์. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกับการสอนแบบ บรรยาย. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

- เพ็ญศรี ศรีนุศร. (2543). ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่เน้นนวัตกรรมพื้นบ้าน เพื่อการสอนในวิชาภาษาไทย เรื่อง พื้นบ้าน พื้นเมือง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพศาล พระจันทร์ลา. (2551). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2552). อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ปัญหาที่ทำนาย. กรุงเทพฯ: เติลินิวส์.
- มลิวัลย์ สมศักดิ์. (2550). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา การวิจัยทางการศึกษา. นครศรีธรรมราช: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- แม่นมาศ ชวลิต. (2548). แนวทางส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: แผนกกิจกรรมงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2543). เทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัชณี ปรัชญาเรื่องพงษ์. (2549). ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราณี ศรีโมรา. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธีเอสทีเอดี และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- รินรดา จันทะวัน. (2550). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ(STAD) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดาวรรณ ศรีสังข์. (2546). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ UNIT และแบบ 4 MAT ที่มีต่อความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วนิช บรรจง. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.

- วิชาการ, กรม. (2544). *อ่านอย่างไรให้ได้ดี*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2546). *การศึกษาศักยภาพของเด็กไทย ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2540)*. เอกสารวิจัยทางการศึกษา
 อันดับที่ 209/2540. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2546). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น
 พื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2550). *การรณรงค์เพื่อส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
 คุรุสภาลาดพร้าว.
- วัชราน เล่าเรียนดี. (2547). *เทคนิคการจัดการเรียนสอนและการนิเทศ*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรารักษ์ กองมณี. (2546). *การพัฒนาแผนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและ
 วัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติโดยเน้นกิจกรรมการ
 เรียนรู้แบบร่วมมือ*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
 และการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วารุณี พรหมคุณ. (2549). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw)*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษา
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2547). *การพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 โรงเรียนเทศบาลบ้านแมต จังหวัดมหาสารคาม*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิไล แพงศรี. (2554). *คู่มือการเรียนรู้รายวิชา 9010102 พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน; Human
 Behaviors and Development*. อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศิริพร ทาทอง. (2548). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องคำกริยาและคำ
 विशेषของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกัน
 เทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) กับการสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
 ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สร้อยสน สกกรักษ์. (2540). *แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สวรินทร์ วิโรจน์ชูฉัตร. (2542). การพัฒนาการอ่านงานวรรณกรรมไทยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์ฟรัง ซิสซาเวียร์ คอนแวนต์. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถิตินแห่งชาติ, สำนักงาน. (2551). การสำรวจพฤติกรรมการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2546). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 2 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุคนธ์รัตน์ กระพี้แดง. (2547). การออกแบบและพัฒนาแผนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (STAD) กับการเรียนปกติ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____ (2545). เทคนิควิจัยด้านการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุปราณี พัดทอง. (2545). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณธ์ ทองแมน.(2547).การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. พิมพ์ครั้งที่ 4 . กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- อรพรรณ พรสีมา. (2540). เทคโนโลยีทางการสอน. กรุงเทพฯ: ศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรอุมา ลือฉาย. (2548). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ (STAD) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Armstrong, David Scott. (1998). "The Effect of Student Team Achievement Division Cooperative Learning Teachnique on Upper Secontdary Social Studies Student Achievement and Attiitude Towards Social Studies Class." *Dissertation Abstracts International*. DAI – A.

- Bejarono. (1987). Yael. **A Cooperative Small - Group Methodology in the Classroom.** The ModernLanguage 65.
- Johnson, D. W. and Johnson. (1994). **R.T. Learning Together and Alone : Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning.** 4th Ed. USA: Allyn and Bacon.
- Meekins, Amy Steshens. (1987). **Teaching on the Academic Progress and Social Acceptance of Academically Handicapped Elementary Mainstreamed Students, DAI.**
- Slavin, Robert E. (1978). “ **STAD.**” **Journal of Research and Development in Educational .** Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- _____. (1990). **Cooperative Learning : Theory Research and Practice.** Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- _____. (1995). **Cooperative Learning : Theory Research and Practice.** Needham Heights , Massachusetts: Simon and Schuster Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. อาจารย์กฤษมา ใจสบาย
อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา นพประดิษฐ์
อาจารย์พิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
3. อาจารย์จันทรา ด้านคงรักษ์
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานนครศรีธรรมราชเขต 4

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ศธ พิเศษ ว.172/2555

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ อำเภอมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา นพประดิษฐ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางฐิตารีย์ เกิดสมกาล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้างและการใช้ภาษาในเครื่องมือพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเองตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ไกรเดช ไกรสกุล)

รองผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์. 0-7539-2043

โทรสาร. 0-7539-2043

ที่ ศธ พิเศษ ว.172/2555

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ อำเภอมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์กฤษมา ใจสบาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางฐิตารีย์ เกิดสมกาล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สารีปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้าง และการใช้ภาษาในเครื่องมือพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัย ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ไกรเดช ไกรสกุล)

รองผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์. 0-7539-2043

โทรสาร 0-7539-2043

ที่ ศธ พิเศษ ว.172/2555

โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ตำบลท่าจี่ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

9 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์จันทรา ค่านคงรักษ์ (ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางฐิตารีย์ เกิดสมกาล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.อารี สาริปา เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบเนื้อหาโครงสร้างและการใช้ภาษาในเครื่องมือพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อนึ่ง นักศึกษาจะขอนำเครื่องมืองานวิจัยไปประสานงานกับท่านด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่ท่านกรุณานัดหมายให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ขอขอบคุณยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ไกรเดช ไกรสกุล)

รองผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการ

โทรศัพท์. 0-7539-2043

โทรสาร. 0-7539-2043

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้
การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นๆ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

(Student Teams Achievement Divitions)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ

เวลาเรียน 2 ชม.

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคเรียนที่ 2 / 2555

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาและถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท.1.1 ป 6/3)
2. อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ (ท 1.1 ป 6/8)

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ เป็นการอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร มีสาระสำคัญอย่างไร ส่งเสริมคุณธรรมเรื่องอะไรบ้าง ข้อคิดหรือคติเตือนใจที่ได้จากเรื่องคืออะไร ซึ่งผู้เรียนควรฝึกอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องได้
3. นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้เนื้อหา

1. การจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน
2. การอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง
3. การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค STAD ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้
ขั้นนำหรือเตรียมผู้เรียน

1. ให้นักเรียนเล่นเกม “เกมทายใจ” เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน โดยตัวแทน

นักเรียน 10 คน รับผิดชอบต่อตัวเลือก คนละ 1 ข้อ จากครู

2. นักเรียนเลือกคำตอบจากใบปลิวตัวเลือกคนละ 1 คำตอบ (ในใบปลิวแต่ละข้อจะมีหลายตัวเลือก) เช่น

ตัวอย่าง ตัวเลือก	ตัวอย่าง คำถาม
1. วัด โรงเรียน สวนสาธารณะ	1. ถ้าครูสั่งให้นักเรียนทำรายงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะนัดกันทำรายงานที่ใด
2. แพทย์ ครู ทหาร ตำรวจ กรรมกร	2. อาชีพที่นักเรียนใฝ่ฝันคือ
3. วัดตอนกลางคืน ที่บ้าน ห้างสรรพสินค้า	3. ถ้านักเรียนเพื่อนที่ถูกใจชวนกันไปเที่ยวครั้งแรกจะเลือกสถานที่ใด
4. หยิก ตบ ถีบ กระแทบ	4. ถ้าเพื่อนทำให้นักเรียน โกรธมาก ๆ จะทำอย่างไร
5. ผ้าเช็ดหน้า ผ้าขี้ริ้ว ชายเสื้อ มือ	5. ถ้าเสียใจร้องไห้จะใช้อะไรเช็ดน้ำตา
6. เงิน บ้าน รถยนต์ ที่ดิน	6. สิ่งที่ต้องการมากที่สุดขณะนี้คืออะไร
7. ก้น มือ เท้า	7. การผูกมิตร สิ่งแรกที่ยากสัมผัสจากมิตรคืออะไร
8. คือ โง่ ฉลาด บ้าเป็นบางครั้ง	8. นักเรียนคิดว่าตนเองเป็นคนแบบใด
9. ชื่อสัตย์ เอื้อเฟื้อ ไม่เห็นแก่ตัว ยืมเงินได้	9. ถ้านักเรียนมีแฟนจะเลือกคนประเภทใด
10. แมว หมา ถึง หมู (หรือเปลี่ยนเป็นชื่อดารา)	10. ก่อนเดินทางมาโรงเรียนนักเรียนอาบน้ำ แต่งตัว ส่องกระจก ทุกวัน นักเรียนคิดว่าหน้าตนเองในกระจกเหมือนอะไร

3. ตัวแทนนักเรียนออกมาอ่านบัตรคำถามข้อละ 1 คน เมื่ออ่านจบ นักเรียนที่มีใบปลิวตัวเลือกคำตอบตรงกับข้อคำถามนั้นก็จะเฉลยคำตอบของตัวเอง ทำเช่นนี้จนกว่าจะครบคำถามทั้ง 10 ข้อ

4. นักเรียนจะรู้สึกสนุกสนานกับคำตอบของตนเองหลังจากได้ฟังคำถาม ซึ่งครูสามารถจัดกิจกรรมแนวนี้ โดยเปลี่ยนคำถามและคำตอบตามวัยและความสนใจของผู้เรียน จากนั้นครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียน

1. ตัวแทนนักเรียน 1 คน ออกมาอ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้ ดังนี้

การทำมาหากินเป็นการสำคัญมากของคนเรา เป็นการทำที่คนควรจะต้องคิดต้องทำ โดยละเอียด ไม่ให้พลาดพลั้ง เพราะทั้งเป็นหลักแหล่ง การที่จะตั้งตัว ตั้งวงศ์ตระกูล เป็นการทำที่จะต้องทำด้วยความรู้ความฉลาด เหตุฉะนั้นทุกคนเกิดมาจึงควรต้องลงทุน ลงแรง ใช้เวลาเล่าเรียนศิลปวิทยาในเวลาที่ยังอายุน้อย เพื่อให้ได้ความรู้ไว้เป็นทุนสำหรับทำมาหากินเมื่อมีอายุสมควรที่จะทำ จึงมีคำเตือนมาแต่โบราณว่า “เมื่อน้อยให้เรียนวิชา ให้หาสินเมื่อใหญ่”

จาก นายเมืองพบชุมทรัพย์ ของพลเมืองดี

2. นักเรียนทั้งชั้นตอบคำถามต่อไปนี้คือ

2.1 เนื้อหาของข้อความเป็นเรื่องที่กล่าวถึงใคร (บุคคลทั่วไป)

2.2 ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร (การเรียนวิชาในตอนอายุน้อย เพื่อการทำมาหากินในเวลาที่เป็นผู้ใหญ่)

2.3 ใครควรปฏิบัติตามข้อความนี้ (ทุก ๆ คน)

2.4 ผู้เขียนข้อความนี้มีเจตนาอย่างไร (สั่งสอน)

2.5 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากการอ่านข้อความนี้ (การขยันเรียนตั้งแต่ยังเด็ก เพื่อจะได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพ มีรายได้ เลี้ยงตัว เลี้ยงครอบครัวในภายภาคหน้า)

3. จากกิจกรรมในข้อ 2 ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า ทักษะในการตอบคำถามนั้น นักเรียนต้องอ่านแล้วจับประเด็นสำคัญให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และได้ข้อคิดอะไรบ้าง โดยนำคำตอบมาเรียบเรียงเป็นใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

1. เข้ากลุ่มเรียนรู้โดย แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน แบบละความสามารรถ เก่ง ปานกลางอ่อน เป็น 1: 2 : 1 โดยอ่านรายชื่อจากกลุ่มที่ครูแบ่งไว้แล้ว (ในภาคผนวก) จากนั้นทบทวนบทบาทของสมาชิกในกลุ่มในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยการอ่านบทบาทของสมาชิกพร้อม ๆ กันจากแผนภูมิที่ครูติดบนกระดาน

2. ร่วมศึกษาความรู้โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่องสั้น ๆ เรื่อง “การออกกำลังกายและการล้างพิษ” และเขียนคำตอบประเด็นสำคัญจากเรื่อง

3. นำเสนอผลงาน โดยแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานของตัวเองทั้งกลุ่ม ครูและเพื่อน ๆ ร่วมกันตรวจคำตอบและเพิ่มเติม ชี้แนะให้ถูกต้อง จากบัตรเฉลย

ขั้นตอนสอบ

ครูทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนทุกคน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยจำนวน 10 ข้อ นักเรียนแต่ละคนจะไม่มีใครช่วยเหลือกันให้ทำด้วยความสามารถของตนเอง

ขั้นสรุปประเมินผลและมอบรางวัล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจคำตอบของแบบทดสอบและรวมคะแนนของกลุ่ม โดยนำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกัน หาค่าเฉลี่ยจำนวนสมาชิก เมื่อได้คะแนนของกลุ่มแล้ว นำคะแนนของกลุ่มเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด กลุ่มไหนเป็นกลุ่มที่ยอดเยี่ยม เก่งมาก เก่ง สำหรับกลุ่มที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับคะแนนเพิ่มอีก 5 คะแนนเป็นรางวัล ครูบันทึกคะแนนของกลุ่มเพื่อนำไปรวมกันในครั้งสุดท้ายต่อไป

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ เพื่อนำไปใช้สำหรับการอ่านในชีวิตประจำวัน

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำถาม/ใบปลิวตัวเลือก เกมทายใจ
2. เรื่องสั้นๆ การออกกำลังกายและการล้างพิษ
3. บัตรกิจกรรม การตอบคำถามจากเรื่องสั้น ๆ การออกกำลังกายและการล้างพิษ
4. บัตรเฉลยการตอบคำถามจากเรื่องสั้น ๆ การออกกำลังกายและการล้างพิษ
5. แผนภูมิบทบาทสมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
6. แบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ จำนวน 10 ข้อ

การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การตัดสิน
1. นักเรียนจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 2. นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องได้	ตรวจคำตอบ	ผลงานจากการตอบคำถามจากเรื่องสั้น ๆ การออกคำสั่งกายและการล้างพิษ	ข้อละ 1 คะแนน ทำถูก 3 ข้อ ผ่าน ทำถูก 0 – 2 ข้อ ปรับปรุง
3. นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	ตรวจคำตอบ	แบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ จำนวน 10 ข้อ	ข้อละ 1 คะแนน ทำถูก 6 – 10 ข้อ ผ่าน ทำถูก 0 – 5 ข้อ ปรับปรุง

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

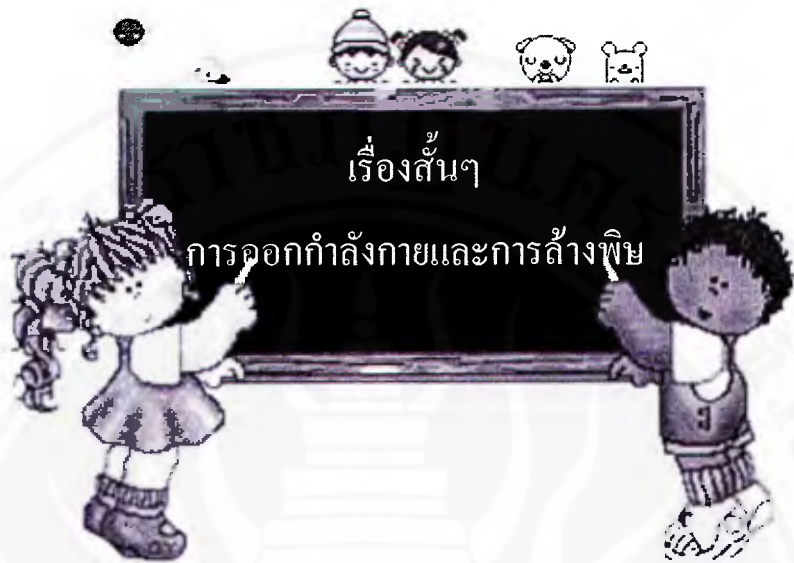
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

...../...../.....

การออกกำลังกายเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยรักษาสภาพร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากสารพิษ ส่วนเกินตกค้างสะสมในร่างกาย การออกกำลังกายจะช่วยกระตุ้นการทำงานของร่างกายทุกระบบ ทำให้การขับถ่ายของเสียออกจากผิวหนัง ไตและระบบขับถ่ายเป็นปกติ ผิวหนังเป็นอวัยวะในกระบวนการกำจัดของเสียที่ใหญ่ที่สุด เนื่องจากผิวหนังปกคลุมทุกส่วนของร่างกาย และประกอบไปด้วยรูขุมขนเล็ก ๆ ที่คอยทำหน้าที่ขับเหงื่อและเกลือออกจากกระแสเลือด การออกกำลังกายจึงมีผลช่วยกระตุ้นการทำงานของเสียอีกด้วย การเข้าไปเพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจ ทำให้การไหลเวียนของเลือดดีขึ้น ผลก็คือทำให้การลำเลียงทั้งสารอาหารและสารพิษ ผ่านตับ ไต ลำไส้และผิวหนังดีขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้การออกกำลังกายยังช่วยกระตุ้นให้ต่อมไร้ท่อผลิตฮอร์โมน “สบายเนื้อสบายตัว” หรือที่เรียกว่า เอนดอร์ฟินส์ออกมา สุดท้ายการออกกำลังกายยังช่วยรักษาอุณหภูมิในร่างกายให้สมดุล ผ่านระบบขับเหงื่อและปรับความเย็นในร่างกาย การออกกำลังกายทำให้ข้อต่อและกล้ามเนื้อเคลื่อนไหวได้อิสระ และได้รับการหล่อลื่นตลอดเวลา เพราะเลือดจะไหลเวียนไปหล่อเลี้ยงบริเวณดังกล่าวมากขึ้น ขณะเดียวกันยังช่วยให้ร่างกายสามารถกำจัดสารพิษที่เกิดจากการสะสมสิ่งปฏิภูลที่ไม่พึงประสงค์ออกไปได้ดีขึ้นด้วย อันเป็นปัญหาสำคัญของผู้ป่วยโรคไขข้ออักเสบทั่วไป

นอกจากนี้การออกกำลังกายยังช่วยเสริมสร้างแคลเซียมในกระดูก ซึ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะสำหรับเด็ก นวัญเจริญเติบโต และผู้สูงอายุ (โดยเฉพาะสตรีวัยหลังหมดประจำเดือน) ที่ต้องรักษาสุขภาพกระดูกให้แข็งแรงอยู่เสมอ

ที่มา : กานต์รวี ทองพูล, ล้างพิษ คลินิกสุขภาพ

HELLO!

บัตรกิจกรรม

การตอบคำถามจากเรื่องสั้น ๆ
การออกกำลังกายและการล้างพิษ

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องการออกกำลังกายและการล้างสารพิษแล้ว ตอบคำถามต่อไปนี้

1. อวัยวะส่วนใดไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจับถ่ายของเสียออกจากร่างกาย

ตอบ.....

2. แคลเซียมเป็นองค์ประกอบของอวัยวะส่วนใด

ตอบ.....

3. จากเรื่องที่ทำอ่านกล่าวถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายอย่างไรบ้าง

ตอบ.....

4. จากเรื่องที่ทำอ่านสรุปใจความสำคัญได้ว่าอย่างไร

.....

.....

.....

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิกในกลุ่ม

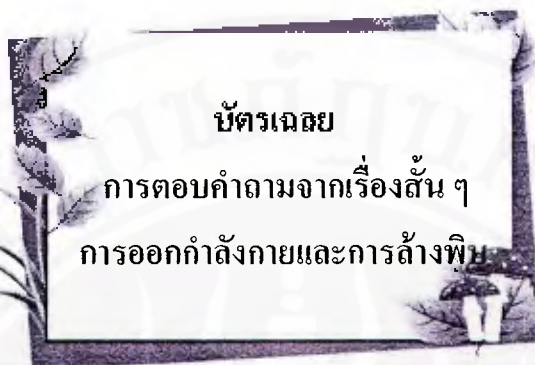
1.....เลขที่.....

2.....เลขที่.....

3.....เลขที่.....

4.....เลขที่.....

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องการออกกำลังกายและการล้างสารพิษแล้ว ตอบคำถามต่อไปนี้

1. อวัยวะส่วนใดไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการขับถ่ายของเสียออกจากร่างกาย

ตอบ กระเพาะอาหาร

2. แคลเซียมเป็นองค์ประกอบของอวัยวะส่วนใด

ตอบ กระดูก

3. จากเรื่องที่ย่านกล่าวถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายอย่างไรบ้าง

ตอบ 1. ช่วยรักษาสภาพร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง 2. ช่วยกระตุ้นการทำงานของร่างกายทุกระบบ

3. ทำให้ระบบการขับถ่ายของเสียเป็นปกติ

4. เพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจทำให้การไหลเวียนของเลือดดีขึ้น

5. ทำให้การลำเลียงสารอาหารดีขึ้น

6. ช่วยกระตุ้นให้ต่อมไร้ท่อผลิตฮอร์โมนเอนดอร์ฟินส์

7. ช่วยรักษาอุณหภูมิในร่างกายให้สมดุล

8. ช่วยทำให้ข้อต่อและกล้ามเนื้อเคลื่อนไหวได้อิสระ

9. ช่วยให้ร่างกายกำจัดสารพิษที่ไม่พึงประสงค์ออกไป 10. ช่วยเสริมสร้างแคลเซียมในกระดูก

4. จากเรื่องที่ย่านสรุปใจความสำคัญได้ว่าอย่างไร

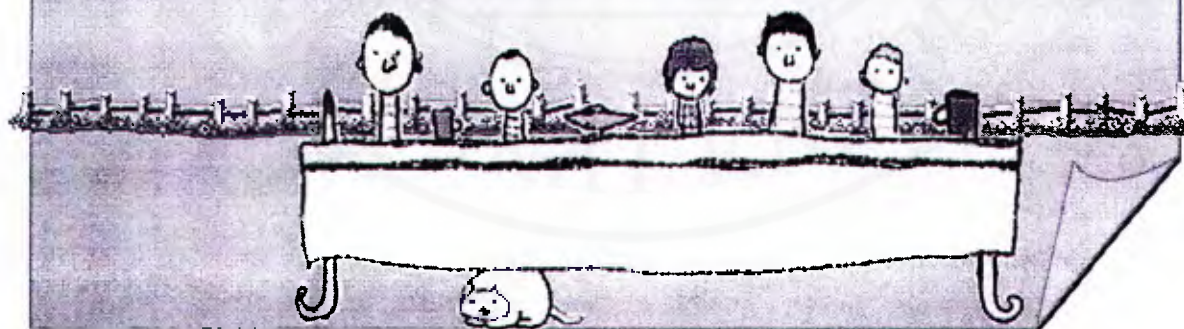
การออกกำลังกายเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยรักษาสภาพร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง

บทบาทสมาชิกในกลุ่ม

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

1. นักเรียนจะต้องช่วยเพื่อนในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหา หรือสื่ออย่างถ่องแท้
2. ไม่มีใครจะเรียนเนื้อหาจบเพียงคนเดียว โดยที่เพื่อนในกลุ่มยังไม่เข้าใจเนื้อหา
3. ถ้าไม่เข้าใจต้องถามหรือปรึกษาเพื่อนในกลุ่มก่อนที่จะถามครูผู้สอน
4. เพื่อนร่วมกลุ่มจะต้องปรึกษาหารือเบา ๆ ไม่ให้รบกวนผู้อื่นในการจัดกิจกรรม
5. นักเรียนสามารถเคลื่อนย้ายโต๊ะ เก้าอี้ ภายในกลุ่ม หรือย้ายที่ทำงานของกลุ่มได้ภายในชั้นเรียน
6. ให้เวลาประมาณ 5 นาทีในการตั้งชื่อกลุ่ม
7. ผู้เรียนจะทำงานร่วมกันเป็นคู่ หรือ 3 คนก็ได้ โดยให้มีการตรวจผลงานของกันและกัน เมื่อเกิดการผิดพลาดเพื่อนในกลุ่มต้องช่วยกันแก้ไข อธิบายให้เข้าใจ
8. ไม่ควรจบการศึกษาเนื้อหาง่าย ๆ จนกว่าจะแน่ใจว่าเพื่อนในกลุ่มทุกคนจะสามารถตอบคำถามได้ 100 %
9. ให้มีการอธิบายคำตอบซึ่งกันและกัน แล้วนำไปตรวจกับบัตรเฉลยคำตอบ
10. เมื่อมีปัญหาให้ปรึกษาเพื่อนร่วมกลุ่มก่อน แล้วค่อยมาปรึกษาครู
11. ระหว่างผู้เรียนทำกิจกรรมครูควรเดินไปรอบ ๆ ห้อง เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสปรึกษาหารือกัน หรือซักถามกัน
12. การทดสอบย่อย ผู้เรียนลงมือทดสอบในเวลาที่กำหนด โดยครูจะไม่อนุญาตให้มีการปรึกษาหารือ หรือซักถามกัน
13. กลุ่มที่ได้รับการยกย่องหรือยอมรับ จุดประสงค์หลักคือให้มีการปรับปรุงการเรียนเป็นรายบุคคลและปรับปรุงการเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อจะได้บรรลุเป้าหมายและได้รับการยกย่อง

แบบทดสอบ การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือก X ทับหน้า คำตอบที่สุดเพียงคำตอบ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 5

เล็บบไม่เพียงมีไว้เพื่อความสวยงามเท่านั้น แต่เล็บบมีประโยชน์ในการปกคลุมและป้องกันอันตรายให้แก่ผิวหนังส่วนปลาย เล็บบที่มีสุขภาพดีจะต้องเป็นเล็บบที่แข็งแรง มีสีชมพูระเรื่อ ซึ่งเล็บบจะเจริญเติบโตได้ดีเมื่อได้รับสารอาหารที่ดี ตามปกติแล้วเล็บบมือจะยาวเร็วกว่าเล็บบเท้า และจะยาวเร็วในช่วงอายุ 20 – 35 ปี นอกจากนี้เล็บบยังบอกได้ถึงปัญหาสุขภาพร่างกาย โดยควรบริโภควิตามินบี 2 เพื่อให้เล็บบแข็งแรงไม่เปราะง่าย รัญพืชช่วยป้องกันจุดดำขาวที่เกิดบริเวณเล็บบ ผักใบเขียวเพื่อเสริมธาตุเหล็กช่วยป้องกันเล็บบบางแบน เป็นต้น

ที่มา : เล็บบบอกโรค, ข้อมูลสุขภาพ : หมอชาวบ้าน, 2554

1. เล็บบที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร

- ก. มีจุดดำสีขาวที่เล็บบ
- ข. เล็บบางแบน
- ค. เล็บบฉีกและหักง่าย
- ง. สีชมพูระเรื่อ

2. เล็บบจะสมบูรณ์แข็งแรงก็ต่อเมื่อต้องทำสิ่งใด

- ก. ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน
- ข. พักผ่อนให้เพียงพออย่างน้อย 6 – 8 ชั่วโมงต่อวัน
- ค. บริโภคอาหารครบ 5 หมู่ตามหลักโภชนาการ
- ง. หมั่นทำความสะอาดและตัดเล็บบ่อย ๆ

3. ข้อใดไม่ใช่ธาตุพืช

ก. เมล็ดทานตะวัน

ข. นม

ค. ฟักทอง

ง. ถั่ว

4. หากไม่ต้องการให้เติบโตง่ายควรบริโภคน้ำสิ่งใด

ก. วิตามินบี 2

ข. ธัญพืช

ค. ชาตุเหล็ก

ง. ซีลีเนียม

5. หากต้องการรักษาจุดด่างขาวที่เติบโตควรบริโภคน้ำสิ่งใด

ก. วิตามินบี 2

ข. ธัญพืช

ค. ชาตุเหล็ก

ง. ซีลีเนียม

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6 – 10

การมองโลกในแง่ดีนั้น เป็นการส่งเสริมประสิทธิภาพของการทำงานได้เป็นอย่างดี เพราะการมองโลกในแง่ดีก็คือการมองว่าชีวิตนี้เต็มไปด้วยเรื่องราวที่งดงาม มีความสุข สนุกสนาน มีความปลอดภัย ดังนั้นคนที่มองโลกในแง่ดีจึงเป็นผู้ที่มีความสุข ปราศจากความเครียด มีกำลังกาย กำลังใจในการคิดสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้เกิดกับชีวิตของตนและส่วนรวม

ส่วนคนที่มองโลกในแง่ร้ายก็มักจะเห็นว่าชีวิตมีแต่ความน่าเกลียดน่าชังเต็มไปด้วยอันตรายรอบด้าน มีแต่ผู้คนที่ไม่ดี มีจิตใจชั่วร้ายอยู่เต็มพื้นที่ และความคิดเหล่านี้ก็จะวนอยู่ในหัวของคนผู้นั้นยากที่จะลบล้างออกไปได้

EQ บริหารอารมณ์อย่างฉลาด: นพ.สันต์ ศัลยศิริ(2548)

6. หากเราเป็นคนมองโลกในแง่ดีจะมีลักษณะอย่างไร

- ก. มีสติปัญญา
- ข. มีชีวิตที่เป็นสุข
- ค. มีชีวิตที่สับสน
- ง. มีชีวิตที่ขาดการระมัดระวัง

7. การมองโลกในแง่ดีคืออย่างไร

- ก. การมองว่าโลกนี้มีคนดีไม่มีคนชั่ว
- ข. การมองทุกอย่างด้วยความโกหก
- ค. การมองว่าชีวิตเต็มไปด้วยเรื่องราวที่งดงาม
- ง. การมองว่าการเกิดเป็นทุกข์แก่ชีวิต

8. การมองเห็นคุณค่าและความสำคัญของตนเอง เราต้องมองโลกอย่างไร

- ก. มองโลกในแง่ดี
- ข. มองโลกในแง่ร้าย
- ค. มองโลกด้วยใจเป็นธรรม
- ง. มองโลกเป็นสังคมอุคคคติ

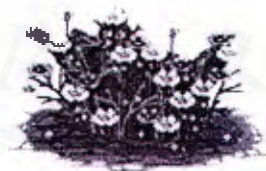
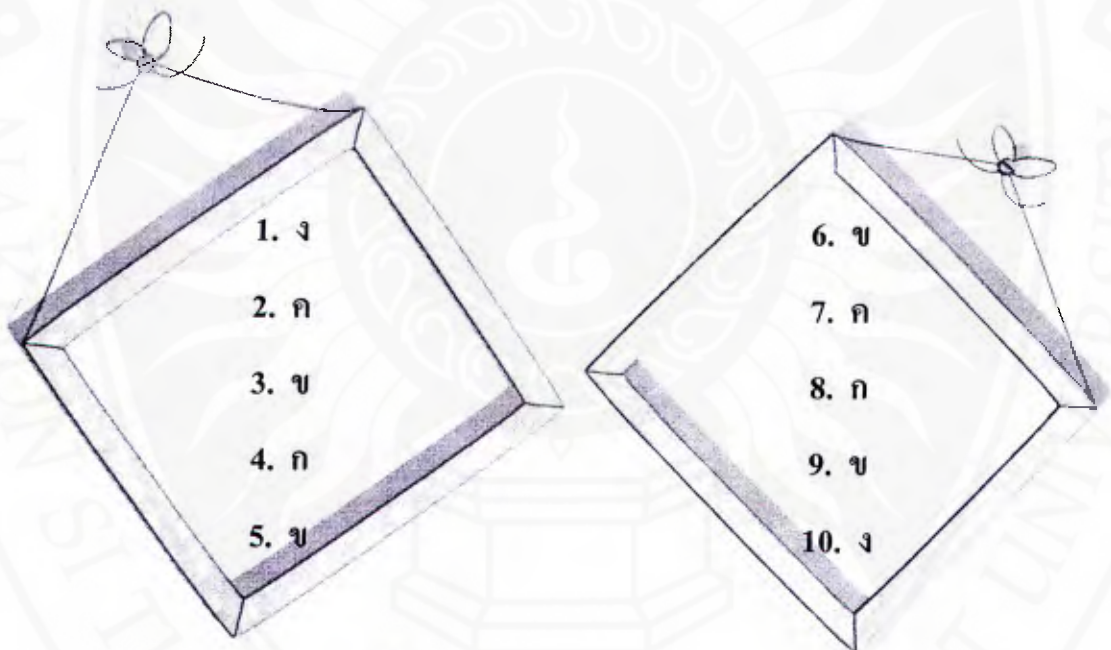
9. ความคิดหวนตระเวงเกิดขึ้นได้เพราะเหตุใด

- ก. การมองโลกในแง่ดี
- ข. การมองโลกในแง่ร้าย
- ค. การมองโลกด้วยใจเป็นธรรม
- ง. การมองโลกเป็นสังคมอุคคคติ

10. ข้อใดเป็นการมองโลกในแง่ร้าย

- ก. ชีวิตของเรานั้นก็มีเรื่องดี ๆ เกิดขึ้น
- ข. ชีวิตของเรามีความสุข
- ค. ชีวิตของเรามีความปลอดภัย
- ง. ชีวิตเต็มไปด้วยอันตรายรอบด้าน

สรุปผลการทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นๆ

กลุ่ม	คะแนนที่ได้จากการ ทดสอบรายบุคคล	คะแนนกลุ่ม
กลุ่มที่ 1 ชื่อกลุ่ม.....		
1. ชื่อ.....		
2. ชื่อ.....		
3. ชื่อ.....		
4. ชื่อ.....		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่ 2 ชื่อกลุ่ม.....		
1. ชื่อ.....		
2. ชื่อ.....		
3. ชื่อ.....		
4. ชื่อ.....		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่ 3 ชื่อกลุ่ม.....		
1. ชื่อ.....		
2. ชื่อ.....		
3. ชื่อ.....		
4. ชื่อ.....		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		

สรุปผลการทดสอบท้ายบทเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นๆ

กลุ่ม	คะแนนที่ได้จากการ ทดสอบรายบุคคล	คะแนนกลุ่ม
กลุ่มที่ 4 ชื่อกลุ่ม.....		
1. ชื่อ.....		
2. ชื่อ.....		
3. ชื่อ.....		
4. ชื่อ.....		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่ 5 ชื่อกลุ่ม.....		
1. ชื่อ.....		
2. ชื่อ.....		
3. ชื่อ.....		
4. ชื่อ.....		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่ 6 ชื่อกลุ่ม		
1. ชื่อ.....		
2. ชื่อ ..		
3. ชื่อ.....		
4. ชื่อ.....		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		

ภาคผนวก ง

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลและแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ
- แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก
2. ข้อสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ คะแนน 30 คะแนน ใช้เวลาทำข้อสอบ 50 นาที
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย ✕ ลงในกระดาษคำตอบ
4. เมื่อนักเรียนทำข้อสอบแล้วต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ทำเครื่องหมาย ✕ ลงในข้อที่ไม่ต้องการออก แล้วทำเครื่องหมาย ✕ ลงในข้อที่ต้องการ
5. ห้ามทำเครื่องหมายหรือขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 3

ห่านออกไข่เป็นทองคำ

เช้าวันหนึ่งเมื่อชาวนาเดินเข้าไปในเล้าเห็นห่านที่ตนเองเลี้ยงเอาไว้ตัวหนึ่ง ออกไข่เป็นทองคำรู้สึก ดีใจและตื่นตื่นรีบนำไปมาให้ภรรยาดู หลังจากนั้นสามีและภรรยาก็นำไข่ทองคำไปขาย ได้เงินมาจำนวนหนึ่งและซื้อสิ่งของตามที่ต้องการ วันต่อมาห่านก็ออกไข่เป็นทองคำอีก ทั้งสามีภรรยาต่างก็คืออกดีใจที่มีห่านวิเศษไว้ในครอบครอง ทุกๆเช้าจะต้องนำไข่ห่านทองคำไปขายที่ตลาดจนมีฐานะร่ำรวยขึ้น “เราจะมัดไว้กับไข่ห่านทองคำไปขาย วันละฟองอยู่ทำไม ผู้จับห่านมาฆ่านำทองทั้งหมดที่มีอยู่ในท้องของมันไปขายทีเดียวไม่ดีกว่าหรือ” เมื่อปรึกษากับภรรยาของตนและมีความคิดตรงกัน ชาวนาจึงนำห่านมาฆ่า แต่เมื่อผ่าออกมาดูปรากฏว่าภายในท้องห่านมีแต่ความว่างเปล่า

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า โลกมากลางหาย

1. “เราจะมัดเก็บไขห่านทองคำไปขายวันละฟองทำไม” ใครพูดกับใคร

- ก. ภรรยาพูดกับสามี
- ข. ภรรยาพูดกับแม่ค้า
- ค. สามีพูดกับภรรยา
- ง. แม่ค้าพูดกับสามี

2. ใจความสำคัญของเรื่องนี้ เกี่ยวข้องกับเรื่องใด

- ก. ความโลภ
- ข. ความรวย
- ค. ความขยัน
- ง. ความพอเพียง

3. ข้อใดสรุปใจความสำคัญของเรื่องนี้ได้ถูกต้อง

- ก. ชาวนาเป็นคนใจดี
- ข. ความโลภนำมาซึ่งความเสียหาย
- ค. ความรวยไม่เคยปราณีใคร
- ง. ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 4 – 5

แพะกับอรุณ

มีแพะตัวหนึ่งหนีการไล่ล่าของนายพรานเข้าไปหลบซ่อนตัวอยู่ใต้ต้นอรุณ จนเมื่อมันแน่ใจว่าพ้นอันตรายแล้ว มันก็ลุกขึ้นแล้วเริ่มกินผลอรุณ รวมทั้งใบของต้นอรุณที่มันเข้ามาอาศัยหลบภัยอยู่นั่นเอง ส่วนนายพรานที่อยู่ไม่ไกลนักได้ยินเสียงใบไม้ไหว จึงหวนกลับมาพบว่าแพะกำลังกินอรุณอยู่ ก็ยิงแพะตาย การกระทำของนายพรานในครั้งนี้นับว่าสมควรแล้วว่าแพะผู้ล้าเล็กละโม้ต่อต้นอรุณควรได้รับเป็นอย่างยิ่ง

4. เพาะหนึ่ไปหลบซ่อนตัวอยู่ที่ไหน

- ก. ในป่า
- ข. ในหลุมหลบภัย
- ค. ในกระท่อม
- ง. ใต้ดินอุ้งน

5. เพราะเหตุใดเพาะจึงสมควรตาย

- ก. เพราะเพาะกินผลอุ้งน
- ข. เพราะเพาะกินดินอุ้งน
- ค. เพราะเพาะไม่รู้บุญคุณดินอุ้งน
- ง. เพราะเพาะโกรธเค้นนายพราน

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 6 – 10

ภาษาไทยคือมรดกชาติ - เปิดทำเนียบครูดีครูเด่น

นางจันทร์เพ็ญ ภูสมบัติขจร อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย วิทยาลัยอาชีวศึกษา (วศ.) พิษณุโลก เล่าถึงเคล็ดลับของความสำเร็จที่มีส่วนทำให้ได้รับการยกย่องเป็นครูภาษาไทย ดีเด่น ประจำปี 2554 รวมถึงยังได้รับคัดเลือกให้เป็นปูชนียบุคคลด้านภาษาไทยของจังหวัดพิษณุโลก ประจำปี 2555 โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมอีกด้วย จากประสบการณ์การสอนภาษาไทยมากกว่า 28 ปี จึงทำให้อาจารย์จันทร์เพ็ญมีผลงานอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นรายงานการใช้สื่อการสอนรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ 1 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช. ของวศ. พิษณุโลก, การวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหา การออกเสียงพยัญชนะ ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนระดับ ปวช.1 วศ. พิษณุโลก เป็นต้น

“ก่อนหน้านี้นี้เคยสังเกตดูการใช้ภาษาไทยจากเฟซบุ๊กของเขาวชน ทั้งที่เป็นลูกศิษย์และนักเรียนทั่วไป พบว่าการใช้ภาษาไทยน่าปวดหัวอย่างมาก อ่านแล้วรู้สึกหดหูใจ เนื่องจากมีการใช้คำที่ผิดเพี้ยนไปมาก โดยเฉพาะในเรื่องของการเขียน เช่น สวัสดิ์ศรีบับหวัดดีคะ แทนที่จะเขียนเป็น สวัสดิ์ศรีบับ สวัสดิ์คะ งานสบายดีไหมศรีบับ? ซึ่งที่ถูกต้องคือ อาจารย์สบายดีไหมศรีบับ? ซึ่งก็เข้าใจว่าเป็นภาษาวัยรุ่น แต่ถ้าไม่คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ก็จะทำให้กลายเป็นแม่บทของคนรุ่นหลังเข้าใจสิ่งที่ผิดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง นอกจากนี้ออกการออกสื่อต่าง ๆ บางทีก็ทำให้ภาษาไทยไปในทางที่ผิดอีกด้วย ซึ่งเราคนไทยต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างมาก

ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการร่วมอนุรักษ์ภาษาไทยที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ” อาจารย์จันทร์เพ็ญ กล่าว ทุกวันนี้นอกจากจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียนในสถาบันแล้ว เวลาว่าง อาจารย์จันทร์เพ็ญยังได้ถ่ายทอดความรู้ภาษาไทยให้แก่คนในจังหวัดพิษณุโลกด้วยการออกเสียงตามสาย และจัดรายการวิทยุต่าง ๆ เพื่อปลูกให้ประชาชนได้เกิดความรู้สึกระหึ่ม และหวงแหนภาษาไทย เหมือนที่อาจารย์จันทร์เพ็ญ รักและหวงแหนภาษาไทยเช่นกัน.

เคลตินิวส์, วันพฤหัสบดีที่ 11 ตุลาคม 2555

6. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข่าวนี้

- ก. การทำหนังสือเล่มเล็ก
- ข. การจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- ค. การแก้ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ ร ล
- ง. การรายงานการใช้สื่อการสอนภาษาไทย

7. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. ภาษาไทยเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคตามสมัย
- ข. การอนุรักษ์ภาษาไทยเป็นเรื่องของครูเท่านั้น
- ค. การใช้ภาษาไทยในเฟสบุ๊คเป็นเรื่องที่ไม่น่ากังวลใจ
- ง. ครูผู้สอนภาษาไทยมีบทบาทสำคัญในการร่วมอนุรักษ์ภาษาไทย

8. ข้อใดเป็นใจความสำคัญจากข่าวที่อ่าน

- ก. คนไทยต้องตระหนักและหวงแหนภาษาไทย
- ข. ภาษาไทยในวัยรุ่นเป็นภาษาแม่บทของคนไทยรุ่นหลัง
- ค. อาจารย์จันทร์เพ็ญ เป็นครูผู้สอนภาษาไทยดีเด่น
- ง. การใช้สื่อการสอนภาษาไทยเป็นการพัฒนาความสามารถทางการเรียนภาษาไทย

9. จากข่าวข้างต้นต้องการชี้ให้เห็นความสำคัญของสิ่งใด

- ก. การร่วมกันอนุรักษ์ภาษาไทยที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ
- ข. การใช้ภาษาไทยตามใจตนเอง
- ค. บทบาทของคนรุ่นใหม่ในการใช้ภาษาไทย
- ง. ภาษาไทยเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

10. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข่าวข้างต้น

- ก. การใช้ภาษาไทยในเฟซบุ๊กของเยาวชน
- ข. การใช้คำเพี้ยนไปจากภาษาที่ถูกต้อง
- ค. การรักและหวงแหนภาษาไทย
- ง. มารยาททางสังคม

บุญคือความสบายใจในสิ่งที่กระทำแล้วไม่เดือดร้อนแก่ตนเอง และผู้อื่น หลวงพ่อชา สุภทโท สอนว่า “บุญคือการละบาป” ดังนั้น ทำบุญทั้งหลาย ทำอยู่ที่ตัวเรานี่เอง เราลอบบุญได้โดยง่าย ถ้าเรารู้หลักของธรรมะ ธรรมะคือธรรมชาติ สิ่งรอบตัวเราและตัวเราเอง ก็คือธรรมชาติ ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องยากที่เราจะเรียนรู้ธรรมะ และทำบุญให้เกิดกับตัวเรา

ที่มา : ข้อปึงบุญ ; ขวัญ เพียงหยั

11. การทำบุญ ควรทำอย่างไรจึงจะได้บุญ

- ก. ทำด้วยความสบายใจในสิ่งที่ทำ
- ข. ทำแล้วไม่เดือดร้อนแก่ตนเอง
- ค. ทำแล้วไม่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น
- ง. ทำทุกข้อที่กล่าวมา

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 12 – 13

เชื้อไวรัส H5N1 อาศัยอยู่ในนกน้ำ นกอพยพและนกธรรมชาติมานานแล้ว นักวิทยาศาสตร์จึงจัดให้นกเหล่านี้เป็นนกรังโรค คือเป็นแหล่งของโรค หากไวรัส H5N1 ติดมาถึง เป็ด ไก่ ในบ้านหรือฟาร์ม สัตว์เหล่านี้ก็สามารถแสดงอาการของโรคได้ เช่น อาการซึม ไม่กินอาหาร ชูบผอม หายใจลำบาก อาจตายกะทันหันโดยไม่แสดงอาการปี พ.ศ.2546 มีรายงานการแพร่ระบาดของเชื้อ H5N1 ในกลุ่มประเทศเอเชีย เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ฮองกง ใต้หวัน เวียดนามและไทย

ทุกวันนี้ทุกฝ่ายยอมรับแล้วว่าไข้หวัดนกในสัตว์ปีกสามารถแพร่ระบาดมาสู่มนุษย์

ที่มา : นพ.วรวิทย์ เจริญศิริ ศูนย์ข้อมูลสุขภาพกรุงเทพ

12. จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. การระบาดของไข้หวัดนก
- ข. ไวรัสสายพันธุ์ใหม่ H5N1
- ค. อาการของไข้หวัดนก
- ง. กลุ่มประเทศที่ไข้หวัดนกระบาด

13. ข้อความตอนใดสรุปได้ว่าไข้หวัดนกเป็นโรคติดต่อชนิดหนึ่ง

- ก. โรคเกิดจากเชื้อไวรัส
- ข. โรคนี้เกิดขึ้นในทวีปเอเชีย
- ค. การแพร่ระบาดจากสัตว์ปีกมาสู่มนุษย์
- ง. มีผู้เสียชีวิตด้วยโรคนี้แล้ว

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 14 – 15

การเล่นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดการเล่นทำให้มนุษย์ผ่อนคลายความตึงเครียดจากงานในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นยังเป็นการเสริมสร้างกำลังกายให้แข็งแรง ลับสมองให้มีสติปัญญาแหลมคม มีจิตใจเบิกบาน สนุกสนานรื่นเริง และยังทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีขึ้นในหมู่มวลมนุษย์อีกด้วย

ที่มา: <http://www.thaifun.th.gs/web-t/haifun/pic.htm>

14. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. ปัญหาการเล่นของเด็ก
- ข. การเล่นของเด็กไทย
- ค. ความสำคัญของการเล่น
- ง. ความหมายของการเล่น

15. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการเล่นในข้อความดังกล่าว

- ก. เสริมสร้างกำลังกายให้แข็งแรง
- ข. ผ่อนคลายความตึงเครียด
- ค. ลับสมองให้มีสติปัญญาเฉียบแหลม
- ง. การเล่นเป็นส่วนหนึ่งของคนทุกวัย

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 16 – 17

“จำขึ้นใจในวิชาดีกว่าจด
จำไม่หมดจดไว้ดูเป็นครูสอน
ทั้งจดจำทำวิชาให้ถาวร
อย่างนั่งนอนรีบหมั่นขยันเรียน”

16. คำประพันธ์ข้างต้นนี้ กล่าวในลักษณะใด

- ก. สั่งสอน
- ข. ตักเตือน
- ค. คำชี้แจง
- ง. แนะนำ

17. นักเรียนคิดว่าสิ่งใดต่อไปนี้จะเกิดขึ้นเป็นอันดับแรก

- ก. จด
- ข. จำ
- ค. คิด
- ง. ฟัง

“เป็นมนุษย์สุดนิยมเพียงลมปาก
 จะได้ยากหิวโหยเพราะชีวหา
 แม้นพูดดีมีคนเขาเมตตา
 จะพูดจางพิกเราะห้ให้เหมาะสมความ”

18. บทประพันธ์นี้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการพูดอย่างไร

- ก. สอนให้คิดก่อนพูดและใช้คำพูดที่ดี
- ข. สอนให้พูดประจบผู้อื่น
- ค. สอนให้พูดเสียงดังและชัดเจน
- ง. สอนให้เป็นคนพูดน้อย

“ผู้ใดเป็นมิตร จิตคิดต้องกันทรรษา
 มีความยินดีปรีดา ยิ่งกว่ามีสินเงินทอง”

19. ข้อใดสรุปได้ตรงกับบทประพันธ์ข้างบนมากที่สุด

- ก. คนที่มีเพื่อนดีดีกว่าเงินทอง
- ข. ผู้ใดมีเพื่อนดีจะมีความสุขมาก
- ค. คนที่มีเพื่อนดีจะมีความสุขยิ่งกว่ามีเงินทอง
- ง. ความสุขที่ได้จากเพื่อนมีค่ามากกว่าเงินทอง

“แม่วันทองของลูกจงกลับบ้าน
เขาจะพาดว่าุ่นแม่ทูนหัว
จะกั่มหน้าตาไปมิได้กั้ว
แม่อย่ามัวหมองน้กจงห้กใจ”

20. พลายงามกล่าวด้วยความรู้สึกอย่างไร

- ก. แค้นใจ
- ข. รักและห่วงอย่างยิ่ง
- ค. อิจฉาริษยา
- ง. แข็งใจชอนความหวาดกั้ว

21. ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่าพลาญงามมีลักษณะนิสัยอย่างไร

- ก. ช่างพูด
- ข. อ่อนน้อม
- ค. เจ้าอารมณ์
- ง. เด็ดเดี่ยว

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 22 – 23

“นกพิราบสีชมพูมีถิ่นฐานอยู่บนเกาะมอริสตัสในทวีปแอฟริกา อาศัยอยู่ในป่าละเมาะ อาหารของพวกมันคือดอกไม้ ผลไม้ และเมล็ดพืชเล็ก ๆ นกพิราบสีชมพูมีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องมาจากการล่าของมนุษย์ ปัจจุบันนกพิราบสีชมพูอยู่ในป่าประมาณ 25 ตัว และในสวนสัตว์ประมาณ 150 ตัว”

ที่มา: ความรู้เรื่อง

นกพิราบ: <http://www.tapestcontrol.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539131169>

22. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้จำนวนนกลดลง

- ก. มนุษย์
- ข. ภัยธรรมชาติ
- ค. โรคระบาด
- ง. ขาดอาหาร

23. ข้อความนี้กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ

- ก. อาหารของนกพิราบสีชมพู
- ข. ที่อยู่อาศัยของนกพิราบสีชมพู
- ค. ประวัติของนกพิราบสีชมพู
- ง. ปริมาณจำนวนนกพิราบ

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 24 – 25

นกเงือกได้ชื่อว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความซื่อสัตย์เพราะมันจะมีคู่เพียงตัวเดียวถ้าตัวผู้ถูกยิงตาย นกแม่ลูกที่อยู่ก็จะยอมตายตามไปด้วย ต้นไม้ที่นกเงือกเลือกทำโพรงเป็นที่อยู่มักมีลำต้นใหญ่ เพราะนกเงือกตัวโต ปกติจะมีความยาว จากปลายปากถึงปลายหาง ๆ ไม่ต่ำกว่า 1 เมตร เวลามันกระพือปีกเสียงจะดังราวพายุบางชนิดส่งเสียงร้อง กก.....กก.....กก.....ดังก้องหุบเขา ศัตรูที่สำคัญสำหรับนกเงือกคือ คน บ้างล่าเพื่อเป็นอาหาร บ้างล่าเพื่อนำหัวมาสะสม คนที่ใจร้ายจะปีนต้นไม้ไปเจาะโพรงขโมยลูกนกไปขาย แต่วิธีนี้ค่อนข้างเสี่ยงต่อการถูกแม่นกจิกตี บางคนจึงเลือกโค่นต้นไม้ ซึ่งถ้าโค่นต้นไม้ ต้นไม้ใหญ่ถูกทำลายหมด นกเงือกก็ไม่สามารถมีชีวิตรอดไปได้

ที่มา : วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี

24. ใจความสำคัญของเรื่องนี้คือข้อใด

- ก. การจับนกเงือกมาเป็นอาหาร
- ข. การจับนกเงือกมาเลี้ยงในสวนสัตว์
- ค. การล่านกเงือกเพื่อนำหัวมาสะสม
- ง. การตัดทำลายต้นไม้ใหญ่ นกเงือกก็จะไม่สามารถมีชีวิตรอดได้

25. เหตุใดคนก็เจอกจึงเป็นสัญลักษณ์แห่งความซื่อสัตย์

- ก. มีเพียงคู่เดียว
- ข. ยอมตายแทนคู่ของมัน
- ค. ไม่ยอมย้ายที่อยู่อาศัย
- ง. จงรักภักดีต่อเจ้าของ

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 26 - 30

“เศรษฐกิจพอเพียงในกระแสโลกาภิวัตน์”

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่พสกนิกรปวงชนชาวไทยมานานหลายศตวรรษแล้ว ปรัชญานี้สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผลหรือใช้ปัญญาในการแก้ปัญหา การใช้ภูมิคุ้มกันให้กับตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์อันเชี่ยวกรากนี้ หากมีแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงคือรู้จักประมาณตน รู้จักความพอดี ใช้จ่ายอย่างสมฐานะ จะทำให้ทุกคนทุกฝ่ายรู้เท่าทันและมีภูมิคุ้มกันที่พอเพียงที่จะรับมือกับโอกาสและเสี่ยงในกระแสนยุคโลกาภิวัตน์ได้ ประการแรกที่จะส่งผลให้เกิดความพอเพียงควรเริ่มต้นที่ตัวบุคคล นั่นคือจะอย่างไรให้ปัจจัยทั้งสามนี้เกิดความสมดุล ประเด็นก็คือความรู้ คุณธรรม ความมีเหตุผล ความเพียรเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ถูกแปลงไปสู่การมีภูมิคุ้มกันฉะนั้น ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นองค์ประกอบที่อยู่ในตัวเองเพราะเป็นทั้งแนวคิดและแนวปฏิบัติรวมทั้งวิถีชีวิตและวิธีการดำเนินการ

ที่มา : คัดลอกจาก <http://www.ftadigest.com/fta/newsAnalysis189.html>

26. ใครควรเกี่ยวข้องกับบทความนี้

- ก. ผู้นำประเทศ
- ข. นักเรียน
- ค. ผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่น
- ง. ปวงชนชาวไทย

27. จากบทความข้างต้นสรุปใจความสำคัญว่าอย่างไร

- ก. ประชาชนเศรษฐกิจไม่ได้ผลถ้าไม่ร่วมมือกันปฏิบัติ
- ข. ยุคโลกาภิวัตน์กับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
- ค. ความสมดุลทำให้เกิดความสำเร็จ
- ง. ประชาชนเศรษฐกิจพอเพียงใช้ได้ทั้งแนวคิดและแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

28. ประชาชนเศรษฐกิจพอเพียงควรเริ่มต้นที่ใด

- ก. ภาครัฐ
- ข. ตัวบุคคล
- ค. องค์กรต่าง ๆ
- ง. ภาคเอกชน

29. องค์ประกอบพื้นฐานที่ทำให้เกิดความพอเพียงคือข้อใด

- ก. ความรู้
- ข. ความมีเหตุผล
- ค. ความเพียรพยายาม
- ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา

30. “กระแสโลกาภิวัตน์อันเชี่ยวกราก”หมายถึงข้อใด

- ก. ความวุ่นวายในสังคม
- ข. ความเจริญทางด้านวัตถุอย่างรวดเร็ว
- ค. ความแปรปรวนของคนยุคใหม่
- ง. วิถีชีวิตบนความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคม

เฉลย

แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ค	16. ก
2. ก	17. ง
3. ข	18. ก
4. ง	19. ข
5. ค	20. ง
6. ก	21. ง
7. ง	22. ก
8. ก	23. ข
9. ก	24. ง
10.ง	25. ก
11.ง	26. ง
12.ข	27. ง
13.ค	28. ข
14.ก	29. ง
15.ง	30. ง

**แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการอ่าน
จับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ของ นางฐิติารีย์ เกิดสมกาล**

คำชี้แจง 1. กรุณาตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบต่อไปนี้

2. เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็น
3. เกณฑ์การพิจารณาแบบทดสอบ

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่ต้องการวัด

ผังข้อสอบ

เนื้อหา	พฤติกรรมที่ต้องการวัด / ตัวชี้วัด			รวม (ข้อ)
	และจำนวนข้อสอบ (ข้อ)			
	1.จับประเด็นสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้ (ท 1.1 ป.6 / 3)	2.บอกใจความ สำคัญของเรื่องได้ (ท 1.1 ป.6 / 8)	3. ตอบคำถาม จากเรื่อง ที่อ่านได้ (ท 1.1 ป.6 / 3)	
1.การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน	3	2	2	7
2. การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว	3	2	2	7
3. การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ	2	2	2	6
4. การอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง	2	2	2	6
5. การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี	3	2	2	7
6. การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความทั่วไป	2	2	3	7
รวม	15	12	13	40

หมายเหตุ : ท 1.1 ป.6/3อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาและถามเกี่ยวกับเรื่อง
ที่อ่าน

ท 1.1 ป.6/8 อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
เนื้อหา : การ อ่านจับใจความ สำคัญจาก นิทาน	2. “เราจะมัดเก็บไข่ห่านทองคำไปขายวันละฟอง ทำไม” ใครพูดกับใคร ก. ภรรยาพูดกับสามี ข. ภรรยาพูดกับแม่ค้า ค. สามีพูดกับภรรยา ง. แม่ค้าพูดกับสามี				
จุดประสงค์ : จับประเด็น สำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้ (ข้อ 1-3)	3. ทำไมสองสามีภรรยาจึงฆ่าห่าน ก. ต้องการทองคำที่อยู่ในห้อง ข. รำคาญเสียงร้อง ค. ความโลภ ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ค				
เนื้อหา : การ อ่านจับใจความ สำคัญจาก นิทาน	4. ใจความสำคัญของเรื่องนี้ เกี่ยวข้องกับเรื่องใด ก. ความโลภ ข. ความรวย ค. ความขยัน ง. ความพอเพียง				
จุดประสงค์ : บอกใจความ สำคัญของเรื่อง ได้ (ข้อ 4-5)	5. ข้อใดสรุปใจความสำคัญของเรื่องนี้ได้ ถูกต้อง ก. ชาวนาเป็นคนใจดี ข. ความโลภนำมาซึ่งความเสียหาย ค. ความรวยไม่เคยปรานีใคร ง. ไม่มีข้อใดถูก				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน</p> <p>จุดประสงค์ : ตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ (ข้อ 6-7)</p>	<p>แพะกับงู</p> <p>มีแพะตัวหนึ่งหนีการไล่ล่าของนายพรานเข้าไปหลบซ่อนตัวอยู่ใต้ต้นงู จนเมื่อมันแน่ใจว่าพ้นอันตรายแล้ว มันก็ลุกขึ้นแล้วเริ่มกินผลงู รวมทั้งใบของต้นงูที่มันเข้ามาอาศัยหลบภัยอยู่นั่นเอง ส่วนนายพรานที่อยู่ไม่ไกลนักได้ยินเสียงใบไม้ไหว จึงหวนกลับมาพบว่าแพะกำลังกินงูอยู่ ก็ยิ่งแพะจนถึงแก่ความตาย การกระทำของนายพรานในครั้งนี้นับว่าสมควรที่แพะผู้กำเริบบุญคุณต่อต้นงูควรได้รับเป็นอย่างยิ่ง</p> <p>6. แพะหนีไปหลบซ่อนตัวอยู่ที่ไหน</p> <p>ก. ในป่า ข. ในหลุมหลบภัย</p> <p>ค. ในกระท่อม ง. ใต้ต้นงู</p>				
	<p>7. เพราะเหตุใดแพะจึงสมควรตาย</p> <p>ก. เพราะแพะกินผลงู</p> <p>ข. เพราะแพะกินต้นงู</p> <p>ค. เพราะแพะไม่รู้บุญคุณต้นงู</p> <p>ง. ถูกทุกข้อ</p>				

เนื้อหา/ จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่าน จับใจความ สำคัญจากข่าว จุดประสงค์ : จับประเด็น สำคัญของข่าว ที่อ่านได้ (ข้อ 8-10)</p>	<p>ภาษาไทยคือมรดกชาติ - เปิดทำเนียบครุฑศิครุเคน นางจันทร์เพ็ญ ภูสมบัติขจร อาจารย์ผู้สอนวิชา ภาษาไทย วิทยาลัยอาชีวศึกษา (วศ.) พิษณุโลก เล่า ถึงเคล็ดลับของความสำเร็จที่มีส่วนทำให้ได้รับการ ยกย่องเป็นครูภาษาไทย ดีเด่น ประจำปี 2554 รวมถึงยังได้รับคัดเลือกให้เป็นปูชนียบุคคลด้าน ภาษาไทยของจังหวัดพิษณุโลก ประจำปี 2555 โดย กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมอีก ด้วย จากประสบการณ์การสอนภาษาไทยมากกว่า 28 ปี จึงทำให้อาจารย์จันทร์เพ็ญมีผลงานอย่าง ต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นรายงานการใช้สื่อการสอน รายวิชาภาษาไทย เพื่ออาชีพ 1 เพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษา ระดับ ปวช. ของวศ.พิษณุโลก, การวิจัยเรื่อง การ แก้ปัญหา การออกเสียงพยัญชนะ ร ล และ พยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนระดับ ปวช.1 วศ.พิษณุโลก เป็นต้น “ก่อนหน้านี้เคยสังเกตดูการ ใช้ภาษาไทยจากเฟซบุ๊กของเขาวชน ทั้งที่เป็นลูก ศิษย์และนักเรียนทั่วไป พบว่าการใช้ภาษาไทยน่า ปวดหัวอย่างมาก อ่านแล้วรู้สึกหดหูใจ เนื่องจากมี การใช้คำที่ผิดเพี้ยนไปมาก โดยเฉพาะในเรื่องของ การเขียน เช่น สวัสดิ์คร้าบหวัดดีคะ แทนที่จะเขียน เป็น สวัสดิ์ครับ สวัสดิ์ค่ะ งานสบายดีไหมคร้าบ? ซึ่งที่ถูกต้องคือ อาจารย์สบายดีไหมครับ? ซึ่งก็ เข้าใจว่าเป็นภาษาวัยรุ่น แต่ถ้าไม่คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ ก็จะทำให้กลายเป็นแม่บทของคนรุ่นหลังเข้าใจสิ่ง ที่ผิดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง นอกจากนี้การออกสื่อต่าง ๆ บางทีก็ทำให้ภาษาไทยไปในทางที่ผิดอีกด้วย ซึ่ง เราคนไทยต้องคำนึงถึงสิ่ง</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
เนื้อหา : การอ่าน จับใจความ สำคัญจากข่าว จุดประสงค์ : จับประเด็น สำคัญของข่าว ที่อ่านได้ (ข้อ 8-10)	<p>เหล่านี้เป็นอย่างมาก ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการร่วมอนุรักษ์ภาษาไทยที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ" อาจารย์จันทร์เพ็ญ กล่าว ทุกวันนี้นอกจากจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนในสถาบันแล้ว เวลาว่าง อาจารย์จันทร์เพ็ญยังได้ถ่ายทอดความรู้ภาษาไทยให้แก่คนในจังหวัดพิษณุโลกด้วยการออกเสียงตามสาย และจัดรายการวิทยุต่าง ๆ เพื่อปลูกให้ประชาชนได้เกิดความรู้สึกระหวั่น และหวงแหนภาษาไทยเหมือนที่อาจารย์จันทร์เพ็ญ รักและหวงแหนภาษาไทยเช่นกัน.</p> <p>เดลินิวส์,วันพฤหัสบดีที่ 11 ตุลาคม 2555</p>				
	<p>8. จากข่าว กล่าวถึงบุคคลในข้อใด</p> <p>ก. นางจันทร์เพ็ญ กุศลบัตติขจร</p> <p>ข. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย</p> <p>ค. ครูภาษาไทยดีเด่นของจังหวัดพิษณุโลก</p> <p>ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา</p>				
	<p>9. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข่าวนี้</p> <p>ก. การรายงานการใช้สื่อการสอนภาษาไทย</p> <p>ข. การจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ค. การแก้ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ ร ล</p> <p>ง. การทำหนังสือเล่มเล็ก</p>				
	<p>10. ข้อใดกล่าวถูกต้อง</p> <p>ก. ภาษาไทยเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคตามสมัย</p> <p>ข. การใช้ภาษาไทยในเฟซบุ๊กเป็นเรื่องที่ไม่น่ากังวลใจ</p> <p>ค. ครูผู้สอนภาษาไทยมีบทบาทสำคัญในการร่วมอนุรักษ์ภาษาไทย</p> <p>ง. การอนุรักษ์ภาษาไทยเป็นเรื่องของครูเท่านั้น</p>				

เนื้อหา/ จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว จุดประสงค์ : บอกใจความสำคัญของข่าวที่อ่านได้ (ข้อ 11-12)	11. ข้อใดเป็นสาระสำคัญจากข่าวที่อ่าน ก. คนไทยต้องตระหนักและหวงแหนภาษาไทย ข. ภาษาไทยในวัยรุ่นเป็นภาษาแม่บทของคนไทยรุ่นหลัง ค. อาจารย์จันทร์เพ็ญ เป็นครูผู้สอนภาษาไทยดีเด่น ง. การใช้สื่อการสอนภาษาไทยเป็นการพัฒนาความสามารถทางการเรียนภาษาไทย				
	12. จากข่าวข้างต้นต้องการชี้ให้เห็นความสำคัญของสิ่งใด ก. การร่วมกันอนุรักษ์ภาษาไทยที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ข. การใช้ภาษาไทยตามใจตนเอง ค. บทบาทของคนรุ่นใหม่ในการใช้ภาษาไทย ง. ไม่มีข้อใดถูก				
เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว จุดประสงค์ : ตอบคำถามจากข่าวที่อ่านได้ (ข้อ 13-14)	13. ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สวัสดิ์คร่าบ ข. หวัดดีคะ งาน ค. สวัสดิ์ครับ ง. งาน สบายดีมีครับบ?				
	14. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข่าวข้างต้น ก. การใช้ภาษาไทยในเฟสบุ๊คของเยาวชน ข. การใช้คำเพี้ยนไปจากภาษาที่ถูกต้อง ค. การรักและหวงแหนภาษาไทย ง. ไม่มีข้อใดถูก				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+ 1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ</p> <p>จุดประสงค์ : จับประเด็นสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้ (ข้อ 15-16)</p>	<p>บุญคือความสบายใจในสิ่งที่กระทำแล้วไม่เดือดร้อนแก่ตนเอง และผู้อื่น หลวงพ่อชา สุภัทโท สอนว่า “บุญคือการละบาป” ดังนั้น ทำบุญทั้งหลาย ทำอยู่ที่ตัวเราเอง เราปลดอบบุญได้โดยง่าย ถ้าเรารู้หลักของกรรมะ กรรมะคือกรรมชาติ สิ่งรอบตัวเราและตัวเราเอง ก็คือกรรมชาติ ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องยากที่เราจะเรียนรู้กรรมะ และทำบุญให้เกิดกับตัวเรา</p> <p>ที่มา : ข้อปึงบุญ : ขวัญ เพียงหทัย</p>				
	<p>15. “บุญคือการละบาป” เป็นคำกล่าวของใคร</p> <p>ก. หลวงพ่อพุทธทาสภิกขุ</p> <p>ข. หลวงพ่อชา สุภัทโท</p> <p>ค. หลวงพ่อปัญญา นันทภิกขุ</p> <p>ง. ผู้เขียน</p>				
	<p>16. การทำบุญ ควรทำอย่างไรจึงจะได้บุญ</p> <p>ก. ทำด้วยความสบายใจในสิ่งที่ทำ</p> <p>ข. ทำแล้วไม่เดือดร้อนแก่ตนเอง</p> <p>ค. ทำแล้วไม่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น</p> <p>ง. ทุกข้อที่กล่าวมา</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ</p> <p>จุดประสงค์ : บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (ข้อ 17-18)</p>	<p>เชื้อไวรัส H5N1 อาศัยอยู่ในนกน้ำ นกอพยพ และนกธรรมชาติมานานแล้ว นักวิทยาศาสตร์จึงจัดให้นกเหล่านี้เป็นนกรังโรค คือเป็นแหล่งของโรค หากไวรัส H5N1 ติดมาถึงเป็ด ไก่ ในบ้านหรือฟาร์ม สัตว์เหล่านี้ก็สามารถแสดงอาการของโรคได้ เช่น อาการซึม ไม่กินอาหาร ชูบพอม หายใจลำบาก อาจตายกะทันหันโดยไม่แสดงอาการปี พ.ศ.2546 มีรายงานการแพร่ระบาดของเชื้อ H5N1 ในกลุ่มประเทศเอเชีย เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ฮองกง ใต้หวัน เวียดนาม และไทย ทุกวันนี้ทุกฝ่ายยอมรับแล้วว่าไข้หวัดนกในสัตว์ปีกสามารถแพร่ระบาดมาสู่คนได้</p> <p>17.จากเรื่องสั้นๆ ข้างต้น ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ</p> <p>ก. การระบาดของไข้หวัดนก</p> <p>ข. ไวรัสสายพันธุ์ใหม่ H5N1</p> <p>ค. อาการของไข้หวัดนก</p> <p>ง. กลุ่มประเทศที่ไข้หวัดนกระบาด</p>				
	<p>18. ข้อความตอนใดสรุปได้ว่าไข้หวัดนกเป็นโรคติดต่อชนิดหนึ่ง</p> <p>ก. โรคเกิดจากเชื้อไวรัส</p> <p>ข. โรคนี้เกิดขึ้นในทวีปเอเชีย</p> <p>ค. การแพร่ระบาดจากสัตว์ปีกมาสู่คนได้</p> <p>ง. มีผู้เสียชีวิตด้วยโรคนี้แล้ว</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น ๆ</p> <p>จุดประสงค์ : ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ (ข้อ 19-20)</p>	<p>การเล่นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดการเล่นทำให้มนุษย์ผ่อนคลายความตึงเครียดจากงานในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นยังเป็นการเสริมสร้างกำลังกายให้แข็งแรง ลับสมองให้มีสติปัญญาแหลมคม มีจิตใจเบิกบาน สนุกสนานรื่นเริง และยังทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีขึ้นในหมู่มวลมนุษย์อีกด้วย</p> <p>19. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ</p> <p>ก. ปัญหาการเล่นของเด็ก</p> <p>ข. การเล่นของเด็กไทย</p> <p>ค. ความสำคัญของการเล่น</p> <p>ง. ความหมายของการเล่น</p>				
	<p>20. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการเล่นในข้อความดังกล่าว</p> <p>ก. เสริมสร้างกำลังกายให้แข็งแรง</p> <p>ข. ผ่อนคลายความตึงเครียด</p> <p>ค. ลับสมองให้มีสติปัญญาเฉียบแหลม</p> <p>ง. ไม่มีข้อใดถูก</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง</p> <p>จุดประสงค์ : จับประเด็นสำคัญของบทร้อยกรองที่อ่านได้ (ข้อ 21-22)</p>	<p>“จำขึ้นใจในวิชาดีกว่าจด จำไม่หมดจดไว้ดูเป็นครูสอน ทั้งจดจำทำวิชาให้ถาวร อย่างนั่งนอนริบหมั่นขยันเรียน”</p> <p>21. คำประพันธ์ข้างต้นนี้ กล่าวในลักษณะใด</p> <p>ก. สั้นสอน ข. ดัดเตือน ค. คำชี้แจง ง. แนะนำ</p>				
	<p>22. นักเรียนคิดว่าสิ่งใดต่อไปนี้จะเกิดขึ้นเป็นอันดับแรก</p> <p>ก. จด ข. จำ ค. คิด ง. ฟัง</p>				
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง</p> <p>จุดประสงค์ : บอกใจความสำคัญของบทร้อยกรองที่อ่านได้ (ข้อ 23-24)</p>	<p>“เป็นมนุษย์สุคนิยมเพียงลมปาก จะได้ยากหิวโหยเพราะชีวหา แม้้นพูดดีมีคนเขาเมตตา จะพูดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสมความ”</p> <p>23. บทประพันธ์นี้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการพูดอย่างไร</p> <p>ก. สอนให้คิดก่อนพูดและใช้คำพูดที่ดี ข. สอนให้พูดประจบผู้อื่น ค. สอนให้พูดเสียงดังและชัดเจน ง. สอนให้เป็นคนพูดน้อย</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง</p> <p>จุดประสงค์ : บอกใจความสำคัญของบทร้อยกรองที่อ่านได้ (ข้อ 23-24)</p>	<p>“ผู้ใดเป็นมิตร จิตคิดต้องกันทรธา มีความยินดีปราศ ยิ่งกว่ามีสินเงินทอง”</p> <p>24. ข้อใดสรุปได้ตรงกับข้อความข้างบนมากที่สุด</p> <p>ก. คนที่มีเพื่อนดีดีกว่าเงินทอง</p> <p>ข. ผู้ใดมีเพื่อนดีจะมีความสุขมาก</p> <p>ค. คนที่มีเพื่อนดีจะมีความสุขยิ่งกว่ามีเงินทอง</p> <p>ง. ความสุขที่ได้จากเพื่อนมีค่ามากกว่าเงินทอง</p>				
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง</p> <p>จุดประสงค์ : ตอบคำถามจากบทร้อยกรองที่อ่านได้ (ข้อ 25-26)</p>	<p>“แม่วันทองของลูกจงกลับบ้าน เขาจะพาลว่ารุ่นแม่ทูนหัว จะกัมน้ำลาไปมิได้กั้ว แม่อย่ามัวหมองน้กจงหักใจ”</p> <p>25. พลาขงามกล่าวด้วยความรู้สึกอย่างไร</p> <p>ก. แค้นใจ</p> <p>ข. รักและห่วงอย่างยิ่ง</p> <p>ค. อิจฉาริษยา</p> <p>ง. แข็งใจซ่อนความหวาดกลัว</p> <p>26. ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่าพลาขงามมีลักษณะนิสัยอย่างไร</p> <p>ก. ช่างพูด</p> <p>ข. อ่อนน้อม</p> <p>ค. เจ้าอารมณ์</p> <p>ง. เด็ดเดี่ยว</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี</p> <p>จุดประสงค์ : จับประเด็นสำคัญของสารคดีที่อ่านได้ (ข้อ 27-29)</p>	<p>“นกฟิราบสีชมพูมีถิ่นฐานอยู่บนเกาะมอริสตัสในทวีปแอฟริกา อาศัยอยู่ในป่าละเมาะ อาหารของพวกมันคือดอกไม้ ผลไม้ และเมล็ดพืชเล็ก ๆ นกฟิราบสีชมพูมีจำนวนลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องมาจากการล่าของมนุษย์ ปัจจุบันนกฟิราบสีชมพูอยู่ในป่าประมาณ 25 ตัว และในสวนสัตว์ประมาณ 150 ตัว”</p> <p>27. ข้อความนี้กล่าวถึงสัตว์ชนิดใด</p> <p>ก. นกฟิราบสีเทา</p> <p>ข. นกฟิราบสีชมพู</p> <p>ค. นกฟิราบสีขาว</p> <p>ง. นกฟิราบพันธ์ใหม่</p>				
	<p>28. นกในข้อความนี้มีถิ่นฐานอยู่ที่ใด</p> <p>ก. ทวีปยุโรป</p> <p>ข. ทวีปเอเชีย</p> <p>ค. ทวีปแอฟริกา</p> <p>ง. ทวีปอเมริกา</p>				
	<p>29. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้จำนวนนกลดลง</p> <p>ก. มนุษย์</p> <p>ข. ภัยธรรมชาติ</p> <p>ค. โรคระบาด</p> <p>ง. ขาดอาหาร</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี</p> <p>จุดประสงค์ : บอกใจความสำคัญของสารคดีที่อ่านได้ (ข้อ 30-31)</p>	<p>30. ข้อความนี้กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ</p> <p>ก. อาหารของนกฟิราบสีชมพู</p> <p>ข. ที่อยู่อาศัยของนกฟิราบสีชมพู</p> <p>ค. ประวัติดังของนกฟิราบสีชมพู</p> <p>ง. ปริมาณจำนวนนกฟิราบ</p>				
	<p>นกเงือกได้ชื่อว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความซื่อสัตย์เพราะมันจะมีคู่เพียงตัวเดียวถ้าตัวผู้ถูกยิงตาย นกแม่ลูกที่อยู่ก็จะยอมตายตามไปด้วย ต้นไม้ที่นกเงือกเลือกทำโพรงเป็นที่อยู่มักมีลำต้นใหญ่ เพราะนกเงือกตัวโต ปกติจะมีความยาว จากปลายปากถึงปลายหาง ๆ ไม่ต่ำกว่า 1 เมตร เวลามันกระพือปีกเสียงจะดังราวพายุบางชนิดส่งเสียงร้อง กก.....กก.....กก.....ดังก้องหุบเขา ศัตรูที่สำคัญสำหรับนกเงือกคือ คน บ้างล่าเพื่อเป็นอาหาร บ้างล่าเพื่อนำหัวมาสะสม คนที่ใจร้ายจะปีนต้นไม้ไปเจาะโพรงขโมยลูกนกไปขาย แต่วิธีนี้ค่อนข้างเสี่ยงต่อการถูกแม่นกจิกตี บางคนจึงเลือกโค่นต้นไม้ ซึ่งถ้าโค่นต้นไม้ใหญ่ถูกทำลายหมด นกเงือกก็ไม่สามารถมีชีวิตรอดไปได้</p> <p>31. ใจความสำคัญของเรื่องนี้คือข้อใด</p> <p>ก. การจับนกเงือกมาเป็นอาหาร</p> <p>ข. การจับนกเงือกมาเลี้ยงในสวนสัตว์</p> <p>ค. การล่านกเงือกเพื่อนำหัวมาสะสม</p> <p>ง. การตัดทำลายต้นไม้ใหญ่ นกเงือกก็จะไม่สามารถมีชีวิตรอดได้</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
เนื้อหา : การ อ่านจับใจความ สำคัญจาก สารคดี จุดประสงค์ : ตอบคำถามจาก สารคดีที่อ่าน ได้ (ข้อ 32-33)	32. เหตุใดนกเงือกจึงเป็นสัญลักษณ์แห่งความ ซื่อสัตย์ ก. มีเพียงคู่เดียว ข. ยอมตายแทนคู่ของมัน ค. ไม่ยอมย้ายที่อยู่อาศัย ง. จงรักภักดีต่อเจ้าของ				
	33. หากคู่ของมันตายนกเงือกอีกตัวจะทำ อย่างไร ก. ฆ่าตัวตาย ข. อดอาหารตายตาม ค. ฆ่าลูกของมันให้ตายด้วย ง. ทำร้ายผู้ทำอันตรายคู่ของมัน				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความทั่วไป</p> <p>จุดประสงค์ : จับประเด็นสำคัญของบทความที่อ่านได้ (ข้อ 34-35)</p>	<p>“เศรษฐกิจพอเพียงในกระแสโลกาภิวัตน์”</p> <p>เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่พสกนิกรปวงชนชาวไทยมานานหลายศตวรรษแล้ว ปรัชญานี้สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผลหรือใช้ปัญญาในการแก้ปัญหา การใช้ภูมิคุ้มกันให้กับตนเอง ครอบคลุม สังคมและประเทศชาติ ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์อันเชี่ยวกรากนี้ หากมีแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงคือรู้จักประมาณตน รู้จักความพอดี ใช้จ่ายอย่างสมฐานะ จะทำให้ทุกคนทุกฝ่ายรู้เท่าทันและมีภูมิคุ้มกันที่พอเพียงที่จะรับมือกับโอกาสและเสี่ยงในกระแสยุคโลกาภิวัตน์ได้ ประการแรกที่จะส่งผลให้เกิดความพอเพียงควรเริ่มต้นที่ตัวบุคคล นั่นคือจะทำอย่างไรให้ปัจจัยทั้งสามนี้เกิดความสมดุล ประเด็นก็คือความรู้ คุณธรรม ความมีเหตุผล ความเพียรเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ถูกแปลงไปสู่การมีภูมิคุ้มกันฉะนั้นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นองค์ประกอบที่อยู่ในตัวเองเพราะเป็นทั้งแนวคิดและแนวปฏิบัติ รวมทั้งวิถีชีวิตและวิธีการดำเนินการ</p> <p>34. ใครควรเกี่ยวข้องกับบทความนี้</p> <p>ก. ผู้นำประเทศ</p> <p>ข. นักเรียน</p> <p>ค. ผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่น</p> <p>ง. ปวงชนชาวไทย</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
	<p>35. หากทุกคนไม่มีความตระหนักถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสังคมไทยจะเป็นเช่นไรในอนาคต</p> <p>ก. ไม่มีภูมิคุ้มกัน</p> <p>ข. รู้เท่าทันโลก</p> <p>ค. มีความสงบสุข</p> <p>ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา</p>				
<p>เนื้อหา : การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความทั่วไป</p> <p>จุดประสงค์ : บอกใจความสำคัญของบทความที่อ่านได้ (ข้อ 36-37)</p>	<p>36. จากบทความข้างต้นสรุปใจความสำคัญว่าอย่างไร</p> <p>ก. ปรัชญาเศรษฐกิจไม่ได้ผลถ้าไม่ร่วมมือกันปฏิบัติ</p> <p>ข. ยุคโลกาภิวัตน์กับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>ค. ความสมดุลที่ทำให้เกิดความสำเร็จ</p> <p>ง. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใช้ได้ทั้งแนวคิดและแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต</p>				
	<p>37. จากคำตอบข้อ 36 นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร</p> <p>ก. ปลุกผักสวนครัวเพื่อนำไปขาย</p> <p>ข. ปลุกผักสวนครัวไว้กินเอง</p> <p>ค. ปลุกผักสวนครัวไว้กินเองที่เหลือนำไปขายเพื่อให้มีรายได้</p> <p>ง. ปลุกผักสวนครัวเพื่อให้เพื่อนบ้านมาศึกษาดูงาน</p>				

เนื้อหา / จุดประสงค์	แบบทดสอบ	การประเมิน			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
เนื้อหา : การ อ่านจับใจความ สำคัญจาก บทความทั่วไป จุดประสงค์ : ตอบคำถามจาก บทความ ที่อ่านได้ (ข้อ 38-40)	38. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงควรเริ่มต้นที่ใด ก. ภาครัฐ ข. ตัวบุคคล ค. องค์กรต่าง ๆ ง. ภาคเอกชน				
	39. องค์กรประกอบพื้นฐานที่ทำให้เกิดความ พอเพียงคือข้อใด ก. ความรู้ ข. ความมีเหตุผล ค. ความเพียรพยายาม ง. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา				
	40. “กระแสโลกาภิวัตน์อันเชี่ยวกราก”หมายถึง ข้อใด ก. ความวุ่นวายในสังคม ข. ความเจริญทางด้านวัตถุอย่างรวดเร็ว ค. ความแปรปรวนของคนยุคใหม่ ง. วิถีชีวิตบนความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของ สังคม				

หมายเหตุ ข้อความที่พิมพ์ที่บคือคำตอบที่ถูกต้อง

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผลการประเมินความเที่ยงตรง(IOC) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อสอบข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
3	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
5	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
7	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
11	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
12	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
13	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
19	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
20	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
21	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
22	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง

ผลการประเมินความเที่ยงตรง(IOC) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อสอบข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
24	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
25	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
26	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
27	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
28	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
29	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
30	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
31	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
32	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
33	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
34	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
35	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
36	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
37	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
38	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
39	0	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
40	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง

แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง

1. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยชุดนี้มีจำนวน 20 ข้อ ใช้วัดความรู้สึกรักของนักเรียนในด้านความรู้ ความรู้สึก และด้านพฤติกรรมที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
2. นักเรียนมีอิสระในการเลือกตอบตามความรู้สึก หรือความคิดเห็นของตนเองซึ่งคำตอบของนักเรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด ดังนั้นจึงขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีไม่ต้องกังวล
3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น
4. นักเรียนทำแบบวัดเจตคติทุกข้อ แล้วนำส่งครู

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ด้านความรู้ วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ยาก จริง ๆ ถ้าเลือกได้จะไม่ขอ เรียนวิชาภาษาไทยเลย					
2	วิชาภาษาไทยเรียนแล้ว สามารถนำไปพัฒนาตนเอง ได้					
3	เมื่อไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน ควรซักถามให้เข้าใจทันทีใน ชั่วโมง					
4	เวลาเรียนภาษาไทยควรตั้งใจ และไม่นำวิชาอื่น มาทำเลย					

แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5	ด้านความรู้ การเรียนวิชาภาษาไทยทำให้ เป็นคนฉลาดรอบรู้และเท่า ทันเหตุการณ์					
6	วิชาภาษาไทยถ้าตั้งใจจริง ๆ ก็ไม่ยากอย่างที่คิด					
7	วิชาภาษาไทยช่วยให้เรียน วิชาอื่นได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น					
8	ด้านความรู้สึก วิชาภาษาไทยช่วยให้รู้สึก มั่นใจเมื่อใช้สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน					
9	ทุกครั้งที่เรียนวิชาภาษาไทย รู้สึกมีความสุขจริงๆ					
10	เรียนวิชาภาษาไทยที่ไรเวลา ช่างผ่านไปเร็วเหลือเกิน					
11	รู้สึกกลัวและตื่นเต้นเมื่อครู ให้ออกไปทำกิจกรรมวิชา ภาษาไทยหน้าชั้น					
12	คิดว่าคนที่เรียนวิชาภาษาไทย เก่งจะเอาตัวรอดและประสบ ความสำเร็จได้ทุกครั้ง					
13	ภาษาไทยเรียนไปก็เท่านั้นยัง ใช้ภาษาแบบถูก ๆ ผิด ๆ อยู่ เลย					

แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14	ด้านความรู้ นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองมีสมาธิ มากขึ้นจากการเรียนวิชา ภาษาไทย					
15	ด้านพฤติกรรม นักเรียนต้องทำการบ้านวิชา ภาษาไทยมาก ๆ เพราะได้ฝึก ทักษะการอ่าน การเขียน					
16	การเรียนวิชาภาษาไทยช่วย ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและ มีเพื่อนมาก					
17	การเรียนวิชาภาษาไทยช่วย ให้เกิดความคิด และค้นพบ ความรู้ใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง					
18	เมื่อมีการบ้านวิชาภาษาไทย ไม่ยอมทำเพราะทำให้ เสียเวลาในการเล่น คอมพิวเตอร์					
19	นักเรียนจะสนุกสนานและมี ชีวิตชีวาทุกครั้งที่ได้ทำ กิจกรรมในวิชาภาษาไทย					
20	ไม่ต้องทำการบ้านวิชา ภาษาไทยให้เสร็จครบ ทุกครั้งก็ได้					

**แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดเจตคติ
ต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ของ นางฐิติารีย์ เกิดสมกาล**

คำชี้แจง

1. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยชุดนี้มีจำนวน 30 ข้อ มีองค์ประกอบ 3 ด้านคือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม
2. ข้อความที่ท่านพิจารณาแล้วผู้วิจัยจะนำไปคัดเลือกเพื่อสร้างแบบวัดเจตคติที่ใช้สำหรับวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. กรุณาตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็น
4. เกณฑ์การพิจารณาแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย
 - +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ต้องการวัด
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ต้องการวัด
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ต้องการวัด

ข้อ	ข้อความ	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
1	ด้านความรู้ นักเรียนได้รับความรู้และความเพลิดเพลินเมื่ออ่านเรื่อง ในวิชาภาษาไทย				
2	วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ยากจริง ๆ ถ้าเลือกได้จะไม่ขอเรียน วิชาภาษาไทยเลย				
3	วิชาภาษาไทยเรียนแล้วสามารถนำไปพัฒนาตนเองได้				
4	เมื่อไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน ควรซักถามให้เข้าใจทันที ในชั่วโมง				

ข้อ	ข้อความ	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
5	เวลาเรียนภาษาไทยไม่จำเป็นต้องถามใคร ไม่เข้าใจก็ปล่อยไปเดี๋ยวค่อยรู้เอง				
6	เวลาเรียนภาษาไทยควรตั้งใจและไม่นำวิชาอื่นมาทำเลย				
7	ด้านความรู้ การเรียนวิชาภาษาไทยทำให้เป็นคนฉลาดรอบรู้และเท่าทันเหตุการณ์				
8	วิชาภาษาไทยถ้าตั้งใจจริง ๆ ก็ไม่ยากอย่างที่คิด				
9	วิชาภาษาไทยช่วยให้เรียนวิชาอื่นได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น				
10	วิชาภาษาไทยมีเนื้อหาที่ย่างยากซับซ้อน				
11	ด้านความรู้สึก วิชาภาษาไทยช่วยให้รู้สึกว่ามันใจเมื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน				
12	ทุกครั้งที่เรียนวิชาภาษาไทยรู้สึกว่าการชีวิตเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน				
13	วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเบื่อที่สุด				
14	ทุกครั้งที่เรียนวิชาภาษาไทยรู้สึกมีความสุขจริงๆ				
15	เรียนวิชาภาษาไทยที่ไรเวลาช่างผ่านไปเร็วเหลือเกิน				
16	ภาษาไทยเรียน ไปก็เท่านั้นยังใช้ภาษาแบบถูก ๆ ผิด ๆ อยู่เลย				
17	รู้สึกกลัวและตื่นเต้นเมื่อครูให้ออกไปทำกิจกรรมวิชาภาษาไทยหน้าชั้น				
18	คิดว่าคนที่เรียนวิชาภาษาไทยเก่งจะเอาตัวรอดและประสบความสำเร็จได้ทุกครั้ง				
19	เรียนวิชาภาษาไทยแล้วทำให้สุขภาพจิตแยลง				
20	นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองมีสมาธิมากขึ้นจากการเรียนวิชาภาษาไทย				

ข้อ	ข้อความ	เกณฑ์การพิจารณา			ข้อสังเกต
		+1	0	-1	
21	ด้านพฤติกรรม เมื่อมีเวลาว่างไม่ชอบอ่านวิชาภาษาไทยเพราะไม่สนุกเลย				
22	เรียนวิชาภาษาไทยแล้วไม่เห็นว่าจะช่วยให้การสื่อสารในชีวิตประจำวันดีขึ้นเลย				
23	ไม่ต้องทำการบ้านวิชาภาษาไทยให้เสร็จครบทุกครั้งก็ได้				
24	หากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเข้าสอนซ้ำไม่ควรไปตามเป็นอย่างยิ่ง				
25	นักเรียนต้องทำการบ้านวิชาภาษาไทยมาก ๆ เพราะได้ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน				
26	ด้านพฤติกรรม จากการเรียนวิชาภาษาไทยทำให้เป็นคนเชิงซ้ำและหงุดหงิดง่าย				
27	การเรียนวิชาภาษาไทยช่วยฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและมีเพื่อนมาก				
28	การเรียนวิชาภาษาไทยช่วยให้เกิดความคิด และค้นพบความรู้ใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง				
29	เมื่อมีการบ้านวิชาภาษาไทย ไม่อยากทำเพราะทำให้เสียเวลาในการเล่นเกมนคอมพิวเตอร์				
30	นักเรียนจะสนุกสนานและมีชีวิตชีวาทุกครั้งที่ได้ทำกิจกรรมในวิชาภาษาไทย				

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อความ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
ด้านความรู้						
ข้อที่ 1	0	0	+1	1	0.33	ไม่มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 2	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 4	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 5	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 7	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 10	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ด้าน ความรู้ลึก						
ข้อที่ 11				2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 12	-1	+1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 13	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 14	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 15	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 16	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 17	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 18	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 19	-1	-1	+1	1	0.33	ไม่มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 20	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง

ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อความ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
ด้าน						
พฤติกรรม						
ข้อที่ 21	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 22	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 23	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 24	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 25	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 26	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 27	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 28	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 29	+1	-1	+1	2	0.66	มีความสอดคล้อง
ข้อที่ 30	+1	+1	+1	3	1.00	มีความสอดคล้อง

ภาคผนวก จ

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

- แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ
- แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับ
ใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	จำนวนคนตอบถูก		ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปผล
	กลุ่มสูง (Ru) (n = 17)	กลุ่มต่ำ (Rc) (n = 17)			
1	16	12	0.82	0.60	ใช้ไม่ได้
2	17	10	0.80	0.29	ใช้ได้
3	15	13	0.82	0.08	ใช้ไม่ได้
4	14	7	0.62	0.41	ใช้ได้
5	16	6	0.59	0.45	ใช้ได้
6	17	9	0.76	0.32	ใช้ได้
7	16	7	0.68	0.36	ใช้ได้
8	17	14	0.91	0.12	ใช้ไม่ได้
9	14	5	0.56	0.36	ใช้ได้
10	15	7	0.65	0.32	ใช้ได้
11	16	8	0.71	0.42	ใช้ได้
12	14	4	0.53	0.40	ใช้ได้
13	16	15	0.91	0.04	ใช้ไม่ได้
14	13	6	0.56	0.28	ใช้ได้
15	15	13	0.82	0.08	ใช้ไม่ได้
16	16	11	0.79	0.20	ใช้ได้
17	16	10	0.76	0.35	ใช้ได้
18	16	8	0.71	0.47	ใช้ได้

ข้อที่	จำนวนคนตอบถูก		ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปผล
	กลุ่มสูง (Ru) (n = 17)	กลุ่มต่ำ (Rc) (n = 17)			
19	15	6	0.61	0.52	ใช้ได้
20	15	4	0.55	0.32	ใช้ได้
21	16	9	0.74	0.20	ใช้ได้
22	16	6	0.65	0.40	ใช้ได้
23	15	6	0.62	0.26	ใช้ได้
24	14	7	0.62	0.41	ใช้ได้
25	14	6	0.58	0.32	ใช้ได้
26	16	9	0.74	0.28	ใช้ได้
27	17	13	0.88	0.16	ใช้ไม่ได้
28	16	13	0.85	0.12	ใช้ไม่ได้
29	16	9	0.74	0.28	ใช้ได้
30	15	8	0.68	0.28	ใช้ได้
31	15	5	0.59	0.40	ใช้ได้
32	16	8	0.71	0.32	ใช้ได้
33	17	11	0.82	0.24	ใช้ไม่ได้
34	15	6	0.62	0.26	ใช้ได้
35	16	8	0.71	0.32	ใช้ได้
36	17	8	0.74	0.26	ใช้ได้
37	15	8	0.68	0.28	ใช้ได้
38	16	7	0.68	0.26	ใช้ได้

ชื่อที่	จำนวนคนตอบถูก		ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สรุปผล
	กลุ่มสูง (Ru) (n = 17)	กลุ่มต่ำ (Rc) (n = 17)			
39	16	9	0.74	0.28	ใช้ได้
40	17	9	0.76	0.32	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน ค่า p,q และ $\sum pq$

ข้อที่	ตอบถูก (คน)	p	q	pq
1	36	0.72	0.28	0.18
2	16	0.32	0.68	0.22
3	33	0.66	0.34	0.22
4	35	0.70	0.30	0.21
5	21	0.62	0.38	0.24
6	35	0.70	0.30	0.21
7	26	0.74	0.26	0.19
8	17	0.34	0.66	0.22
9	33	0.66	0.34	0.22
10	16	0.32	0.68	0.22
11	31	0.62	0.38	0.24
12	17	0.34	0.66	0.22
13	15	0.30	0.70	0.21
14	16	0.32	0.68	0.22
15	14	0.76	0.24	0.18
16	13	0.26	0.74	0.19
17	21	0.62	0.38	0.24
18	16	0.32	0.68	0.22
19	34	0.68	0.32	0.22
20	27	0.540	0.46	0.24
21	33	0.66	0.34	0.22
22	17	0.34	0.66	0.22
23	14	0.32	0.68	0.22
24	34	0.68	0.32	0.22
25	33	0.66	0.34	0.22

ข้อที่	ตอบถูก (คน)	p	q	pq
26	21	0.42	0.58	0.24
27	33	0.66	0.34	0.22
28	20	0.66	0.34	0.22
29	33	0.66	0.34	0.24
30	30	0.60	0.40	0.24
$\sum pq$				6.57

การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตร KR 20

จากสูตร
$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2 t} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทนค่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$S^2 t$ แทนค่า คะแนนแปรปรวนทั้งฉบับ

n แทนค่า จำนวนข้อสอบ (30 ข้อ)

p แทนค่า สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

q แทนค่า สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ

และ
$$S^2 t = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ $\sum x$ แทนค่า ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทนค่า ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทนค่า ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทนค่า จำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด (50)

คำนวณค่าคะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ (S^2) ของแบบวัดความสามารถในการอ่าน
จับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1	25	625	26	12	144
2	28	784	27	15	225
3	26	676	28	13	169
4	24	576	29	16	256
5	26	676	30	14	196
6	21	441	31	13	169
7	19	361	32	16	256
8	20	400	33	17	361
9	19	361	34	12	144
10	22	484	35	11	121
11	20	400	36	10	100
12	18	324	37	12	144
13	18	324	38	11	121
14	18	324	39	10	100
15	19	361	40	9	81
16	16	256	41	10	100
17	19	361	42	9	81
18	18	324	43	8	64
19	16	256	44	8	64
20	13	169	45	12	144
21	14	196	46	10	100
22	17	289	47	11	121
23	17	289	48	10	100
24	12	144	49	8	64
25	14	196	50	9	81
รวม				765	13,103

การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตร KR 20

จากสูตร
$$r_u = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2 t} \right]$$

เมื่อ	r_u	แทนค่า	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	$S^2 t$	แทนค่า	คะแนนแปรปรวนทั้งหมด
	n	แทนค่า	จำนวนข้อสอบ
	p	แทนค่า	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
	q	แทนค่า	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ

และ
$$S^2 t = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	$\sum x$	แทนค่า	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทนค่า	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทนค่า	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทนค่า	จำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด

และ

$$\begin{aligned}
 S^2_t &= \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{50(13,103) - (765)^2}{50(49)} \\
 &= \frac{655,150 - 585,225}{2,450} \\
 &= \frac{69,925}{450} \\
 &= 28.54
 \end{aligned}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2_t} \right] \\
 &= \frac{30}{29} \left[1 - \frac{6.57}{28.54} \right] \\
 &= \frac{30}{29} [1 - 0.23] \\
 &= 1.03 [0.77] \\
 &= 0.79
 \end{aligned}$$

วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อโดยใช้ t -test

ข้อที่	\bar{X} สูง	\bar{X} ต่ำ	S^2 สูง	S^2 ต่ำ	t
1	4.44	3.28	0.51	0.96	4.62*
2	4.48	3.12	0.26	0.96	7.29*
3	3.48	2.88	1.01	0.61	2.36*
4	4.12	3.16	0.36	0.81	4.44*
5	4.16	3.12	0.47	0.61	5.00*
6	3.60	3.00	0.42	0.66	3.34*
7	4.04	2.92	0.37	0.41	6.34*
8	4.28	3.36	0.09	0.74	5.00*
9	4.64	3.44	0.32	0.51	6.59*
10	4.20	3.04	0.50	0.79	5.12*
11	4.32	3.12	0.31	0.61	6.26*
12	4.52	3.52	1.26	1.76	2.88*
13	4.12	3.16	0.36	0.89	4.29*
14	4.52	3.52	1.26	1.76	2.88*
15	4.12	3.16	0.36	0.81	4.44*
16	4.20	3.04	0.50	0.79	5.12*
17	3.60	2.84	1.08	1.35	2.44*
18	3.84	3.20	0.72	0.67	2.71*
19	3.68	2.88	1.14	0.86	2.83*
20	3.48	2.88	1.01	0.61	2.36*
รวม				16.82	86.37

การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ t - test (มลิวัลย์ สมศักดิ์, 2550) โดยใช้สูตร

$$f = \frac{\bar{X}_{\text{สูง}} - \bar{X}_{\text{ต่ำ}}}{\sqrt{\frac{S^2_{\text{สูง}}}{N_{\text{สูง}}} + \frac{S^2_{\text{ต่ำ}}}{N_{\text{ต่ำ}}}}}$$

$$df = N_{\text{สูง}} + N_{\text{ต่ำ}} - 2$$

f	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงของ t
$\bar{X}_{\text{สูง}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_{\text{ต่ำ}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
$S^2_{\text{สูง}}$	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
$S^2_{\text{ต่ำ}}$	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
$N_{\text{สูง}}$	แทน	จำนวนของผู้ตอบในกลุ่มสูง
$N_{\text{ต่ำ}}$	แทน	จำนวนของผู้ตอบในกลุ่มต่ำ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัก โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_1^2} \right\}$$

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

$$\text{แทนค่าในสูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{S_i^2} \right\}$$

$$\alpha = \frac{20}{20-1} \left\{ 1 - \frac{16.82}{86.37} \right\}$$

$$\alpha = 1.05 \times (1 - 0.19)$$

$$\alpha = 1.05 \times 0.81$$

$$\alpha = 0.85$$

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินและผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สาระที่ 1 การอ่าน

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของการเขียนองค์ประกอบของแผนการสอน

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการสอน

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของการเขียนองค์ประกอบของแผนการสอน

คำชี้แจง : ให้ท่านใส่ เลข 5 4 3 2 หรือ 1 ลงในช่องท้ายข้อในแต่ละแผนตามความคิดเห็นของท่าน

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้					
	1	2	3	4	5	6
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชา						
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม						
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย						
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระการเรียนรู้ได้						
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง						
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ						
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น						

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้					
	1	2	3	4	5	6
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา						
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน						
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้						
3.5 มีความชัดเจน น่าสนใจ						
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD						
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามขั้นตอนที่กำหนด						
5. สื่อการเรียนการสอน						
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้						
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้						
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ						
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 ประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดผลชัดเจน						

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนที่ 1

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชา	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระการเรียนรู้ได้	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
3.5 มีความชัดเจน น่าสนใจ	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามขั้นตอนที่กำหนด	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
5. สื่อการเรียนการสอน							
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด	
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด	
6.2 ประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5	เหมาะสมมากที่สุด	
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดผลชัดเจน	4	4	5	14	5	เหมาะสมมากที่สุด	
				รวม	355	4.76	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนที่ 2

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	3	12	4.00	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชา	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระการเรียนรู้ได้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	3	13	4.33	เหมาะสมมาก
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	4	2	11	3.66	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	3	12	4.00	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจน น่าสนใจ	5	4	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด	
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด	
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามขั้นตอนที่กำหนด	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก	
5. สื่อการเรียนการสอน							
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก	
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก	
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก	
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
6.2 ประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดผลชัดเจน	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
				รวม	340	4.53	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนที่ 3

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	3	12	4.00	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชา	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระการเรียนรู้ได้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	3	13	4.33	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	4	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	5	3	13	4.33	เหมาะสมมาก
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
3.5 มีความชัดเจน น่าสนใจ	4	4	4	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามขั้นตอนที่กำหนด	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อการเรียนการสอน						
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
6.2 ประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดผลชัดเจน	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
			รวม	341	4.65	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนที่ 4

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชา	5	4	3	12	4.00	เหมาะสมมาก
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	3	12	4.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระการเรียนรู้ได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.33	เหมาะสมมาก
3.5 มีความชัดเจน น่าสนใจ	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก	
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก	
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามขั้นตอนที่กำหนด	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
5. สื่อการเรียนการสอน							
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4	5	4	13	4.33	เหมาะสมมาก	
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	3	13	4.33	เหมาะสมมาก	
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก	
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด	
6.2 ประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก	
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดผลชัดเจน	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก	
				รวม	338	4.77	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนที่ 5

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชา	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระการเรียนรู้ได้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	4	13	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจน น่าสนใจ	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามขั้นตอนที่กำหนด	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. สื่อการเรียนการสอน						
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดผลชัดเจน	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
			รวม	352	4.71	เหมาะสมมากที่สุด

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนที่ 6

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักวิชา	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ภาษาที่ใช้อ่านแล้วเข้าใจง่าย	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สามารถใช้เป็นกรอบในการกำหนดสาระการเรียนรู้ได้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับชื่อเรื่อง	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 ถูกต้องตามหลักวิชา	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	15	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจน น่าสนใจ	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	\bar{X}	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
4.3 สอดคล้องกับนิยามศัพท์การเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
4.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามขั้นตอนที่กำหนด	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
5. สื่อการเรียนการสอน						
5.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ให้สาระความรู้ตรงกับแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ให้สาระการเรียนรู้ถูกต้อง มีคุณค่าทางวิชาการ	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
6.1 ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 วิธีการวัดและเกณฑ์การวัดผลชัดเจน	5	5	4	14	4.66	เหมาะสมมากที่สุด
			รวม	366	4.66	เหมาะสมมากที่สุด

สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แผนฯ ที่ 1 - 6

รายการประเมิน	ผลการประเมิน (แผนฯ 1 – 6)					
	1	2	3	4	5	6
1. สาระสำคัญ	4.73	4.33	4.33	4.33	4.72	4.66
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.86	4.87	4.73	4.80	4.72	5.00
3. สาระการเรียนรู้	4.53	4.26	4.73	4.46	4.53	4.80
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้	4.66	4.75	4.41	4.50	4.83	4.41
5. สื่อการเรียนการสอน	4.77	4.33	4.66	4.33	4.66	4.44
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	5.00	4.66	4.78	4.44	4.77	4.66
เฉลี่ย	4.76	4.53	4.61	4.77	4.71	4.66
รวมเฉลี่ย	4.67					
ความหมาย	เหมาะสมมากที่สุด					

ภาคผนวก ช

- คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
- คะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

คะแนนผลการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่ม ที่	คนที่	ทดสอบ ก่อน เรียน (30)	คะแนน เทียบ (100)	ทดสอบ หลังเรียน (30)
1	1	18	60	24
	2	18	60	24
	3	16	53	24
	4	15	50	23
2	1	21	70	27
	2	16	53	25
	3	18	60	26
	4	15	50	23
3	1	20	66	27
	2	19	63	27
	3	19	63	26
	4	16	53	24

กลุ่ม ที่	คนที่	ทดสอบ ก่อน เรียน (30)	คะแนน เทียบ (100)	ทดสอบ หลังเรียน (30)
4	1	22	73	28
	2	17	56	26
	3	19	63	26
	4	17	56	25
5	1	17	56	26
	2	16	53	25
	3	15	50	24
	4	13	43	20
6	1	20	66	29
	2	17	56	26
	3	16	53	28
	4	15	50	24
รวม		415		606
\bar{x}		17.30		25.25
S.D		2.18		2.00
ร้อยละ		57.67		84.17
t-test		22.197**		
Sig		.000		

คะแนน การทดสอบรายบุคคลระหว่างเรียนประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1- 6 การอ่านจับ
ใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่ม ที่	คน ที่	คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียน						รวมคะแนน 60 คะแนน
		แผนฯที่ 1	แผนฯที่ 2	แผนฯที่ 3	แผนฯที่ 4	แผนฯที่ 5	แผนฯที่ 6	
		10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	
1	1	10	9	8	8	9	8	52
	2	8	9	9	10	8	9	53
	3	7	7	7	8	9	8	46
	4	6	6	7	6	7	8	40
2	1	9	10	9	9	8	10	55
	2	9	8	9	9	9	10	54
	3	8	7	7	7	8	9	46
	4	7	7	6	7	8	8	53
3	1	9	10	9	9	9	7	53
	2	9	9	8	8	7	7	48
	3	10	8	8	8	9	8	51
	4	5	8	7	8	7	9	44
4	1	9	9	9	8	9	10	54
	2	9	8	9	8	8	9	53
	3	9	9	8	7	6	9	48
	4	7	7	7	7	6	7	41
5	1	9	9	8	9	9	10	54
	2	9	9	9	10	7	7	51
	3	8	7	9	7	8	8	47
	4	6	7	8	7	7	7	42
6	1	10	10	9	8	9	10	56
	2	8	7	6	8	8	7	44
	3	8	7	8	8	7	7	45

กลุ่ม ที่	เลข ที่	คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียน						รวมคะแนน
		แผนฯที่ 1	แผนฯที่ 2	แผนฯที่ 3	แผนฯที่ 4	แผนฯที่ 5	แผนฯที่ 6	
		10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	10 คะแนน	
6	4	7	7	7	7	7	6	41
รวม		197	194	193	193	190	196	1,163
(\bar{X})		8.21	8.08	8.04	8.04	7.92	8.17	48.46
(S.D.)		0.83	1.10	1.08	0.10	1.06	1.24	4.34
ร้อยละ		82.10	80.80	81.30	80.00	79.2	81.7	80.83

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ จากการทดสอบระหว่างเรียนรวม 6 แผนฯและคะแนนการ
ทดสอบหลังเรียนการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เลขที่	คะแนนจากการทดสอบ ระหว่างเรียน	คะแนนจากการทดสอบ หลังเรียน
	60 คะแนน	30 คะแนน
1	45	24
2	53	24
3	47	23
4	46	23
5	44	26
6	53	25
7	45	23
8	56	27
9	52	27
10	46	26
11	48	24
12	50	27
13	44	25
14	46	26
15	50	26
16	56	28
17	52	20
18	50	25
19	46	24
20	46	26
21	42	24
22	44	26
23	44	28

เลขที่	คะแนนจากการทดสอบ	คะแนนจากการทดสอบ
	ระหว่างเรียน	หลังเรียน
	60 คะแนน	30 คะแนน
24	56	29
รวม	1,163	606
(\bar{X})	48.46	25.25
(S.D.)	4.34	2.01
ร้อยละ	80.83	84.17

คะแนนความก้าวหน้ารายบุคคลและคะแนนกลุ่มจากการทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
1	1	60	100	40	30	เก่งมาก
	2	60	80	20	20	
	3	53	70	17	20	
	4	50	60	10	15	
คะแนนกลุ่ม					21.25	
2	1	50	90	40	20	เก่งมาก
	2	60	90	30	20	
	3	60	80	20	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					20	
3	1	50	90	40	20	เก่ง
	2	60	90	30	20	
	3	60	100	40	30	
	4	53	50	-3	5	
คะแนนกลุ่ม					18.75	
4	1	50	90	40	20	เก่งมาก
	2	60	90	30	20	
	3	60	90	30	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					20	

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
5	1	50	90	40	20	เก่ง
	2	60	90	30	20	
	3	60	80	20	20	
	4	53	60	7	15	
คะแนนกลุ่ม					18.75	
6	1	50	100	50	30	เก่งมาก
	2	60	80	20	20	
	3	60	80	20	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					22.5	

หมายเหตุ คะแนนฐานนำมาจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน 30 คะแนนคิดเทียบค่าเฉลี่ย
เป็นคะแนนเต็ม 100

คะแนนความก้าวหน้ารายบุคคลและคะแนนกลุ่มจากการทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
1	1	100	90	-10	5	-
	2	80	90	10	15	
	3	70	70	0	10	
	4	60	60	0	10	
คะแนนกลุ่ม					10	
2	1	90	100	10	30	-
	2	90	80	-10	5	
	3	80	70	-10	5	
	4	70	70	0	10	
คะแนนกลุ่ม					12.5	
3	1	90	100	10	30	เก่ง
	2	90	90	0	10	
	3	100	80	-20	0	
	4	50	80	30	20	
คะแนนกลุ่ม					15	
4	1	90	90	0	10	-
	2	90	80	-10	5	
	3	90	90	0	10	
	4	70	70	0	10	
คะแนนกลุ่ม					8.75	

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
5	1	90	90	0	10	-
	2	90	90	0	10	
	3	80	70	-10	5	
	4	60	70	10	15	
คะแนนกลุ่ม					10	
6	1	100	100	0	30	-
	2	80	70	-10	5	
	3	80	70	-10	5	
	4	70	70	0	10	
คะแนนกลุ่ม					12.5	

หมายเหตุ คะแนนฐานนำมาจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน 30 คะแนนคิดเทียบค่าเฉลี่ย
เป็นคะแนนเต็ม 100

คะแนนความก้าวหน้ารายบุคคลและคะแนนกลุ่มจากการทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
1	1	60	80	20	20	เก่งมาก
	2	60	90	30	20	
	3	53	70	17	20	
	4	50	70	20	20	
คะแนนกลุ่ม					20	
2	1	50	90	40	20	เก่ง
	2	60	90	30	20	
	3	60	70	10	15	
	4	53	60	7	10	
คะแนนกลุ่ม					16.25	
3	1	50	90	40	20	เก่งมาก
	2	60	80	20	20	
	3	60	80	20	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					20	
4	1	50	90	40	20	เก่งมาก
	2	60	90	30	20	
	3	60	80	20	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					20	

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
5	1	50	80	30	20	เก่งมาก
	2	60	90	30	20	
	3	60	90	30	20	
	4	53	80	27	20	
คะแนนกลุ่ม					20	
6	1	50	90	40	20	เก่ง
	2	60	60	0	10	
	3	60	80	20	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					15	

หมายเหตุ คะแนนฐานนำมาจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน 30 คะแนนคิดเทียบค่าเฉลี่ย
เป็นคะแนนเต็ม 100

คะแนนความก้าวหน้ารายบุคคลและคะแนนกลุ่มจากการทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
1	1	60	80	20	20	เก่ง
	2	60	100	40	20	
	3	53	80	33	20	
	4	50	60	10	15	
คะแนนกลุ่ม					18.75	
2	1	50	90	40	20	เก่ง
	2	60	90	30	20	
	3	60	70	10	15	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					18.75	
3	1	50	90	40	20	เก่งมาก
	2	60	80	20	20	
	3	60	80	20	20	
	4	53	80	27	20	
คะแนนกลุ่ม					20	
4	1	50	80	30	20	เก่ง
	2	60	80	20	20	
	3	60	70	10	15	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					18.75	

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
5	1	50	90	40	20	เก่ง
	2	60	100	40	20	
	3	60	70	10	15	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					18.75	
6	1	50	80	30	20	เก่งมาก
	2	60	80	20	20	
	3	60	80	20	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					20	

หมายเหตุ คะแนนฐานนำมาจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน 30 คะแนนคิดเทียบค่าเฉลี่ย
เป็นคะแนนเต็ม 100

คะแนนความก้าวหน้ารายบุคคลและคะแนนกลุ่มจากการทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
1	1	60	90	30	20	เก่งมาก
	2	60	80	20	20	
	3	53	90	37	20	
	4	50	70	20	20	
คะแนนกลุ่ม					20	
2	1	50	80	30	20	เก่งมาก
	2	60	90	30	20	
	3	60	80	20	20	
	4	53	80	27	30	
คะแนนกลุ่ม					20	
3	1	50	90	40	20	-
	2	60	70	10	15	
	3	60	90	30	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					13.75	
4	1	50	90	40	20	-
	2	60	80	20	20	
	3	60	60	0	10	
	4	53	60	7	15	
คะแนนกลุ่ม					13.75	

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
5	1	50	90	40	20	เก่ง
	2	60	70	10	15	
	3	60	80	20	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					18.75	
6	1	50	90	40	20	เก่ง
	2	60	80	20	20	
	3	60	70	10	15	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					18.75	

หมายเหตุ คะแนนฐานนำมาจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน 30 คะแนนคิดเทียบค่าเฉลี่ย
เป็นคะแนนเต็ม 100

คะแนนความก้าวหน้ารายบุคคลและคะแนนกลุ่มจากการทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
1	1	60	80	20	20	เก่งมาก
	2	60	90	30	20	
	3	53	80	27	20	
	4	50	80	30	20	
คะแนนกลุ่ม					20	
2	1	50	100	50	30	ยอดเยี่ยม
	2	60	100	40	30	
	3	60	90	30	20	
	4	53	80	27	20	
คะแนนกลุ่ม					25	
3	1	50	70	20	20	เก่ง
	2	60	70	10	15	
	3	60	80	20	20	
	4	53	90	37	20	
คะแนนกลุ่ม					18.75	
4	1	90	100	10	15	-
	2	90	90	0	10	
	3	80	90	10	15	
	4	70	70	0	10	
คะแนนกลุ่ม					12.5	

กลุ่มที่	คนที่	คะแนนฐาน (100)	คะแนนที่ได้ (100)	ความ ต่างของ คะแนน	คะแนน ความก้าวหน้า	ระดับ
5	1	50	100	50	30	เก่งมาก
	2	60	70	10	15	
	3	60	80	20	20	
	4	53	70	17	20	
คะแนนกลุ่ม					21.25	
6	1	50	100	50	30	เก่ง
	2	60	70	10	15	
	3	60	70	10	15	
	4	53	60	7	5	
คะแนนกลุ่ม					16.25	

หมายเหตุ คะแนนฐานนำมาจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน 30 คะแนนคิดเทียบค่าเฉลี่ย
เป็นคะแนนเต็ม 100

คะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เลขที่	ก่อนเรียน (100 คะแนน)	หลังเรียน (100 คะแนน)	เลขที่	ก่อนเรียน (100 คะแนน)	หลังเรียน (100 คะแนน)
1	66	75	13	64	79
2	50	81	14	58	88
3	61	74	15	59	89
4	58	73	16	61	85
5	64	80	17	64	86
6	62	71	18	70	84
7	65	72	19	58	80
8	60	72	20	61	87
9	68	81	21	60	83
10	70	74	22	70	80
11	72	85	23	65	81
12	67	78	24	68	86
รวม				1521	1924
\bar{x}				63.38	80.17
S.D				5.114	5.54
ร้อยละ				76.05	96.20
t-test				28.837**	
Sig				.000	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางจิตารีย์ เกิดสมกาล
วัน เดือน ปีเกิด	11 ตุลาคม 2513
สถานที่เกิด	ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	23 ซอยแม่อ่างทอง ถนนศรีธรรมโศก ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	โรงเรียนวัดบางตะพาน หมู่ที่ 4 ตำบลบางจาก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา ตำบลท่าวัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2535	ค.บ. (ครุศาสตรบัณฑิต) วิทยาลัยครูยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
พ.ศ. 2555	ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช